

โบราณว่า “ช้างเหยียบนา พระยาเหยียบเมือง
วัดสวนแก้วจะรุ่งเรือง เพราะสมเด็จพระ ท่านมา”

ISSN 1906-6317

วารสาร **กัลยาโณ**

Kanlayano Journal

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓๗ เดือน มิถุนายน-กรกฎาคม-สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

กัลยาณโณ(ไม่)โอเค

ภาพและเรื่อง โดย
มหาไชย (พระกระโดดกำแพง)

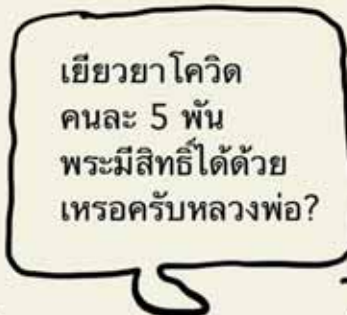
สอนแล้วทำไมว่า..
ธรรมะ คือ การทำงาน
อย่ามัวแต่เล่นมือถือ!

ไม่ได้เล่นครับ..
ผมกำลังลงทะเบียน
รับเงินเยียวยาโควิด
จากรัฐบาลนะครับ!

อ้อเหอ..งั้นลงทะเบียน
ให้หลวงพ่อด่วนเลย..

เยียวยาโควิด
คนละ 5 พัน
พระมีสิทธิ์ได้ด้วย
เหอครับหลวงพ่?

ป่าว! แค่ให้ลงทะเบียนไว้
เพื่อรัฐจะเยียวยา 10 ล้าน
ค่าโดนดองกล้วยแขก!??

KT. June 2020

“สร้างสรรค์พัฒนาสังคม เสริมบุญบารมี ให้ตนและครอบครัว”

ร่วมสร้าง “กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว” หรือ

ร่วมสร้างผ่านทาง...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5 ได้ตามกำลังศรัทธา

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓๗ เดือน มิถุนายน-กรกฎาคม-สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชาภรณ์,	พระครูวิจิตรปทุมรัตน์,
พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร,	พระมหาสุชาติ เกตุธมฺโม
คุณสมบัติ ชำตะรุปะชีวิน,	คุณบุหงา ตั้งประสิทธิ์,
คุณยุพิน เฉยมิโภาส,	ด.ต.วินัย ทองศิริ,
คุณปิยวรรณ สายนุ้ย,	คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,
คุณศิริพร ชื่นครุฑ,	คุณสุทธิพร บุญกิติ

บรรณาธิการ

อดัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณฺณโสตุถิ,	คุณอนุชา ขอดขรรณ,
คุณฉัตรชัย รัชตวิริยกุล,	คุณรณธรณ ต๊ะปัญญา,
คุณสุทธิพงษ์ วงษาซ้าย,	คุณมานพ เกตุรักษา,
คุณพิริยสิทธิ์ อารมย์เสรี	

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโน

๑. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมจรรยาอันดีงาม
๓. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
๔. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโน (ตึกกัลยาโน) วัดสวนแก้ว
55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
Computer Graphics : ว.จิณฺณโสตุถิ

Website / E-mail

www.kanlayano.org

E-mail : Kanlayano@yahoo.com
bookkan54@gmail.com

พิมพ์ที่ เอกฉัตร กราฟิค 99/1610 พิศาลโครงการ 8
แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

๕-๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓
'วันอาสาฬหบูชา'
วันเข้าพรรษา
(งดเหล้าเข้าพรรษา)

สุขสวัสดิ์เจริญในธรรมจะมีแต่ทุกท่าน

ในช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่หรือโควิด-๑๙ (Covid-19) ได้แพร่ระบาดไปทั่วประเทศและทั่วโลก จากเหตุการณ์ดังกล่าวทางรัฐบาลได้ออกคำสั่งประกาศ “ให้อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” จนทำให้สถานการณ์ในตอนนั้นคลี่คลายลง ส่วนวิถีชีวิตประจำวันของประชาชนเริ่มกลับมาสู่ภาวะปกติมากขึ้น แต่ก็ยังไวใจไม่ได้ทุกคนไปไหนมาไหนควรป้องกันด้วยการใส่หน้ากากอนามัย นอกจากนี้ จากการเผชิญปัญหาไม่เฉพาะโรคโควิด-๑๙ เท่านั้น ยังส่งผลกระทบไปยังระบบเศรษฐกิจของไทยและทั่วโลก ซึ่งจะส่งผลให้เห็นชัดหลังจากโรคโควิด-๑๙ ลดน้อยลงในประเทศไทยการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของรัชกาลที่ ๙ พื่อหลวงของเรา มาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาจะช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ไปได้

ทางวัดสวนแก้ว ได้รับน้ำใจปันสุขจากผู้ใจบุญไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และคณะศิษยานุศิษย์หลวงพ่อยอม ต่างได้เดินทางมาช่วยเหลือทั้งทางด้านสิ่งของอุปโภค-บริโภคอย่างต่อเนื่อง ทำให้พระสงฆ์ สมาชิกर्मโพธิ์แก้ว ต่างได้รับการอุปถัมภ์ช่วยเหลือเป็นอย่างดี จึงขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่มีน้ำใจ ปันสุข สร้างความดี สร้างบุญกุศล ในช่วงเกิดวิกฤตการณ์ในชาติให้ผ่านพ้นไปด้วยกัน

แจ้งข่าวสาร : ในวันที่ ๖ กรกฎาคม นี้ เป็นวันเข้าพรรษา อย่าลืมมาสร้างบุญบารมีกันที่วัดสวนแก้ว ด้วยการมาถือศีลอุโบสถตลอด ๓ เดือน (แม่ขาว)หรือมาร่วมทำบุญฟังธรรมะจากหลวงพ่อยอมได้ทุกวันพระ จะได้ทั้งความสงบและเป็นประโยชน์อีกด้วย

ส่วนบทความในวารสารกัลยาณ ฉบับที่ ๓๗ นี้ ยังเน้นเรื่องงานเผยแผ่ สงเคราะห์ และพัฒนาของหลวงพ่อยอม ซึ่งท่านได้เทศน์และสัมภาษณ์ไว้เหมือนเช่นเคย โดยเฉพาะเรื่องโดนดองกล้วยแขกที่ท่านได้ปลงแล้ว แต่ก็มีหวัง ๕๐ : ๕๐ จะได้เงิน ๑๐ ล้านคืนมาบ้าง ถือว่าเป็นบทเรียนที่สำคัญให้กับผู้ที่ซื้อที่ดิน ควรจะตรวจสอบอย่างละเอียดก่อนซื้อและจะให้ใครมาอยู่ในที่ดินของตนเอง ควรทำสัญญาเช่า ไม่เช่นนั้นจะเกิดขึ้นเหมือนในกรณีดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีบทความธรรมะดีๆ จากครู-อาจารย์หลายท่าน ก็ได้นำมาตีพิมพ์เช่นกัน ให้ท่านทั้งหลายได้อ่านกันอย่างอรรถสม

ท้ายที่สุด ขออนุโมทนาบุญกับทุก ๆ ท่าน ที่ได้เสียสละทรัพย์ เสียสละแรงกายแรงใจ จนทำให้วารสารฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอให้ทุก ๆ ท่านมีความสุข ความเจริญก้าวไปในบุญกุศลกับการศึกษาธรรมะในครั้งนี้ เทอญ ๆ

...อ้อมมยดา...

ทำบุญสี่กอง

กับหลวงพ่อยอม วัดสวนแก้ว

เรื่องกองทุน ทั้งสี่กอง ต้องขยาย
ตั้งขึ้นมา เพื่อประชา อยู่-กินดี

พื้นที่ดิน ที่ทำกิน มีปัญหา
บุกแล้วขาย ขายแล้วรุก ทุกภาคตอน
กองทุนตั้ง ขึ้นมา เพื่อการนี้
ห้ามการขาย จ่ายแจก แยกผืนดิน

เรียกกองทุน ทุนนี้ ว่าบุญรอด
มีที่ดิน ทำกิน トラบสิ้นวาร

เมื่อไม่เจอด รอดได้ ด้วยบุญช่วย
ขบชีวิต ที่หลงผิด ติดนานไกล

กองทุนนี้ มีส่วนที่ ช่วยตั้งตัว
ขบชีวิต ที่ผิดมา ด้วยธรรมนำ

เขารอดได้ ด้วยบุญ กองทุนนี้
วาสนา จะพาให้ได้สุขเดิม

อธิบาย ฉายส่องให้ ใจสู้
คือเรื่องที่ ทำนา ว่าถาวร

คนรูกป่า ขายพ่อค้า อุทาหรณ์
ให้สะท้อน ถอนใจ ในผืนดิน
เพื่อซื้อที่ และสิทธิมี ในทรัพย์สิน
เป็นทรัพย์สิน ของวัด มีจัดการ

คือไม่เจอด รอดได้ ด้วย “ปาฏิหาริย์”
ทั้งมีบ้าน ลูกหลาน สำนึกใจ

ชีพไม่ม้วย ด้วยบุญพา วาสนาให้
กลับตัวใหม่ ด้วยหัวใจ ตั้งในธรรม
ให้กลับหัว กลับตัวใหม่ ไม่ถลำ
เพื่อตอกย้ำ ไม่ซ้ำผิด คิดดังเดิม

ช่วยให้ดี ด้วยเขามี บุญส่งเสริม
ก็ด้วยบุญ ทุกคนเพิ่ม “เติมกองทุน”

<p>5 ถามมาหลวงพ่อย่อม
 จะตอบเอง
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>19 ธรรมสัจจะยุคปัจจุบัน
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>43 เข้าพรรษายุคโควิด-๑๙
 กับอุโบสถศีล
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>49 สก๊อปพิเศษ : ข้อคิดสะกิดธรรม
 “ไร้ศีลธรรม”
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>51 ทำไมถึง “บวชไม่สึก ?” ตอน ๑๘
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>55 สะกิดข่าว : พระพยอม
 อยากบอก “กฎแห่งกรรม
 ยุติธรรมเสมอ”
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> <p>59 ปริศนาอรรถาธิบาย
 ภาพปกหลัง
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ</p> | <p>61 สะกิดธรรม จากสวนโมกข์
 ถึงสวนแก้ว “การบ้านการเมือง”
 โดย...พุทธทาส</p> <p>67 ใคร่ครวญในธรรม ปรีศนาธรรม
 ไทย “ชุดกายนครสอนธรรม ๓”
 โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร</p> <p>81 ชุมนุมคติธรรม
 “ชีวิตเหมือนโครงเรือน”
 โดย...ละอองธรรม</p> <p>85 สวนแก้วแฟร์ “สะเดาฯ”
 โดย...มูลนิธิสวนแก้ว</p> <p>89 ภาพ...พัฒนา</p> <p>97 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์
 “ชีวิตที่เหลืออยู่”
 โดย...โยมแอ้ว สังฆทาน</p> <p>98 วิตามินใจ “คน ๕ คุณ”
 โดย...นายมะเนาว์</p> <p>101 รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์
 วารสารกัลยาโณ</p> |
|--|---|

ถาม หลวงพ่อพยอม ะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

รู้สึกเกิดอะไรขึ้นในวัดอะไรเป็นกรณีพิเศษบ้าง ?

เกิดสิ่งที่คาดไม่ถึงและไม่นึกว่าจะเกิด ก็คือ เกิดนักข่าวมากัน
(๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓) เรียกว่า “มิดฟ้ามั่วดิน”

ทีวีก็ก็นอกทุกช่อง ทีนี้มันก็เป็นเรื่องที่ต้องบอกว่า ทำไมมาเกิด
ช่วงนี้ กันอย่างรุนแรง เรียกว่า **ระเบิดเถิดเทิงเลยก็ว่าได้ ดังเปรี้ยงปร้าง !**
ระเบิดเถิดเทิงเลย

*“ถามมาหลวงพ่อยอมจะตอบเอง” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๗
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันศุกร์ที่ ๑๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

มันก็น่าจะเป็น เขาเรียกกันว่า ยังไงดี “จังหวะมันให้” ดีไหม ?
**ความเก่งไม่มี แต่จังหวะมันดีมันให้ บางทีมันอาจ
 จะแซงความเก่งก็ได้นะ**

คนเก่งนี่ “จังหวะไม่ให้ จังหวะไม่ดี โอกาสไม่มี” ความเก่งห่ออยู่
 ในแพมดึกีทั้งหลาย อย่างนั้นเอง ต้องเรียกว่า ช่างบังเอิญอะไรอย่างนี้
 ก็ไม่รู้

สตีปแรก “ผลไม้กระจายบุญ” ถ้าผลไม้ออกมาเยอะมาก ก็เกิด
 ขายทาง Grab Food ทางอะไรต่าง ๆ มีคนมาถ่ายภาพผลไม้เต็มวัดกระจาย
 ออกไป

หลังจากนั้น ก็เกิดโควิด-๑๙ คนก็มา ตกงานตกการ ตกทุกซักระหม
 ลำบาก ก็แห่เข้ามา

วัดก็เพิกเฉยตั้ง “กองทุนชูปชีวิตยามตกอับ” ก็เอาเงินกองนี้มา
กินมาใช้ กินอím นอนอูนๆ พอประทังกันไป ปราบกฏว่า ได้ผล ได้เรื่อง
ได้ราวกันล่ะ

อ้าว ! นักจัดรายการดัง คุณสุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ ก็ได้มาถ่ายทำ
รายการ แฝงฝังตัวเข้ามาอยู่ในวัด ติดตามกันอย่างใกล้ชิดสนิทสนมอย่าง
เต็มที่และพอรายการฉาย ญาติโยมมาบอกว่า เห็นภาพ เห็นการ
ทำงาน น้ำตาไหล เริ่มแล้วสะสมแต้มคะแนนสงสาร

พอรู้ว่า โดนขับไล่ที่ดินอีก ก็เลยเพิ่มกระแสสังคม

เราอาจทำท่าตั้งแต่นั้นมา ว่า “แพ็คดีทางกฎหมาย”
แต่ไม่นึกว่า “จะชนะใจสังคม” เพื่อนร่วมชาติเป็นจำนวน
มาก ถึงขนาดที่เรียกว่า ไปบิณฑบาต ไม่เคยที่จะมีคนใส่
บาตรมากมาย แล้วก็ยื่นหน้ามาส่งเสียงร้องยกนิ้ว “สู้ ๆ ๆ”

แม้กระทั่ง โยมผู้หญิงอิสลามคนหนึ่ง ก็ยังยกมือให้ “สวัสดี” แล้วให้กำลังใจ คนหลังไหลมาให้กำลังใจ เข้าวัดมากกว่าก่อนมีโควิด-๑๙ มากกว่าก่อนที่จะเกิดเรื่องหลายเท่า จนไม่รู้เลยว่าเวลานี้ วันธรรมดาหรือเสาร์-อาทิตย์กันแน่

เพราะคนมามากผิดปกติ อาจจะเป็นบวกกับสวนธรรม สวนนันทน์ น้ำตก เกิดสำเร็จขึ้นมาด้วย ก็เลยเกิดส่งผลให้เกิดความแปลก ความตลก ในวัดสวนแก้วเป็นอย่างมาก ทำให้ต้องเรียกกันว่า “มหัศจรรย์”

ความมหัศจรรย์ต้องร้องว่า...

อโห ! พุทฺธะ, อโห ! ธัมโม, อโห ! สังฆ

“พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นี้อัจฉरรย์ !”

โดยเฉพาะ **“พระทำ อัจฉรย์! จริง ๆ”** พระธรรมคำสอนก็
ส่วนหนึ่ง **พระทำงาน ทำการพัฒนา ทำศาสนสงเคราะห์**
ทำศาสนธรรม เผยแผ่-พัฒนา ก็เลยเกิดอัจฉรย์ !

เพราะฉะนั้น กระแสอัจฉรย์ ต้องบอกว่า **“คาดไม่ถึง”**
“คิดไม่ถึง” “นึกไม่ถึง” ว่ามันจะเกิดจุดนี้แบบนี้ ขึ้นมาได้

ตอนแรก ก็ใจหายใจคิดว่า นั่งอยู่วัด ๕-๖ วันไม่มีใครมา
ทำบุญสักบาทหนึ่ง ตอนเริ่มประกาศโควิด-๑๙ ใหม่ ๆ พอหลัง
จากเกิดข่าวเกิดกระแสผลไม้กระจายบุญ โควิด-๑๙ คนมาเข้าวัด
เยอะ คนก็มาเลี้ยง มาเอาอาหารมาให้ กลัวคนในวัดจะอดอยาก
ต้องเรียกกันว่า **“สุด ๆ ของที่สุด”** และที่สุดอีกอันสุดท้ายก็คือว่า

โบราณเขาบอกว่า “ทิพอาสน์เคยอ่อน
แต่ก่อนมา (แต่มาต้อง) กระด้างดั่งศิลา
ประหลาดใจ” (เสียแล้ว แล้วเว้ย !)

ครั้งนี้เป็นครั้งประวัติศาสตร์ บุคคลสำคัญ ๆ ของชาติ
หน่วยงานสำคัญ ๆ ของรัฐ ก็ได้เข้ามาให้กำลังใจ ตั้งแต่สำนักพุทธฯ
คณะกรรมการศาสนา สภาผู้แทนราษฎร จนกระทั่งสุดท้ายต้อง
เรียกกันว่า **“เกือบจะพบไม้งาม เมื่อยามขวานบิ่น”**

แต่ก็ได้พบ ขวานก็ยิ่งคมกว่าเก่ามั้ง คือ อ.ปรเมศวร์
อินทรชุ่มนุญ บวกกับ อ.สมบัติ วงศ์กำแหง ได้เข้ามาดูคดี
ทั้ง ๆ ที่เราก็ปลงแล้วถอยแล้ว

พระก็คงจะต้องวางมืออะ แต่เนร เต้กวัดคนของศาสนา
ญาติโยม ก็คงจะต้องปกป้องทำนุบำรุงด้วยการเข้ามาดูแล
ช่วยเหลือเรื่องคดีกันต่อไป

เป็นหน้าที่ของชาวบ้านแล้วละ ว่า จะช่วยพระหรือไม่ช่วย จะ
ดูแลความเสียหายหรือไม่ดูแล ก็แล้วแต่

แต่เห็นแล้วละว่า มากันคึกคักมาก แม้แต่ สคบ. สำนักงานคณะ
กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ก็มาต้องเรียกกันว่า “มากันถ่วนหน้า”

ก็คงเหลือฝ่ายที่คู่กรณีจะเจรจา จะมาวันไหนเมื่อ
ไหร่ หรือไม่มา ก็แล้วแต่คอยดูกัน ติดตามกันก็แล้วกัน
เจริญพร.

สวนธรรมสวนหนที่มีควมก้ำวหน้าไปมากน้อยเพียงใด ?

จะบอกว่าก้ำวหน้าไปถึงไหน...ประเมินผลแล้วน่าจะเกิน ๕๐ %
แต่ช่วงนี้เป็นจังหวะไม่ดี ฝนตกบ่อย ดินตึงขึ้นก็สไลด์ลงมาอีก มันเป็น
ดินเลน ดินเหลว

ตรงพื้นที่อาตมาทำนี่เขาเรียก “บางเลน” นั่นเลนนี่พอขึ้นไปแล้ว
มันก็จะไหล ก็เลยคิดไปคิดมาทำยังงี้ดี ว่า “เราต้องปลูกกอไผ่ก่อน”
เอาไผ่ไปปลูกไว้ริม ๆ ก่อน ในที่ดินมันไหล พอรากไผ่มันยึดแน่น เรา
ค่อยโปะพอกขึ้นใหม่อีก ต้นไผ่ก็จะงามออกหน่อออกอะไรด้วย น่าจะ
เป็นผลได้ ๒ ต่อ ๒ ทาง

ทำให้หยุดไหลของดิน จะได้กั้นคั่นกั้นน้ำได้ดี และก็เชื่อมั่น
ว่าต้องเสร็จภายในปี ๖๔ แน่จน คิดว่า ๑๐๐ % แล้วถ้าเสร็จนี้
ก็เริ่มทำถนนถีบจักรยาน ตอนนี่จักรยานมาเยอะจริง ๆ คนถีบ
จักรยานได้บรรยากาศร่มเย็น

ถ้าทำเสร็จก็ขอฝากว่า ใครอยากจะมาถีบจักรยานร่ม ๆ เย็น ๆ ก็มาเถอะ ไม่มีค่าใช้จ่าย ไม่เก็บค่าผ่านทาง และต่อไปก็จะมีจักรยานให้คนมาวัดได้ถีบเล่นรอบ ๆ แล้วก็จะมีการเปิดเรืออะไรอะ เพราะมันเป็นสวนน้ำแล้วก็แปลงสวนน้ำบวกกับเกาะพีชทะเลทรายกระบองเพชรอะไรแปลก ๆ นี่เป็นปรีศนาธรรมว่า

ทะเลทรายกับน้ำ เหมือนวิญญูสงสารกับนิพพาน อยู่ใกล้ ๆ กันนี่แหละ

เออ! เพื่อเป็นปรีศนาธรรมแล้วก็คิดว่า โชนที่เป็นพวกพฤกษศาสตร์ พฤกษชาติ ต้นไม้หลายหลากสี หลายพันธุ์

ก็ฝากผู้อ่านหน่อย ถ้ามีต้นไม้อะไรที่มันแปลก ที่คนอื่นไม่ค่อยมีนะ เอามาให้หน่อย เราอยากจะรวมต้นไม้สัก ๑๐๐ ชนิด อยู่ในแปลงเดียวกัน ให้เข้าไปดูแล้ว โอ้! พยุง นั่นมะค่า โนน...นั่น...นี่...เรียกว่าเข้าไปดงนี้แล้วรู้จักต้นไม้เป็น ๑๐๐ ชนิด อย่างนี้เป็นต้น

แล้วก็ชอยต่าง ๆ ก็น่าจะเริ่มเสร็จแล้ว น่าจะเริ่มเดินเครื่องได้ เพียงแต่ว่าอาจต้องไปรอหลังฝนจาง ไปเดือนธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ น่าจะทำงานได้เต็มที่

ตอนนี้จะเอาไฟที่ชำไว้ต้นใหญ่ ๆ เอาไปลงก่อน เพื่อยึดดินไว้ก่อน เพราะทำไปแล้วปัญหาดินไหลตะปัด เปลือกน้ำมัน เสียน้ำมัน ก็คงเสร็จแน่นอน !

ถ้าถามว่าเสร็จเมื่อไหร่ ! ขอตอบว่า **“ปี ๖๔ ชัวร์ !”** เจริญพร.

ถ้ารุ่มกันกิน...
ก็ล้ม

แต่

ถ้ารุ่มกันทำ...
มันจะรุ่ง

๓

ตอนนี้ประเด็นการเมืองมีเรื่องอะไรที่หลวงพ่อสั่งเกตมีแว่วว่า จะรุ่งหรือจะล้ม ?

เอาส่วนล้มก่อนก็แล้วกัน “แย่ง...งานข้าวกัน” แย่งตำแหน่ง แย่งอำนาจ แย่งผลประโยชน์ ทะเลาะขัดแย้ง จนกระทั่งทุกฝ่ายก็เขียนวิพากษ์วิจารณ์กันไป

จะเอาเงินที่จะมาใช้พัฒนาประเทศด้วย “การกู้...เขา” นี่มันก็กลายเป็นหม้อข้าวหม้อแกง ที่คนอยากจะได้ตักตวง อย่างเสียหิวเสียโหยอะไร ที่เขาใช้คำอะไรกันอย่างนั้นอะ

ถ้าบ้านเมือง นี่มันมีคำพูดว่า “ถ้ารุ่มกันกิน...ก็ล้ม แต่ ถ้ารุ่มกันทำ...มันจะรุ่ง”

ที่นี่ มาดูส่วนที่เห็นน่าตกใจว่า “เราอยาก...ได้ปรองดอง
อยาก ได้ความสามัคคี”

**พรรคฝ่ายค้านก็แตก พรรคฝ่ายรัฐบาลก็แตก
แล้วจะไปดึงชาวบ้านให้สามัคคีได้อย่างไร**

นโยบายสามัคคียากแล้วละ

แต่เข้า ! ไหน ๆ เมื่อกี้จั่วไว้แล้วว่า มันมีฝ่ายรุ่งกับฝ่ายร่วง นี่

ฝ่ายรุ่ง ก็คือ แย่งตำแหน่งกันแตกแยกกัน

ฝ่ายรุ่ง นี่มันน่าจะข่าวจริงหรือเปล่า แว่ว ๆ จะนิรโทษ
กรรมกัน แต่ว่าจะไปแบบเดิมไหม บางข่าวว่า อยากให้มีรัฐบาล
แห่งชาติ เอาพรรคเพื่อไทยมาร่วมด้วย เอาฝ่ายค้านมาตั้งกัน
ดูว่า จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจกันยังงี้

โอ้ ! บางข่าวไม่รู้จะจริงไม่จริง ถึงกับว่า นายใหญ่ดูไบ...ไฟเขียว หรือ
ว่ามีบางข่าวก็บอกว่า ถ้ามันแย ๆ เข้า หาใครทำแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่
ได้ ทาบหามใครก็ไม่เอา

เพลอ ๆ อันนี้ดีต่างดีกว่า จะไปเชิญทักษิณกลับมาไหม ? บางคนก็
บอกถ้ากลับมาก็ตายสิ (ตายในคุก) หรืออะไรแล้วเขาก็วิพากษ์วิจารณ์
กันไป

แต่เอาละ มันก็มีलगดีเกิดขึ้นมาเหมือนกัน ว่า “**อยากจะรวม**”
(นายกฯ พูดคืออยู่วันหนึ่ง ท่าทางตั้งท่าพูดจาดีเหลือเกิน) จะรวมกันทุก
สาขาพัฒนา แก้ไขปัญหาชาติ มีนักข่าวหลายคน นายกฯ พูดตอนอื่น ๆ
ก็แลท่าทางอย่างนั้นอย่างนี้ อารมณ์อย่างนั้นอย่างนี้ แต่ดีที่สุดอยู่ เมื่อ
วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ที่ผ่านมานี้ นั่งทำดีด้วย และพูดจาม่าฟังด้วย
และเหตุผลรองรับดีตรงที่ว่า “**จะเรียกคนที่เป็นมันสมองของชาติ**”

ประเทศไทยมันช่วยมา คนที่เป็นมันสมองของชาติ มักจะถูกขับ
ออกไป ตายต่างชาติ ตั้งแต่ท่านปรีดี ท่าน ดร.ป๋วย แต่คุณทักษิณเรา
ไม่กล้าพูดนะว่าเป็นชั้นสมอง แต่ก็แก้ IMF แก้หนี้อะไร

สมมติว่า บ้านเมืองตันเศรษฐกิจไม่ฟื้น นี่เรารวมหัวกันได้ไหม เอา

ไม่ให้ทักษิณเป็นใหญ่ก็ได้ แต่ขอเขามาเป็นที่ปรึกษา จะได้ใหม่ ! เพราะเขาเคยแก้ปัญหาได้สำเร็จ

มีคนพูดกันตรงนี้ มันก็ถือว่า ลางประเทศชาติจะรุ่ง จะหมดหนี้เร็ว ไม่นั่นต้องใช้หนี้กันตั้ง ๓๐-๔๐ ปี บางคนบอก ๙๐ ปี เจ้านั่นบอกล้มแน่ ก็ลอง...นี่ดูตามข่าวนะ

ก็แอบนึกดู ถ้ารวมคนทั้งในประเทศ ต่างประเทศ ที่ซบ ๆ เขาออกไป อย่าไปอุ้มหาย ๆ กันอย่างเดียว มันไม่ไหวหรอก

มันต้องอุ้มหาทางออก ให้ชาติบ้านเมืองจะได้รุ่งเรืองต่อไป เจริญพร.

๕๕
ต้องอุ้มหา
ทางออก ให้ชาติ
บ้านเมืองจะได้
รุ่งเรืองต่อไป
๑๑

มีคนสอบถามว่าปีนี้หลวงพ่อกำลังทำอะไรแล้ว
อายุขนาดนี้ยังมีอะไรที่ต้องทำต่ออีกหรือไม่ ?

ก็บอกว่า ย่างเข้า ๗๑ ปี ถ้าถามว่าจะทำอะไรต่อไหม ? ต้องตอบ
ก่อนเลยว่า “ทำ” “ธรรมใดก็ได้ที่ไร้ค่า ถ้าอยู่อย่างไม่ทำ”
“ไม่ทำ” ก็เป็นโมฆะบุรุษ เกิดเปล่า แก่เปล่า
ตายเปล่า มันต้องทำแน่นอน

แต่เรื่องที่จะต้องทำเผยแผ่ก็ทำ แต่จะไม่รับงานบางกลุ่ม เพราะ
ว่าเราไปหาเขาณี เขาก็ติดเราน่าดู

เขาบอกให้ไปหา ป.ป.ท. ก็ไป ป.ป.ช. ก็ไป ดีเอสไอก็ไป ศาลนั้น
ศาลนี้ก็ไป แม้กระทั่งสูงกว่านี้ก็ไป แต่โดนติดทุกราย ยิ่งกับกั๊กเซเลย

สิ่งที่ต้องดำเนินชีวิตวัย ๗๑ ปี คือ การออกไปข้างนอก วัด รับประทานอาหารนิมนต์ คิดว่าจะย่อเอาไว้เหลือจุดเดียว คือ อบรมพระใหม่ พระเก่าที่เป็นพระวิปัสสนาจารย์ อย่าง วัดสุวรรณประสิทธิ์ วัดกระโจมทอง ถ้านิมนต์มาต้องไป ถ้าไม่ไกลเกินเหตุ

แต่กระทรวงยุติธรรม-มหาดไทย ขอพักไว้ก่อน เพราะว่าเราไปหาแล้วโดนตีต มันก็เหมือนกับว่าคำพูดเรา นี่มันไม่มีน้ำหนัก เจอคำพูดที่เขาพูดอยู่คำหนึ่ง “ไม่อยากก้าวก้าวกัน”

เหมือนแมลงวันไม่ตอมแมลงวัน เขาบอก“ไม่อยากก้าวก้าวกัน” นั่นก็อย่ามาก้าวก้าวกับอาตมา และอาตมาก็ไม่อยากไปก้าวก้าวกับคุณ ดังนั้น ขอเบา ๆ จะรับบ้างในกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน

แล้วใครจะมาวัดสวนแก้ว ที่โยมมักจะถามว่า มาช่วงไหนดี มาช่วงไหนจะมีความสุข

เรื่องนี้ก็บอกอย่างนี้ก็แล้วกัน มาวัดแล้ว “บุญก็ได้ ไส้ก็เต็มนะ” จะต้องมา...

มกราคม มันจะมีชมพู่มะเหมี่ยว ชมพู่ต่าง ๆ ออกเยอะ ๆ

กุมภาพันธ์ ก็จะมีมะปราง มะยงชิด

มีนาคม-เมษายน ก็จะมีมะม่วงยายกล่ำ สารพัดมะม่วง

จนถึงพฤษภาคม-มิถุนายน ก็จะเกิดพวงเงาะ มังคุด ทุเรียน

๕-๖ เดือนนี้ ถ้าโยมมาวัดสวนแก้ว จะมีพืชผักอยู่ตลอด กลัวยพืชผักนี้มีตลอด “๖ เดือนนี้ผลไม้เยอะที่สุด เลยจากนี้โยมจะไปวัดไหนก็ไปเถอะ” แต่จะมาให้อิมละก็ ตั้งแต่เดือนมกราคม-มิถุนายน

อะไรที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่ อาตมาจะพยายามทำต่อไป จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ถ้าทำแล้ว “พะรุชนะนะ หิตายะ พะรุชนะนะ สุขายะ” เกิดประโยชน์สุขแก่มหาชนเป็นอันมากแล้ว จะพยายามทำ โดยเฉพาะจะทำให้กับพระศาสนา จนกว่าลมหายใจจะหมดไป ในวันสุดท้าย เจริญพร.

“...จะพยายามทำ
โดยเฉพาะจะทำให้กับพระ
ศาสนา จนกว่าลมหายใจ
จะหมดไป ในวันสุดท้าย”

ธรรมสัจจะ ยุคปัจจุบัน

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

สิ่ง ที่คนไทยเราให้ความสนใจน้อยไปหน่อย ! กับคำว่า **“ธรรมสัจจะ”**
ธรรมสัจจะ นี่ไม่ใช่ว่า แหม ! สอนทางมาใหม่ อะไรแปลก...พิสดาร
แต่ตรงกันข้ามกับ**สัจธรรม** หรือ**สัจจาภินิเวส**

สัจธรรม นี่มักจะบอกว่า ของจริงแท้

ส่วน**สัจจาภินิเวส** ยืนยันในความเป็นจริงของตน ทั้ง ๆ ที่คนอื่นเขา
ว่า **“ไม่จริง”**

แต่ตัวเองก็บอกว่า เท่านี้ ต้องแบบนี้ ต้องอย่างนี้เท่านั้น อย่างอื่นใช้
ไม่ได้ แต่ส่วน**ธรรมสัจจะ** จะบอกว่า แล้วแต่เฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เฉพาะ
บุคคล เฉพาะยุคสมัย มันเปลี่ยนไปได้ เช่นวันนี้จะบอกสัก ๒-๓ เรื่อง

ธรรมสัจจะ นี่มันไม่เคยเจอเหมือนกัน นาน ๆ มาทีละ

เมื่อก่อน**สัจธรรม** แปลว่า ชาวบ้านต้องใส่บาตรอุปัฏฐากพระใช้
เปล่า ?

* **“ธรรมสัจจะยุคปัจจุบัน”** บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ต้นเดือนแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป
ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ (ภาคบ่าย)

แต่พอเกิดโควิด-19 นี่พระใส่บาตรโยม ! (หา...โยมว่าจริง ไม่จริง) หลายวัดตั้งโรงครัว หลายวัด...ตอนนี้วัดในบางใหญ่ นี่วัดเจ้าคณะอำเภอให้ไป...เอาของนี่ไปให้ตามบ้านที่นอนติดเตียงบ้างอะไรบ้าง อย่างนี้ใครใส่ใคร ? (พระใส่ให้โยม)

เห็นไหม ! พอยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง มันเกิดแบบนี้ได้ ใครจะไปยืนยันบอกว่า “**พระต้องคอยรับอย่างเดียว โยมต้องเป็นฝ่ายใส่ ฝ่ายให้**” แต่พอถึงบางครั้งบางคราว มันก็สลับชั่วคราว “**โยม...ก็เป็นฝ่ายรับ**” เพราะข้าวยากหามากแพง ตกงาน ฝนแล้งอะไรต่าง ๆ พระพอมิเหลือบ้าง ก็เอาไปคั้น เอาไปให้

ปันสุข : คุณพระให้

ที่วัดก็ตั้งตู้เขาว่าอะไรนะ “**ปันสุข**” ใช้ไหม ? ของเราชื่อ “**คุณพระให้**” คุณพระช่วยอะไรก็ว่าไป

เพราะฉะนั้น ใครจะไปยืนยันว่า “**มันต้องอย่างนี้เท่านั้น**” มันไม่ถูกเรื่อง แล้วบางทีเขาก็เอามาใช้ผิดกัน มันไม่เฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เช่น บอกว่า จะให้พระเฝ้าพระเฝ้าในเวลาบิณฑบาตยากลำบาก เขาก็ไม่บอกว่า จะต้องให้องค์ละ ๑๐๐ บาท

ไอ้โฮ ! พระ ๒-๓ แสนองค์ ตอนหลังเขาว่าลดเหลือ ๖๐ บาทแล้ว แล้วเขาก็ไปอ้างว่า เมื่อหลายปีมาแล้ว ที่ภาคใต้พระบิณฑบาตไม่ได้...ถูกยิง

คำว่า ต้องอย่างนี้ ทั้งหมด ทั้งสิ้น เท่านั้นเท่านั้น อันนี้เป็นเรื่องที่เขาเรียกว่า **ลัทธิจินเวส**

ที่จริงอะพระในกรุงเทพฯ หลายวัดที่มีศพ มีศาลาสวดศพเยอะ ๆ คืนหนึ่งสวดได้ตั้ง ๓ ศพ ๔ ศพ บางองค์ได้เป็นพัน แล้ว ๖๐ บาท เอามาให้ท่านทำไม ? ก็ไปให้วัดที่ไม่มีรายได้ ค่าน้ำค่าไฟก็ยังไม่พอ อย่างนี้เขาเรียกว่า **มีธรรมลัทธิจะ**

อาตมาฟังเขาอภิปราย แสลงอารมณ์อยู่เรื่องหนึ่ง “**ทั่วถึง เท่าเทียม เสมอภาค**”

นี่โยม ! ไม่มีธรรมสัจจะในศีลธรรมเลย คนทุกคนดี-เลวชั่ว ได้ ๕,๐๐๐ บาทหมด ไม่มีศีลธรรมเป็นตัวเหนี่ยวรั้ง โนมน้าวเลย ถ้ามีธรรมสัจจะ ก็บอกว่า “คนมีศีลธรรม ได้ ๕,๐๐๐ บาท คนขี้เหล้าเมายา เหลือ ๓,๐๐๐ บาท, ๒,๐๐๐ บาทก็พอแล้ว”

โยมว่า ที่เขาให้ ๕,๐๐๐ บาทนี่ เขาเอาเงิน ๕,๐๐๐ บาทของเรา ไปกินเหล้ามีบ้างไหม ? (มีเยอะ)

นี่เห็นไหม...เยอะเลย โยมตอบเยอะเลย แต่เออถ้าให้คนที่ดี เขาเอา ๕,๐๐๐ บาทนี้ไปเลี้ยงครอบครัวในยามทุกข์ยาก ใช้อย่างนี้เราไม่ว่า ไม่เสียหาย แต่ถ้าเอาไปกินเหล้า นี่เสียหาย ไม่มีอารมณ์จะให้เท่าไร เยอะเลยบางคนเอาไปแทงหอยหมดเลย ลูกเมียไม่ได้กินเลย นะ...เสียหาย !

ถ้ามีสักคนหนึ่งคำว่า “ศีลธรรม” ศีลธรรมนี้มันก็จะโนมน้าวให้ศีลธรรมกลับมา

๔ ขี้ คือ ขี้เกียจ ขี้เมา ขี้ขโมย และขี้ขอ ไม่ต้องการ

๔ ชี ที่หลวงพ่อกำลังต้องการ

อย่างอาตมาที่ทำนี่ไม่รู้ละ ถ้าใครไม่มีศีลธรรม จะมาขอทำงาน มาถึงเมื่อเช้านี้ก็ให้ออกไปคนหนึ่งก่อน ทำงานดี แต่เมาเสียงงาน ถ้าวัน ไหนดเอนก็ทำงานไม่รู้ ทำไปนอนไป ฤทธิ์เมา แล้วจะทำยังไงละจะให้ เราให้อยู่ยังงี้ ! ก็เลยตั้งหลักว่า ที่วัดนี้ใครจะมาอยู่ช่วงตงงานนี้ **ขอ** อย่างมี ๔ ชี

๑. ชีเกียจ

๒. ชีเมา

๓. ชีขโมย

๔. ชีขอ

เมื่อก่อนมี ๓ ตอนนี่มันเพิ่มมาอีกชีหนึ่ง “**ชีขอ**” พอเห็นโยม มาวัดมีฐานะดี ๆ มันไม่ทำงานอะ มันเดินขอ เสียภาพพจน์ของวัดเสีย หายไป...ไม่ได้

เพราะฉะนั้น ที่วัดจะทำอะไร ศาสนาต้องเกี่ยวโยงกับศีลธรรม เป็นที่ตั้ง ถ้าคุณอยู่ในศีลในธรรมเราช่วยเต็มที่ เราให้อีกโอกาส ที่จะดูแล ช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ไม่ใช่ “**ทั่วถึง เสมอภาค ทัดเทียม**” คนมันก็เลวยังงี้มันก็ได้ แต่ถ้าให้เหลือ ๒,๐๐๐ บาท, ๓,๐๐๐ บาทนะ ลูก ๆ เมีย ๆ เขาก็จะบอก บ้านนั้นเขาได้ ๕,๐๐๐ บาท ทำไมเราได้เท่านี้ เจ้าลูกมันก็บอก “**ก็พ่อ เมาเนี่ย กตึกาเขาว่า อย่างนี้ไง**”

เออ ! มันก็ได้สะกิดกันนะ มันก็ได้ท้วงกัน สะกิดกัน ดึงกัน หนัก ๆ ฟ่อบอก “**เออ...จริงเว้ย ! ญ่เล็กก็เล็ก**”

อาตมาก็ได้คน เราก็ได้คนดี ไม่มีชีเหล้าชียามาคนหนึ่ง เพิ่มขึ้น ในสังคมวันละคน ๒ คน ทุกวันนี้เราตรงกันข้าม เราเสียคนดีไปเมาซะ วันละคน ๒ คน เด็กรุ่นใหม่มันเริ่มไปกินเหล้า ติดเหล้า วันละคน ๒ คน แทนที่เราจะมีวันที่เล็กโอ้พวกนี้วันละคน ๒ คน ประเทศชาติเราก็คงจะได้มีพลเมืองดี ประเทศชาติก็ดี

เสมอภาค ทัวถึง ทัดเทียม

แหม ! คิดแล้ว นี่มันไม่โยงกับธรรมสัจจะ ไม่เฉพาะบ้าง มีแต่
“เสมอภาค ทัวถึง ทัดเทียม”

ที่นี้แะมาทางวัตถุลักษณะหนึ่ง เมื่อก่อนรถเขาจะหาที่ร่มจอด
ใช้เปล่า ! ตรงไหนมีเพิงร่ม ๆ จอด แยกกันจอดที่ร่ม แต่พอมันเกิด
ไวรัสโควิด-19 เขาแยกกันจอดกลางแดด มันจะได้เผาไวรัส เขาบอก
มันจะทำให้ไวรัสในรถตาย ไม่ต้องพ่นยาเห็นไหม ?

แสดงว่า เจ้าที่บอกยืนยันนะ “รถต้องจอดในร่ม” มันยุคหนึ่ง
สมัยหนึ่ง ช่วงหนึ่ง สถานการณ์หนึ่ง ๆ นั้น ๆ มันเป็นเรื่องที่ต้องทำ
อย่างนั้น

นี่นั่นทั้งทางวัตถุ ทั้งทางนี้มันต้องเปลี่ยนไปเรื่อย สมัยนี้เขา
เรียกอะไร ภาษาฝรั่งว่าไง “New Normal” (เออ ! ดัดจริตภาษา
อังกฤษสักชนิดหนึ่ง) ชีวิตวิถีใหม่

เมื่อก่อนนี้เราบอกว่า วัดร้างนี้แยใช้ไหม ?

โยมเชื่อใหม่ว่า เดี่ยวนี้วัดร้าง มีคนไปเที่ยวฆ่าดู มันมีวัดร้าง
๒-๓ แห่งที่ จ.สิงห์บุรี จ.อ่างทอง ต้นไทรมันขึ้นคลุม แล้วตอนนี้นะ
พวกคนที่อยู่ข้างวัดร้างนั้นขายของเพลิน ไปดูทองเที่ยว ไปดูกันมันแล
มันอัศจรรย์ขึ้นห่อหุ้มพระพุทธรูปอะไรอยู่ข้างใน มีวัดร้างทั้งหมดใน
ประเทศไทยประมาณ ๖๐-๗๐ วัด ที่ร้างแล้วกลับพลุก แต่ก็ไม่มี
พระนะ เขาก็ไม่ให้พระไปอยู่นะ นี่ตรงนี้นะโยมแปลกกลายเป็นทอง
เที่ยวธรรมชาติ คนไปไหว้ไปกราบกันฆ่าดูเลย

แบบเก่า แต่ต้องปรับปรุงใหม่ ดำเนินชีวิตแบบเก่านี้ แต่ต้อง
ทำชีวิตให้มันทันสมัย เออโยม ! แต่อะไรมันไม่วิถีใหม่ “การเมือง”
นี่มันแบบเก่าหรือวิถีใหม่ ? (เก่า)

มันเก่ากว่าเดิมอีกละนะ ! ตามธรรมสัจจะ เขา
ก็บอกว่า สัจธรรมอะ ถึงกับบอกว่า “พรรคใดมาก
พรรคนั้นก็ต้องบริหารประเทศ”

เห็นไหมได้คะแนนมาก ! ที่นี้ดูสิ บริหารไป ๆ ทั้งที่ฝ่ายค้านก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะฝ่ายค้านก็ร่อยหรอ ถูกริด ถูกตอน ถูกแบ่ง ถูกแยกออกไป

แต่จู่ ๆ พรรคใหญ่มั่นคง ร้าว แตก เละไป ๆ มา ๆ ดึงคะแนนนิยมลงสู่...วูบไปด้วย คณะรัฐมนตรีก็วูบไปด้วย เพราะถ้าขัดกันเชิงนโยบาย เขาบอกไม่เท่าไรหรอก แต่ขัดกันเพราะแย่งอำนาจตำแหน่ง ผลประโยชน์ (ใช้น้ำมันของเก่าไหมนี้ ? ไม่มี “New Normal” เลย ไม่ได้ปรับปรุงใหม่ขึ้นมาเลย)

แล้วที่ว่า “ปฏิรูป” ปฏิรูปนี้ไม่รู้มันมารูปไหนกันแน่... นี่แยเลย ! เห็นไหม ?

อย่างนี้ไม่ได้ปรับปรุงให้มันทันสมัยทันสมัย มาเหตุการณ์ดี ๆ อย่างนี้แล้วยังมีโอกาส พลาดจนได้อีก

แตกกันทั้ง ๆ ที่ตัวเองนี่ลดยลำ ขาดลดยลำแล้ว แต่ว่ามาทำพลาดเสียเอง นี่ต้องถือว่า ยุคนี้เป็นเรื่องที่เราต้องมาดูว่า ถ้าขึ้นปล่อยไปแบบนี้เรื่อย ๆ มันก็จะลำบากกันไป เอ้าโยม ! คนตงงาน คนเจริญ คนตกต่ำ โยมว่า ประเทศอย่างที่มีมนำเจริญ กลับกลายเป็นตกต่ำปู้ปี้ไปได้ไหม ? (ได้ครับ)

ใครจะบอก อเมริกาใหญ่ที่สุด ! เป็นตำรวจโลก ตอนนี้เป็นซีโรค ไม่ใช่ตำรวจโลก ตายมากกว่าเขาเพื่อน ดิคมมากกว่าเขาเพื่อน

ทรัมป์ (Donald John Trump) ถึงกับประกาศ ไม่อุดหนุนอนามัยโลก (WHO) องค์การอนามัยโลกไม่เอาแล้ว เคยบริจาคให้ เทียวนี้ไม่เอาแล้ว นี่มันเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อนะ

เมื่อก่อนนี้โยม ! ใครไปต่างประเทศไปชุดทองที่ต่างประเทศ ไปทำงานต่างประเทศ แหมเป็นไง ! “ลูกมึงไปเมืองนอก เมืองนา” “ไปเรียนเมืองนอก เมืองนา” ตอนนี้ลูกมึงกลับไม่ได้แล้ว...ถูกกัก !

แหมตอนนั้นว่า ใครเขาบอกว่า ไปชุดทองอเมริกา นี่กลับมาขาย ทำร้านอาหารอาหารรวย เปิดขายนั่นขายนี่รวย ตอนนี้รวยหรือชวย ? เขาประท้วงกัน เขาพังร้านคนไทยไปตั้งหลายร้าน แล้วก็ปล้นเอาข้าวเอาของ

ในที่เคยรุ่งกลับร่วง นี่ที่เขาบอก “เศรษฐกิจจะตกยาก” แต่คนรวยตกยาก ส่วนคนจนจะถีบตัวขึ้นบ้างได้หรือเปล่าก็ไม่รู้ ! (ไม่ใช่...น่าจะตกไปอีก)

นี่ตอนนี้สั่งงดเดินทางไปต่างประเทศ เครื่องบินต่างประเทศก็งด อยากทำช็อกกลับกันบานเลย กลับมาเราก็ไม่ยอมรับ เพราะพาอะไรมาด้วย ? (โควิด-19 มาด้วย) เมื่อก่อนนี้มีแต่พาเงินพาทอง ความร่ำรวยมาแจกลูกแจกหลาน เดี่ยวนี้กลายเป็น (ขออภัยแรงไปหรือเปล่า) ถ้าพวกโบราณเขาว่า ยังไง ! หมา...อะไร ? (หมาหัวเน่า) เทบจะเป็นอย่างนั้นไปเลย

โบราณว่า ไปที่ไหนใครไม่อยากต้อนรับ กลัวว่าเอาไฉนมาด้วย ก็แยะเลย

ตอนนี้ไปไหนมาไหนลำบากไปหมด ไปก็ต้องโดนตรวจ พระต้องไปบิณฑบาตก็ต้องจี๋ (วัดอุณหภูมิจี๋) แต่ว่าที่แปลก ! ต้องถือว่า มันเป็นलगร้าย เป็นความเสื่อมทางศีลธรรมอย่างหนัก มันเป็นอย่างนี้หรือเปล่านี้

ตั้งแต่หมู่บ้านใหม่ ๆ ใหญ่ ๆ นะโยม ! เขาไม่ให้พระเข้าบิณฑบาตยาม (รปภ.) สั่ง...เจ้าของหมู่บ้าน “ไม่ให้เข้า” ตัดญาติขาดพระกันเลย

ไม่ใช่ตัดญาติขาดมิตรแล้วนะ แต่หมู่บ้านธรรมดาพื้นฐานเล็ก ๆ ตามสบาย แต่บ้านเศรษฐี...นี่แล้วเศรษฐีจะเจริญขึ้นหรือว่าจะแย่ง ?

อดีต-ปัจจุบัน : เศรษฐีใจบุญต่างกัน

เมื่อก่อนนี้คำว่า “เศรษฐีใจบุญ” เขาจะเปิดบ้านเป็นโรงทาน อย่างท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีนี้ จะให้มาตักอาหารมาฉัน เปิดบ้าน

เดี่ยวนี้เศรษฐี บ้านเศรษฐี ไม่ให้พระเข้าไปบิณฑบาตแยเลย

นี่แล้ว “ความเหินห่าง” พอเหินห่างศีลธรรมกันมากเข้า อาตมาว่า ช่วงนี้มันตกต่ำมากที่สุด ใครเคยเห็นลูกฆ่าแม่ ฆ่าพ่อ ฆ่าพี่ ฆ่าน้อง ถีบเลย เดือนหนึ่งบางที่ ๓ ศพ ๔ ศพ บางที่ ๓ วัน ๔ วัน ไม่ได้ขาดเลยนะ ที่นั่น ที่นี้ ที่นั่น

“ฆ่าตัวตาย” แหม ! มีอยู่รายหนึ่งนะที่ปากพั่ง หรือที่นครฯ ที่ว่าแม่ชวนลูกผูกคอก พอผูกโตดลงมา เจ้าลูกเชือกขาด ส่วนเจ้าแม่เชือกไม่ขาด...ตาย

แต่ทำไมไม่เคยได้ยิน ไม่ได้พบได้เห็นมาก่อนนะ ใ้ที่ว่า มันไม่น่าจะเป็นไปได้ ที่ว่า เขาถูกมาเป็นข้อต่อรองความสงสาร เออน้ำยาล้าง

ถ้วย ล้างส้วมไปกรอก จานลูก...หมอเขาพูดนะ ตอนที่เอาลูกมาอยู่กับหมอ
อาการดีขึ้น พอแม่มาเยี่ยมเอาอาหารมาให้...ทรุดหนัก มันไปกรอกอีก

เรื่องแบบนี้ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์เท่าที่อาตมาเกิดมา ๓๐ ปี
นะ เพิ่งได้ยินปีนี้

เพราะฉะนั้น เขาถึงบอกว่า “ยุคใดสมัยใด มนุษย์ไร้ศีลธรรม
ไม่ประกอบด้วยศีลธรรมแล้ว ลามกธรรม หายนะธรรม ข้าวยาก
หมากแพง ฝนแล้ง โรคระบาด มันจะเกิดขึ้น”

แล้วช่วงนี้ใครไปถาม ไปดูสิ ใครเคยได้ยินบ้าง พี่สาวน้อง น้อง
สาวพี่ แม่สาวพี่ สาวเมีย สาวกันแทบทุกวัน แล้วคนที่รัก ๆ ชอบ ๆ กัน
นับถือกันเคารพกันกลับสาวกันเป็นผักเป็นปลา

เพราะฉะนั้น ถ้าเรายังไม่ไฟศีลไฟธรรมกัน ไม่รู้อย่างที่เขาคำ
ลลิต ๑๐๐ ปี โรคต่าง ๆ ที่รุนแรงจะระบาด มาครั้งตั้งแต่ฮิวา ฝิดาษ
กาฬโรค มันจะลงท้ายปีว่า ๖๓ ๆ นี่หลายปี

แหม ! คิดดูแล้วนี่ มันไม่น่าเชื่อนะ อย่างความไร้ศีลธรรมอย่าง
น่าอเนจอนาถ ถ้าการเมืองยังเป็นอย่างนี้อยู่ มันไม่ไหวอะ

ที่ว่่าดีไม่ดีมันจะย้อนยุคอีกหรือเปล่า มันเคยมีมาครั้งหนึ่ง พรรค
๑๔ ที่นั่ง จัดตั้งรัฐบาล แย่งพวกพรรคที่ได้ ๘๐-๙๐ ที่นั่งได้ ยังพอจำ
ได้ไหมใคร ? (เจ้าของพรรคเสียไปแล้ว) (อ.ศีกฤทธิ ปราโมช)

พรรคกิจสังคมหรืออะไรตอนนั้น ๑๔ ที่นั่ง จัดรัฐบาลได้ นั่นใคร
จะไปบอกว่า การเมือง มันต้องเลียงข้างมาก ฝ่ายมาก มันแล้วแต่
สถานการณ์ตอนนั้นมันเกิดบีบให้ต้องเอาพรรคน้อยกว่าขึ้นมาแทน
ได้ ไอ่ ! มันเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง

“ ยุคใดสมัยใด มนุษย์ไร้ศีลธรรมไม่
ประกอบด้วยศีลธรรมแล้ว ลามกธรรม
หายนะธรรม ข้าวยากหมากแพง ฝนแล้ง
โรคระบาด มันจะเกิดขึ้น ”

พูดถึงเรื่องราว คนนี้ ธรรมดา มันต้องอยู่ด้วยกันเห็นอกเห็นใจ เดี่ยวนี้ เห็นแก่ได้เห็นแก่ตัว ไปเอารัดเอาเปรียบแบบชนิดที่มันไม่น่าเชื่อได้ เป็น เรื่องที่แปลก ๆ

ปีนี้ ทางวัดเราก็มีเหตุการณ์แปลก ๆ เมื่อ ๒ วันนี้เขามาบอก ชิด เส้นตายให้วัด...ที่ข้างหน้า เห็นไหมเขาเอารัดปิด บอกอีก ๑๐ วันต้อง ขนย้ายรื้อออกให้หมด แล้วก็ยังบอก ไม่อยากจัดการอย่างรุนแรงกับ พระกับวัดนะนี่ เจ้าทนายของเราเขาก็แนะ เราก็ไม่อยากทำละนะ เขา บอกให้ดูหมายขับไล่ หมายเขาเรียกอะไร ?

พืงศาล

หมายศาลเกี่ยวกับเรื่องบังคับคดี เขาก็ยังไม่มาแบะให้ ถ้าแบะ คนก็จะต้องออก แต่ไม่รู้ตอนนี้นะโยม เราเคยเชื่อกันว่า ยังไง ๆ ก็พืง ศาล อะไร ๆ ก็พืงศาล

แต่บางยุคบางสมัยศาลก็ ? (พืงไม่ได้)

เสียงตอบแบบนี้พูดที่ไหนก็...?

นี่ศาลได้ยื่นบ้างหรือเปล่าก็ไม่รู้เออ ! ศาลเตี้ย ศาลพระภูมิ ศาลเจ้า

ศาลสถิตยุติธรรม บางยุคบางสมัยก็ถือว่า **“ยอดเยี่ยม”** อย่างยุค อ.สัญญา ธรรมศักดิ์ ใครที่เรียนรู้กฎหมายผู้ พิพากษา อัยการ ต้องไปอบรมเข้าคอร์สที่สวนโมกข์ หรือ นิมนต์ท่านขึ้นมาอบรม มีหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ **“ตุลาการิก ธรรม”** เล่มใหญ่นั่นแหละ คือ **อบรมพวกตุลาการผู้พิพากษา ยุคนั้นไม่มีเรื่องคลางแคลงใจ**

เดี๋ยวนี้ไม่รู้ละเรื่องนั้นหลุด เรื่องนี้หลุด คนชัก...(ลูกเศรษฐีหลุด จากคดี พันคดี) คนก็เลยวิจารณ์มีอะไรกันหรือเปล่า มีอะไรในกอไผ่ เดี่ยวนี้มันลำบากนะ

นี่โยม ! ถ้าไม่ศีลธรรมองค์กรที่เคยไม่นับถือ อะไร ๆ ที่เคยน่า นับถือ เดี่ยวนี้มันหมดความน่าเชื่อถือ นับถือ โยมว่า ชาวเทพน่าจะเสีย

ศรัทธาไปเยอะไหม ? ช่วงนี้มันมีข่าว ๆ หนึ่ง เด็กมันท้อง เด็กผู้หญิงอายุไม่เท่าไร...ท้อง แล้วบอกท้องกับใคร ? (ท้องกับเทพ)

ตอนแรกเขาก็ไม่ยอมรับละนะ แต่เจ้าแม่ของเด็กกะสิ ดันเชื่อว่าเทพทำท้องจริง ๆ ไม่เชื่อว่าผัวพ่อเลี้ยงข่มขืน โอ้ย...คน ! นี่เทพ...น่าจะฟ้องร้องหมิ่นประมาท ทำสถาบันเทพ...เสียบรรลัษหมด แหม ! ต่อไปนี้จะพูดเด็กดี คนดีว่า ลูกเทพ นั้นเทพ ถ้าพระจะขึ้นชั้นเทพ ก็ไม่อยากจะขึ้นแล้ว อยู่อย่างนี้ อยู่ชั้นราชอย่างนี้ดีแล้ว เออแยะ ! แยะจริง ๆ

มันไม่น่าเชื่อนะว่า ยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง มันจะมาทำเทพ...เสียหายได้ แต่คนนี่ไม่รู้ความเชื่อความม่งมาย ทำไมมันไม่ถอดออกจากสมองใส่เครื่องกรองแทน เอาความเชื่อมาสวมแบบไร้เหตุผล ทำให้พวกคนที่เชื่อก็ก่แปลกเหมือนกัน เขาก็เชื่อกันจริง ๆ เขาก็ไม่แจ้งความนะว่า เทพนี่มาทำท้องอะไรนี่ เขาก็ไม่แจ้งความ

คิดแล้วเป็นเรื่องที่ บางเรื่องบางกรณี เราคงหลุดปากแบบสมเด็จโตฯ เวลาคนทำอะไรผิดอย่างไม่น่าจะทำ ท่านก็จะบอก “ไม่รู้เขาทำไปได้ยังไง” เป็นเราอะฟันใจตายเลย

คนดีทำชั่วนี้ยาก แต่คนชั่วให้มันทำชั่ว แหม ! มันง่ายสำหรับมัน ถ้าให้มันทำดีมันคงยากน่าดู บางยุคบางสมัย นี่เราใช้อะไรต่ออะไรกันไปตามสถานการณ์อย่างหนัก โยมว่า “เจส” ล้างฉีดฆ่าล้างฆ่าเชื่อนี้ บางช่วงเราก็ไม่ต้องใช้

วัน ๆ นี่โยมว่า คนมาล้างมือกันเยอะไหม ? อาตมาติดที่อ่างล้างมือ โอ้ย ! แทบไม่ขาดเลยนะ คนนั้นเดินมาก็ล้าง คนนี้เดินมาก็ล้าง ล้างทั้ง ๆ ที่ล้างเมื่อตะกี้ นี่ มาล้างอีกแล้ว

สมัยก่อนนี้ วันหนึ่งแทบไม่ได้ล้างเลย จะล้างก็ตอนกินข้าว เดี่ยวนี้ล้างบ้างอะไร ล้างจนมือแทบเปื่อย...เออช่วยเลย มันไม่น่าเชื่อ อาตมาว่า น้ำนี่ที่เอาเจสใส่ แล้วมันก็ไหลลงไปในน้ำ ในบ่อ ในคลอง ในอะไรก็แล้ว แต่ สารผสมพวกนี้ ปลาเป็ดจะเป็นยังไงไม่รู้ นี่เป็นเรื่องที่ แหม ! บางยุคบางสมัย เราจะพูดอะไรชัดไปนี่ว่า ของเราต้องไม่เป็นอย่างนั้นอย่างนี้

อาตมาเจอเรื่องหนึ่งโยม หลังตรงนี้ (เล่าแล้วอย่ากลัวนะ) ในตอนที่ มี ๒ พ่อลูกไปอาศัยนอนที่วัดที่อยุธยา แล้วตักงานอดข้าว พ่อกระโดดน้ำไปก่อน ส่วนลูกก็ “พ่อ ๆ อย่าหนีลูก อย่าทิ้งลูก” ต่อมาลูกก็กระโดดตามไปด้วย

อาตมาพูดว่า แหม ! เจ้า ๒ คนนี้มาอยู่วัดสวนแก้ว จะไม่ตายทั้งพ่อทั้งลูก พูดได้ไม่กี่วันเลย ตกน้ำตายตรงนี่คน วัย ๓/๔ ฐานะดี มีเงินฝาก ๒ แสนทำประกัน มีสตังค์ติดกระเป๋ามา โทรศัพท์ทำนาฬิกาอย่างดีเลย

ตรงนั้นที่มันยื่นออกมา ไม่รู้แกไปนั่งยังงี้แล้วหัวคงทิ่มลงไป ตาย ๓ วัน มาสมัครงานที่นี่ ลูกสาวบอก จะมารับพ่อไปอยู่ด้วยอยู่แล้ว โทรนัดวันนัดคืนกันแล้ว พอโทรศัพท์พ่อไม่รับ เอ๊ะ ! เอ๊ะใจ ก็ตำรวจเขาหาที่อยู่ลูกอยู่สะพานสูง ก็พอวันนี้ ตก ๓ วันลอยอืดทึบ ลอยคว่ำหน้าอยู่ตายใต้ศาลาตรงนี้

ที่เด็กมันไม่เห็น เพราะว่า เอาหัวนะมุดเข้าไปข้างใน ขาโผล่ออกมาข้างนอกนิดเดียว ก็เลยไม่มีใครเห็น ก็ไม่รู้จะเห็นเจ้าเด็กมันดู แล้วเกิดผวา โอ้โฮย ! ลูกนี้มากวนทั้งคืนเลย เจ้าเด็กที่มันนอนอยู่ตรงนั้น มันก็เลยย้ายที่นอน แล้วคนก็กลัวกัน

นี่บางทีนะ เราจะยืนยัน ๑๐๐ % ไม่ได้ แต่ไม่ได้มาฆ่าตัวตาย น่าจะเป็นลม นั่งเล่นห้อยขา แล้วก็หัวทิ่มปู้ปอบ ถ้าไม่เป็นลมก็น่าจะมีการไอ้ะเอ๋ ไอ้ะอ๊ะอะไรขึ้นมา ต่อมแต่่ม ๆ คนก็ต้องเห็น...ตาย ๓ วัน แล้วขึ้นอืดแล้ว

ต่อไปนี่คงไม่ยืนยัน ๑๐๐ % เสียฟอร์ม แต่ที่วัดนี้มันไม่ใช่ว่าเพิ่งมาตายนะ เด็กตกน้ำตายอะไรต่ออะไรมาเยอะ แต่ที่น่าจะติดหูติดตา อาตมาไม่หาย เข้ามิดอาตมาเดินไปเล่นรอบสวน อ้าย ! อะไรห้อยโตงเตง ปริญญาโท โยม อายุ ๓๐ แล้ว ผูกคอตายตรงโคนต้นมะม่วง เราก็รีบไปตามคนมา อ้าวชั่วแป๊บเดียว ลงมานอนกองอยู่ข้างล่างแล้ว เชือกขาด

นี่มันก็ในเรื่องที่ตายนี่นะ คนมันเลือกไม่ได้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า (เชื้อใหม่ ! เอาเท้าหรือมือตบไปที่ดินนี้) มือตบดินไปฝ่ามือหนึ่งที่ตรงนี้ไม่เคยมีสัตว์ตายนี้ ไม่มีในโลก

ที่เราเอามือแตะไปที่ดิน ตรงที่โยมนั่งนี้ไม่รู้อะไรต่ออะไรตายไปเท่าไรแล้ว ทั้งสัตว์ทั้งคนนี่นะ ไม่มีที่ไหนที่ว่างจากฝ่ามือหนึ่ง นี่มันต้องมีที่ตายของอะไรต่ออะไร สิ่งสาราสัตว์คนเยอะแยะ

เมื่อมีสิ่งนี้ ก็มีสิ่งนี้

ยุคสมัยหนึ่งมันก็เป็นไปอย่างนี้ แต่ว่ายังงั้นโยม อย่าไปเป็นพวกลัทธิจากินิเวส อย่าไปยืนยันว่ามันต้องเป็นอย่างนี้ มันต้องเป็นอย่างนั้น มันต้องแล้วแต่เหตุแล้วแต่ปัจจัย เขาจะเทียบเป็นภาษาธรรมะว่า

“แล้วแต่กฎของอิทัปปัจจยตา” เมื่อมีสิ่งนี้ ก็มีสิ่งนี้ จะเป็นอย่างนี้ เกิดอย่างนี้

เพราะฉะนั้น อย่าไปคิดเลยว่า ถ้ามีอะไรขึ้นมาแล้ว ไม่เชื่อมโยงกับศีลธรรม ไม่เชื่อมโยงกับเหตุปัจจัย มันจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่มีเหตุ ไม่มีปัจจัยไม่ได้ เพราะฉะนั้น เราก็อยู่ดูสิว่า เหตุของมันคืออะไร ?

ถ้าเขาบอกว่า **ภัยแล้ง โรคภัย ขวดยากมากแพง** มันเชื่อมโยงกับ**ความไม่มีศีลธรรม** เราก็มาช่วยกันกลับพลิก

๘๘ ...ความเหลื่อมล้ำจะต้องเกิดไม่หยุดไม่หย่อน เพราะฝ่ายหนึ่งก็มีกันไป แล้วก็แก้กันยาก... ๘๘

มุ่งมันเอาศีลธรรมกลับมาให้ได้ จะทำอะไรก็ตาม ต้องขอทำให้นึกถึง “แยกปลากับน้ำ” แยกคนมีศีลธรรมกับไม่มีศีลธรรมออกสักหน่อยนะ

อย่างที่บอกว่า นี่ถ้าหากว่า เกิดมีรัฐบาลมีนโยบายนะ จะเอา ศีลธรรมกลับมา ขอให้ย่ำคำว่า “เสมอภาค ทัวถึง ทัดเทียม” เดี่ยว นี่คนได้เงินทัดเทียมเสมอภาค ทั้ง ๆ ที่คุณภาพชีวิต ความประพฤติไม่ได้เรื่องเลย แล้วมันจะไม่เกิดเพิ่มปริมาณคนดี

เพราะเขาบอก “ดีไม่ดี ฎก็ได้” แล้วก็บ่นกันนำดูคราวนี้ เจ้าควรได้กลับไม่ได้ เจ้าคนที่ไม่ควรได้กลับได้ แล้วที่วัดมีคนหนึ่ง มาทั้งวัน พอรู้ได้ ๕,๐๐๐ บาท มันก็ส่งไปอย่างนั้นแหละ จู่ ๆ เขาก็โอนมาให้มันเฉย มันไม่รู้กินใหญ่เลย ตั้งแต่ได้ ๕,๐๐๐ บาท มันมาเลยทั้งวัน

เราก็มานั่งคิด ตอนนั้นว่ามันนะ นึกว่าตอนที่เขาไม่ขายเหล้า มันคงอดได้ ถ้าเลิก ๒ เดือนไม่มีที่ขายนะ มันน่าจะโชคดีมันแระ ที่ไหนได้ พอบอก “เฮ้ยสร้อย ! เขาไม่ขายเหล้าแล้วมันทำไงนี่”

“กฎหมายดี กับคนชั่ว กับคนไร้ศีลธรรม เกินไป มันก็ยิ่งเพิ่มคนไร้ศีลธรรมมากขึ้นอีก”

“โอ้หลวงพ่ ! เขาไม่ให้ขายยาบ้า มันก็ซื้อกินกันได้ ผมก็...
ได้ !” หมดอารมณ์ ไม่ต้องไปตั้งคำถามมันอีกแล้ว เออ ! มันก็แสวงของ
มันจนได้ ระหว่างคนขายกับคนกิน มันพวกผีเน่กับโลงศพ พวกหนึ่งก็
จ้องจะขาย พวกหนึ่งก็จ้องจะกิน

นี่โลกเรามันถึงไม่ค่อยมีศีลธรรม กลับมายากเหลือ
เกินช่วงนี้ แล้วก็ยิ่งอะไรอะ...อาตมาว่า กฎหมายดีกับคนชั่ว กับ
คนไร้ศีลธรรมเกินไป มันก็ยิ่งเพิ่มคนไร้ศีลธรรมมากขึ้นอีก

โยมเดี๋ยวนี้สังเกตนะ ! คดีที่ไม่น่าให้ประกัน ก็ได้ประกัน มันก็
ออกมาลอยนวลอีก แต่ว่าไม่รู้จะจริงไม่จริงละนะ มันจะถึงคราวจริง
ชะทีหรือเปล่าก็ไม่รู้ละ ไ้ที่ว่า “ภาษีที่ดิน” ใครปล่อยยกร้างจะเก็บ
ให้หนัก

เหลือมล้ำ

ตอนแรก...มองเห็นแป๊บ ๆ เมื่อวานนี้อาตมาอ่าน ตอนนี้จะลดอาคาร
สิ่งก่อสร้างกับที่ดิน ลดภาษี เมื่อวันเมื่อเร็ว ๆ นี้เขาบอกว่า “จะขึ้น”

โยม ! ถ้าเป็นอย่างนี้ มันก็คงไม่มีโอกาสที่จะมีที่ดิน...

“เหลือมล้ำ” ความเหลือมล้ำจะต้องเกิดไม่หยุดไม่หย่อน
เพราะฝ่ายหนึ่งก็มีกันไป แล้วก็แก้กันยาก “แก้กันยาก” เพราะฝ่าย
ที่โยมเคยจำไหม พอเสนอจะแก้ให้ที่ดินมันได้คลายลงมาให้คนยาก
คนจนบ้าง ฟรี ! พวกลงขัน

สมัยคุณกรณ์ จาติกวณิช จะขึ้น ไร่ไร่ ! แกมาสารภาพ พวก
พ่อ ฟันธงญาติ ที่มีที่ดินเยอะ ๆ “มึงไม่น่าเข้าไปเป็นเลย ทำให้กู
ลำบาก” อู๊ ! มันไปเจอตอ

ในที่เรารู้สึกว่าได้ มันต้องมีเหตุปัจจัยให้ไม่เกิดก็ได้ ให้เกิดก็ได้ เพราะฉะนั้น มันขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัย

“เหตุปัจจัย” มันมีเหตุของมัน สามารถพลิกผันได้อย่างไม่น่าเชื่อ ใครจะคิดว่าที่ได้เงินแบบเลข ๆ ชั่ว ๆ กลายเป็นเอาอย่างกัน ตอนนี้พวกโยมจะต้องมีธรรมสัจจะ ดูแต่ละราย แต่ละเรื่องให้ดี ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวนี้มีการร้องไห้ ออกทีวีแป๊บเดียวนะ ข้ามคืนรวบเลย

ยายคนที่เขากรอกยาให้ลูก นี่ ๑๕ ล้าน คนโง่ให้แป๊บเดียว แท้ก็คนนั้นนะ ร้องให้น้ำตาร่วง อีก ๗ วัน มา ๑๐ ล้าน

ยายแม่ค้าคนนั้น แป๊บเดียวได้ ๔ ล้าน จนต้องประกาศว่า พอแล้ว ไม่รับแล้ว

เมื่อ ๒ วัน โยมได้ดูไหม ฮู ! แฉกันละเลย ระหว่างแม่กับลูก ที่แม่วัยสัก ๕๐-๖๐ ปีมั้ง ป็นขึ้นไปบนป้ายจะโดดลงมาตาย แต่เขาไปเกลี้ยกล่อมกัน อ้างลูกไม่เลี้ยงดู โทษลูก โทษไปโทษมา เจ้าลูกก็มาแฉบ้างว่า แม่ติดการพนันงอมแงม แล้วเอารถของเขาไปจำหน่ายเล่นการพนัน และยิ่งกว่านั้นมีผัวเด็กต่างวัยกันตั้ง ๒๑ ปี พอแฉมาแม่ก็เลยไม่ได้สักบาทหนึ่ง

อย่างนี้กว่าทำแล้วมันจะได้เหมือนกันทุกราย มันเฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เฉพาะความประทุติ “ความประทุติ” ของแม่ไม่ดี ไม่ได้

แล้วตอนนี้ฟังข่าวกันนะโยม “ธรรมมาตา” ธรรมะของมารดา มันดูเหมือนจะลอยหายไปไหน ถึงได้ทำกับลูกแบบนั้นได้ อาตมามานั่งคิดถึง “แม่” โยมแม่...นี่ไม่มีเลยที่แกจะทำกับลูก จะดีก็ดีบ้าง ที่เราผิดก็ดี แบบที่จะทำกันถึงขั้น เมื่อ ๒ วันนี่ เอาซากูไรแทงลูกตาย ผู้หญิงคนนั้นก็แก่แล้วนะคนแม่ แทงลูกชายอายุ ๓๐ ปี ได้มั้ง แทงด้วยซากูไร

มี ๒ รายนะอีกรายผู้ชาย มี ๒ รายติด ๆ กันเลยนะเขาฆ่าจนจำข้าวไม่ได้แล้วละ พวกแม่ ๆ พ่อ ๆ ผัว ๆ เมีย ๆ อะไรนี่ เขาฆ่าจนเราง ! ข้าวไหนเป็นข้าวไหน มันเยอะเกินเหตุ มันเยอะอย่างชนิดที่เราไม่เคยเจอมาก่อน ไม่เคยได้ยินมาก่อน นาน ๆ จะมีเรื่องแม่ฆ่าลูก ลูกฆ่าแม่ เดียวนี้มันมีไปใส่ชักโครก ใส่อะไร มันผิดปกติมนุษยธรรมดา

ประเภทของมนุษย์ต่าง ๆ

นี่เขาถึงบอกว่า เราจะไปบอกว่า เราเป็นมนุษย์ แต่ไม่ดูพฤติกรรม
ก็ไม่ ๆ ได้ พระพุทธเจ้าจัดมนุษย์ก็ประเภทละ

มนุษย์สะเปโต มนุษย์เปรต ๆ งกอยากได้เงิน เอาลูกเป็นเหยื่อ

มนุษย์สนิระโย มนุษย์สัตว์นรก ชี้โมโหบรรลัษเณย ออกมาพูดจา
กันตะคองยายแก่...ผัวะ แค่ปากเสาทีล้าอะไรกัน แล้วแกยังบอก “มันวิ๊ด”
ฟังเขาพูดแล้วมันวิ๊ด วิ๊ดขึ้นตะก้านคอ เล่นเอากำนันห้ามแทบไม่ทัน กำนัน
ก็เลยพลอยเสียหายไปด้วย คล่อมรถอยู่ แล้วคนตะก้อดีดเป็นผู้ใหญ่บ้าน
ตะละลูกบ้านเข้าแล้ว

แหม ! แต่ละข่าว นี่มันแสดงถึงว่า **มนุษย์ถูกแล้ว** คนอย่างพวก
เรานี้ถ้าไม่ได้ระดับพระพุทธเจ้า จะไม่รู้จักคำว่าแยกแยะว่า อย่างนี้ ๆ
ต้องอย่างนี้ มนุษย์แบบนี้

มนุษย์ติรัจฉาน คือ มนุษย์เดรัจฉาน ชอบขวางชอบขัด โบราณ
เขาบอก ขัดโต๊ะขัดโตกสวยงาม แต่ขัดขวางขัดคอกคนนี่มันไม่ดี แต่มันก็
ชอบ มันชอบขัด

นี่อาตมาจะทำภาพ ต้องให้เขาวาด “มือไม่พาย เอาเท้าราน้ำ”
โบราณเขาว่า เอาเท้าราน้ำ แล้วพวกพายแทบแย้ แล้วเอาขาเหย่งลงไป
ในน้ำคร่อมหัวเรือ

ภาพนี้มันเห็นชัดเจน มันไม่พายมันนั่งหัวเรือมันขาห้อยคร่อมหัวเรือ แล้วเรือพรรณนั้นเขาเรียกอะไร ? (เรือหมู) หัวมันจะเรียวเล็ก มันก็คร่อมได้พอดีแล้วขามันก็ราน้ำ นี่พวกมนุษย์แบบนี้เขาเรียก **มนุษย์ติรัจฉาน** **ขัดขวางความเจริญ** **ขัดบุญ** **ขัดกุศล**

ในเรื่อง “**ขัดบุญ ขัดกุศล**” นี่เมื่อ ๒ วันนี้ เจอแม่จะทำบุญ ลูกห้ามหน้าดู แม่ควักแบงก์พัน ลูกดึงสดเอาแบงก์ ๒๐ บาท แทน...เสียบ ! แหม ! เสียตายไม่มีใครถ่ายภาพไว้ เขาเอาแบงก์ ๒๐ บาท เสียบแทน แล้วก็ควักของแม่มาใส่กระเป๋า มัน มาขัดบุญ ขัดกุศล...จริง ๆ

ต้องถือว่ายุคนี้มันแปลกมาก ๆ แทนที่จะเออ ! พลอยยินดีอนุโมทนา คำว่า “**อนุโมทนา**” กับ “**มุทิตา**” พลอยยินดี พลอยเห็นดี พลอยเห็นงามไปด้วย แหม ! มันยากแล้วตอนนี้ มีแต่คอยขัดอก ขัดใจ ขัดคอ ขัดขวาง เรียก **มนุษย์ติรัจฉาน**

ที่นี้ **มนุษย์สะเทโว** **มนุษย์ใจสูงใจประเสริฐ** นี่ก็หายาก อีกมนุษย์หนึ่งก็ เป็นพวกอสุรกาย “**มนุษย์อสุรกาย**” ขี้ลาดหวาดกลัวไปหมด จะทำอะไรก็กลัวไปหมด จะมาทำบุญก็ยิ่งกลัวอีก กลัวจะจน กลัวจะหมดตัว กลัวจะไม่มีเหลือกินเหลือใช้ ก็เราก็กทำตามน้อย ๆ ไปสิ จะไปต้องทำน้อยก็กลัวอีก เขาจะว่า “**จนหรือไง**”

ตกลงว่า คนนี้มันไม่ใช่มียืนยันว่า มันเป็นคน มันเป็นคน **มนุษย์** เพราะฉะนั้น อย่าไปบอกต่อไปนี้ใช้ไม่ได้นะ คำว่า “**คนเหมือนกัน**” โยมว่ามันเป็นอะไร ? เป็นสัจจาภินิเวส ไปยืนยันว่า ถ้าเป็นคนมันก็ต้องเป็นคนอะ

แต่ตอนนี้มันชัดเจนแล้วละ ที่พระพุทธเจ้าตรัส คนเปรต คนนรก คนเดรัจฉาน คนอสุรกาย มันไม่ใช่คนแล้วก็เป็นคน ถ้าคนทั่วไปแล้วก็จะไปคิดเป็นสัจจาภินิเวส อย่ามาดูถูกกันนะ มันต้องเสมอภาค มันต้องทัดเทียม

คนกินเหล้ากับคนไม่กินเหล้า จะไปบอกเหมือนกันได้ไง
คนชยันกับคนชี่เกียจ ไปบอกไม่ได้

ยิ่งคนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ปฏิบัติธรรม จิตใจเข้ม
แข็งมั่นคง เรียกว่า **ความชั่วลากไปไม่ได้เลย แล้วจะ
ไปบอก คนพรรณนี้เหมือนกัน**

คนใจอ่อนให้กินเหล้าก็กิน ให้กินยา ก็กิน ดิตยงอมแงม คนดิตย
งอมแงมจะไปบอกคนเหมือนกันกับคนดี ๆ มันคนละโลกเลย เพราะฉะนั้น
ถ้าเรารู้เรื่องธรรมสัจจะ

อาตมาคงอยากจะต่อไปนะ คงจะเทศน์สักปีละครั้ง ที่โยมพอนึก
ได้ไหมที่อาตมาเทศน์ครั้งหนึ่ง เทปขายได้ ๔๐ ล้านตลับ เรื่องอะไร ?
เรื่องธรรมสัจจะ ที่เทศน์กับครูที่โคราช ชุดนั้นขายได้ ๔๐ ล้านตลับ เป็น
เงินก็ ๒๐๐ กว่าล้าน ถึงได้มาซื้อที่ดินทำอะไรนี้ได้เยอะ

**ปฏิบัติธรรม
จิตใจเข้มแข็งมั่นคง
เรียกว่า
ความชั่วลากไปไม่ได้เลย**

“มhusสะเทโว”

มhusยัผู้ประเสริฐ มhusยัผู้มีใจสูง

มhusยัที่มีการฝึก

“ทันโต เสฏโฐ”

มhusยัฝึกตน ย่อมได้เป็นมhusยัประเสริฐ

ตอนนั้นขายเทปได้วันละ ๘ หมื่น เฉพาะที่วัด

ตอนนี้ไม่ได้สักบาทหนึ่ง เขาคุยอะไรกัน “ยูทูบ” (Youtube) เขาบอก ฟังหลวงพ่อบาทยูทูบ เขาเลยไม่ซื้อเราเลย ชีดีก็ไม่เอาอีกแล้ว เปลี่ยน แป๊ป ๆ โอ้ย ! ยุคนี้มันใครจะบอกว่า นี่มันเป็นอมตะ มันถาวรนิรันดร์ ไอ้อย่างนี้ออกมา มันต้องเป็นถาวรนิรันดร์...ไม่มี แว่หมด ๆ

ค่าลิขสิทธิ์ได้ไหมเจ้าคะ ?

ไม่ได้ตอนนั้นเราไม่ได้ทำ เขาแย่งขายกันอุตลุด ถ้าทำนะป่านี่วัดนี้ น่า ๕๐๐ ไร่ ถ้าได้ตอนนั้น ถ้าเรายึดได้ไม่มีใครแย่งขาย นี่มันแย่งชิงวัด ชะเกือบหมดเลย...ไม่เหลือ

คนนี่ไปทำ ๆ อะ บางคนได้ ๑๐, ๒๐, ๓๐, ๕๐ ล้าน ถ้าเราได้มาอู้ย ! ตอนนั้นที่ดินยังถูก ซื้อได้ละเลย แต่ขนาดได้ไม่เต็มที่ เขาแย่งชิงไปเยอะ เรายังซื้อที่ดินได้ตั้ง ๒๑๐ ไร่ แล้วตอนนี้

โยม ! ยังไง ๆ นะถ้าเรารู้เรื่องนี้ไว้เนี่ย เราจะรู้สึกว่ เออ ! ว่าใช่ อย่า ไปยืนยันนะ อย่าไปแบบนั้นแบบนี้นะ อย่าไปหัวชนฝา อย่าเป็นกระต่าย ขาเดียว กระต่ายมันต้องยืนอย่างน้อยก็ ๒ ขา นี่ต้องเฝ้ากันไว้ มันไม่เที่ยง มันไม่แน่ ถ้า “ไม่แน่ ไม่เที่ยง” ไว้บ้าง

ตอนนี้ความไม่เที่ยงมันรุนแรงนะ แพ้ลิบเดียวมัน เปลี่ยนแล้ว ความเปลี่ยนแปลง ความไม่เที่ยง ความไม่ คงที่ ไม่ถาวรนิรันดร์ นี่มันปรากฏชัดขึ้น ๆ จะเป็นดินฟ้า อากาศ นิสัยใจคอคน

เมื่อก่อนนี้เขาบอกคลุมถุงชนไม่ดี เป็นเรื่องบังคับจิตใจ แต่ทำไมเขายังอยู่กันมาได้ เดียวนี้ให้มันเลือกเอง แพล็บเดียว

โยมตอนนี้ น่าตกใจไหมตัวเลขที่เขาบอกว่า แต่งหมั้นคู่ นี่หย่า ๔ พันกว่าคู่ แล้วก็เขิบขึ้นมาเรื่อยนะตอนนี้เกือบ ๕๐ ๗ แต่ง ๑๐๐ คู่ เลิก ๕๐ อยู่กันได้ ๕๐

สมัยก่อนนะ ๑๐๐ คู่ อาตมาว่า มันจะเลิกกันทั้งกันนี้ ไม่น่าจะเกิน ๑๐ คู่ เพราะแถว ๆ รอบบ้านอาตมาไม่เห็นมันเลิกเลย จะมีคนหนึ่ง ๒ คน ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เห็นหน้าอะไร สวยก็ไม่สวย หล่อก็ไม่หล่อ รวยก็ไม่รวย จน...แต่ก็อยู่กันไป

นี่มันเป็นเรื่องนิสัยใจคอ จะหลอมหล่อครอบครั้ว มันก็ไม่เหมือนก่อนเสียแล้ว มันกลายเป็นเรื่องที่ทิ้งง่าย ได้คล่องเปลี่ยนกันยังกับเปลี่ยนรองเท้า

ตอนนี้ลูกสิ ลูกก็อิหลักอิเหลื่อ ลำบากใจไปหมด นี่ยังงั้นะโยม ขออย่างเดียวกันว่า รู้ทันธรรมสัจจะ แล้วก็เลือกประพฤติธรรมสัจจะ ฝ่าย รู้ว่าเป็นมนุษย์หลายประเภท เราควรก็เลือกประเภท

“มนุษย์สะเทโว” มนุษย์ผู้ประเสริฐ มนุษย์ผู้มีใจสูง มนุษย์ที่มีการฝึก

“ทันโต เสฏโฐ” มนุษย์ฝึกตน ย่อมได้เป็นมนุษย์ประเสริฐ มนุษย์ที่เกิดมาไม่เคยฝึกฝนจิตใจเลย ฟังเทศน์ฟังธรรมก็ไม่เคยเอา ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบก็ไม่เคยสนใจเลย

ตอนนี้โยมมันมีเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาตมาสังเกตดู โยมรู้ไหมว่าวัดนี้เป็นวัดที่เขาเลือกส่งผู้ประพฤติผิดคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ เขาเรียก กรมควบคุมความประพฤติ

เดือนหนึ่งเขาจะต้องเอามาที่นี่ เมื่อก่อนนี้นะเดือนหนึ่งมา ๓๐ ๔๐ นะ งวดที่แล้วนี้ วันศุกร์ที่แล้ว ๑๑๐, ๑๒๐ แสดงว่าคดีเยอะแล้ว ก็ตัวอย่างนะโยม เจ้าพวกคุมความประพฤติมาพัฒนาที่วัดเรา อาตมาก็แจกหนังสือบ้างอะไรบ้าง แล้วก็พูดสั้น ๆ “ขอให้เปลี่ยนคดีมาเป็นบารมี”

วันนี้ได้มาวัด คุณขยันกวาดวัดทำอะไรให้วัดสะอาด
คุณได้บารมี ก็ขอให้บารมีคุ้มครองป้องกัน อย่าให้เพลอไผล
ไปสร้างคดี

ก็แปลกเดี๋ยวนี้ไปบิณฑบาต ในเมืองนนท์นี่ จะเจอแต่พวกคุม
ความประพฤติ ที่มาบ่าเพ็ญประโยชน์ที่นี่ “จำผมได้ไหม” “จำได้ไหม”
อะไรอย่างนี้ เขาจะทักคนที่เคยคุมเรื่องนี้ มาเยาะขึ้นก็ดีนะ

ที่จริงนี่ ถ้าเขาเอาจริงนะ คุมความประพฤตินี้ ถ้าคนไหนมาทำ
เหยาะเหยะ ทำประโยชน์ไม่จริง ก็น่าจะต่อชั่วโมงไปใหม่ แทนที่จะ ๖
ชม.จบ เขาทำไม่จริงนี่มันต้องทำ ๑๐ ทำ ๘ ทำ ๙ นี่ใช่ไหม ?

ที่นี่ เขาทำไม่ทำ หมดเวลา ได้พ้นเวลาแล้ว ครบเวลาแล้ว อย่าง
ที่ว่าลูกคนรวนี้ เขาไม่ทำเองหรอก เขาจ้างคนใช้มาทำแทน แล้วไป
ลงชื่อว่าเขาหมดเวลา เล่นเอาพระเซ็นยังลำบากใจ เหมือนเรามาร่วม
โกงมันบีบบังคับเอาแล้ว

ยุคหนึ่ง อาตมาเคยโดนเมื่อหลายปีมาแล้ว เขาใช้คนใช้ทำ ใช้ลูก
น้องเขามีอิทธิพลร่ำรวย

ถ้ามีการเอากันจริง ๆ นะ บังคับให้ได้ คุณไม่ติดคุกก็สบายดีอยู่
แล้ว มาทำประโยชน์ เอาไปติดคุกก็ไม่ได้ทำประโยชน์อะไรเสียตาย ค่า
อาหาร ค่าเลี้ยงดู ค่าผู้คุม ที่จริงแยกมาทำประโยชน์โดยไม่ต้องไปติดคุก

ที่จริงมาอยู่วัดนี้มันน่าจะเอาอยู่สัก ๗ วันเลย จะได้อบรมกันเป็น
คอร์สเลย สวดมนต์นั่งสมาธิ ทำประโยชน์ เสียตายนะระบบราชทัณฑ์
ไทย เดียวนี้เขาบอกบางประเทศเขาปรับแรงมาก

อย่างประเทศลาวนี่โยมรู้อย่างไร ? ญาติใครติดคุก ผู้เป็นญาติต้องไป
ส่งปิ่นโต รัฐบาลไม่ออกอาหารให้ คุณไม่สั่งสอนลูกหลานคุณ ปล່อย
ให้ไปก่อคดี นั่นต้องมารับผิดชอบ เขาบอกบางรัฐนะ บางแขวงนี่เขาเอา

แล้วประเทศอะไร พวกประชานิยม เจ้าพวก NGO ก็บอกว่า มัน
โหดไปทำกับพวกนี้ไปปล່อยเกาะพวกติดยาไปปล່อยเกาะ

ลาวเขาย้อนเขาว่า...(ทำแบบนี้ ทำกับมนุษย์อย่างนี้ได้อย่างไร
พวก NGO เขาว่า) เขาบอก “เอาไปเลี้ยงหน้อยได้ไหม จะยกให้”

อันนี้เขาจะแก้ไขคนของเขา เขาจะใช้ระบบอาชญาวิทยา แก้ไขคนของเขา ยังมีหน้ามาแทรกแซง **“ช่วยเอาไปหน่อย”** เขาจะให้โดยไม่เสียตาดเลย นี่โยมในโลกใบนี้ ถ้าอะไรก็ตามถ้าได้ช่วยกันแก้ไข จริง ๆ ศีลธรรมก็เหมือนกัน ถ้าช่วยแก้ไขจริง ๆ ถ้ารัฐบาลมีนโยบายนิดหนึ่งเวลาจะให้อะไรต้องนึกถึงศีลธรรมก่อน

คนมีศีลธรรมควรได้เท่าไร ?

คนไม่มีศีลธรรม คนไร้ศีลธรรม คนเลว ควรได้เท่าไร ?

นี่อะไร **“เสมอภาค เท่าเทียม ทัวถึง”** มันก็ไม่มีอารมณ์จะมีศีลธรรมเลย นี่ขอฝากไว้สักหน่อย โยมมีลูกก็เหมือนกัน เจ้าลูกคนไหนบ้าง มันกินเหล้าขอสตังค์ ๑๐๐ บาท ได้ ๕๐ บาท ถ้าเจ้าคนไหนไม่กินเหล้าขอ ๑๐๐ บาท ได้ ๑๒๐ บาท ในบ้านลองทำบ้างสิ

อาตมาว่า ในบ้านก็ต้องเกิดมีศีลธรรม ไม่ใช่มีที่ดิน ๑๐ ไร่ ลูกที่คน ๆ ให้เขาเท่ากันหมด ดังนั้น บางคนเขาก็ไปขายกินหมดเลย บางคนเขาก็เอาไปต่อยอด

เพราะฉะนั้น เราไม่นึกถึง คำว่า **“ศีลธรรม”** ไปเชื่อมโยงกับเรื่องให้เรื่องจ่าย อะไรให้มันดี ๆ มันไม่ใช่ทั่วถึง เสมอภาค เท่าเทียม แล้วไม่มีศีลธรรมเลย

ฝ่ายด้านเขาอภิปรายกัน **“ทั่วถึง เสมอภาค ทัดเทียม”** อาตมา ฟังก็เที่ยว ๆ มาลงตรงนี้ ให้รัฐบาลแจกทั่วถึง เสมอภาค ทัดเทียม ไม่มี ศีลธรรมเลย แล้วคนมันจะเป็นยังงี้ละ

ในเมื่อชั่วได้เท่ากับดี **“ชั่วได้เท่ากับดี”** ไม่มีการให้มันเหลื่อมอีก ลักหน่อย แล้วที่เรากลัวกันเหลือเกิน ในคำที่ว่า **“เหลื่อมล้ำ”** ชอบพูด กันเหลือเกินว่า เหลื่อมล้ำ ๆ อย่างนี้คือเหลื่อมล้ำที่ควรจะจัดการ

เหลื่อมล้ำฝ่ายดีมีไหม ? (มีค่ะ) เพราะว่า ไม่นั้นเด็กเรียนก็คะแนน เท่ากันหมดสิ พวกเรียนดีก็ต้องคะแนนดี แล้วจะไปบอกคำว่าเหลื่อมล้ำ ไม่ใช่ออย่างเดียว มันเฉพาะเรื่องเฉพาะกรณี

นี่ไปในสภาจะพูดอย่างนี้ **เหลื่อมล้ำ** แล้วก็จะบอกต้อง**ทัดเทียม** ต้อง**เสมอภาค** ต้อง**ทั่วถึง** ถ้าขึ้นเป็นอย่างนี้ไป เพราะเราไม่รู้ธรรม สัจจะ จึงพูดกันไปแบบนี้ แล้วเมื่อไหร่จะมีคำว่า ยึดเชื่อมโยง กับ คำว่าศีลธรรม แต่ละเรื่องแต่ละเหตุการณ์ขึ้นมา

เหมือนอย่างเขาขโมย แล้วฆ่ากันนี่ ระหว่างฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ กับฆ่า ทั่วไป เป็นคดีเท่ากันได้ไง ยิ่งฆ่าพระมันก็ยิ่ง...มันต้องถึงความอำมหิตสูง มันต้องนั้นมาก แล้วมันกฎหมายมันดีกับคนชั่วเกินไป ไม่แยกแยะให้ดี

วันนี้คงแค่นี้ก่อนนะ โยมยังงี้ก็ขอให้มีความว่า **“ติด ๆ”** ติดไว้สมอง ลักนิดหนึ่งนะ ติดค้างบ้างไหมนี่ เอาไปกลั่นกรองดูหน่อยนะ ไปติดเครื่อง กรอง เอ๊ะ ! นี่มันไม่เชื่อมโยงนะ มันไม่เฉพาะเรื่องเฉพาะกรณีซะเลย มัน จะทั่วถึง เสมอภาคทั้งหมดไม่ได้แล้ว ก็ขอให้โชคดีมีสุขกัน เจริญพร.

เข้าพรรษายุคโควิด-๑๙ กับอุโบสถศีล

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)*

ฉบับนี้ก็ต้องพูดถึงการเข้าพรรษา ความหมายของการเข้าพรรษา ก็มีวินิจฉัยกันไปต่าง ๆ นานา ตั้งแต่ กีบอกพระไปย้าข้าวย่าน่า ที่จริงยุคนี้มันไม่ใช่เป็นอย่างนั้นแล้วละ พระไปเครื่องบิน ขึ้นรถ จะย้าข้าวย่าน่าอะไรกับใคร แต่เอาเนื้อหาดีกว่า ช่วงเข้าพรรษานั้นพระไม่ไปจาริก ไปที่ไหนต่อไหน ก็จะได้อยู่วัดอยู่วา มีการอบรมกุลบุตร กุลธิดา ที่ได้เข้ามาถือศีล บวช ในพระศาสนาช่วง ๓ เดือน

ทุก ๆ ปีที่วัดอาตมาณี ต้น ๆ เมื่อมาอยู่ใหม่ จะมีพระ ๕๐-๖๐ รูป ก็แน่นอนในเมื่อเราไม่ได้จาริกไปไหน ก็ได้อบรมพระใหม่ ได้สอนนักธรรมอะไรต่ออะไรกันไป จาริต ประเพณี ธรรมเนียม ที่เราเรียกกันว่า “ศาสนพิธี” แล้วก็มาแต่งกลอนแต่งกระทู้ เรียกว่า “กระทู้ธรรม” แล้วเรียนรู้พุทธประวัติ เรียนรู้ธรรมะอบรมกันเต็มที่...มาหลายปี

* “เข้าพรรษายุคโควิด-๑๙ กับอุโบสถศีล” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๗ ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันจันทร์ที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

จนกระทั่งต่อมาเริ่มวางระเบียบ วัดมากขึ้น เช่น ไม่ให้
พระไปสวดงานแต่ง งานศพ เพราะต้องคอยดูแลอบรมเด็ก
เข้าค่าย ต่อมาอีกห้ามพระรับเงินแล้วเอาไปเข้ายามเข้าหอ
เข้ากุฏิ ให้เข้าเป็นกองกลาง ปรากฏว่า **พระเริ่มร่อยหรอ**
หายไป แทบไม่เหลือเลย

มาปีนี้เป็นปีที่น่าตกใจมา ๒ ปี “ปี ๒ ปี” นี้ไม่มีชายไทย
ที่จะบวช ตามธรรมเนียมประเพณี เหมือนแต่ก่อนแล้ว บวช
ก็บวชแบบจุ่มดูด จะบวชแช่อิ่มต่อไปคงจะหายาก บวชนาน
บวชหลายพรรษานี้ แต่ก่อนนี้จะบวชแค่ ๓ พรรษา ๒ พรรษา
เดี๋ยวนี้แทบจะหาทำยากหายอดตายาก และปีนี้เป็นปีที่คาดหวังว่า
เออ ! เศรษฐกิจไม่ดีคนตกงาน น่าจะมาบวชกันเยอะ ตรงกันข้ามเลย
“ไม่มีเลย” บัดนี้ไม่มีเลยสักคนเดียว และก็เชื่อว่า

ในพรรษานี้คงจะเหลือแค่ ๕ รูป พอลงปาติโมกข์ได้ครบองค์
มันน่าเสียดาย ว่า “ศาสนธรรม ศีลธรรม” คนกำลัง
จะถดถอย เสื่อมศรัทธา หรือว่าคนไปมัวแสวงหาเงินหา
ทองหาลาภหาผล ไม่แสวงหาวิธีป้องกันทุกข์ให้ตนบ้าง
การบวชสรุปว่าง่าย ๆ

“การจำพรรษา” นี่เป็นการช่วงแสวงหาวิธีการ บรรเทาทุกข์ให้ตน แต่ในช่วงนี้เรามองดูแล้ว ทุกคนไปหาลาภผลเงินทอง บวชเข้ามาแล้วก็ยังจะอดไปหาลาภผลเงินทองไม่ได้ ไม่ห้ามรรคผล แต่ไปเอาลาภผลซะมากกว่า

ดังนั้น พอเราวางกติกากว่า “**ต้องทำเพื่อผู้อื่น**” ต้องไม่มีอะไรเป็นของตนมากมาย อย่างที่หลวงปู่พุทธทาสว่า “**จะอยู่ในโลกนี้อย่างไรให้มีความสุข**”

ท่านก็บอกว่า “อย่าเที่ยวประยุกต์ สิ่งทั้งผองเป็นของฉัน”

ฉะนั้น การบวช นี่มันก็คือ การละลายความไฉนนั้นเป็นของฉัน ไฉนนี้เป็นของฉัน ชายหนุ่มวัย ๒๐ ปี มักจะมีแฟนเป็นของฉัน พ่อแม่ของฉัน ลูกหลาน บ้านช่อง รถลา มอเตอร์ไซด์ และโทรศัพท์ของฉัน

แต่แสวงหามาจัง รวบรวมประยุกต์เอานั่นเอานี้เป็นของฉัน จัง แต่ไม่ได้รวบรวมข้อมูลที่จะดับทุกข์ให้ตนเองเอาไว้เลย

ดังนั้น ในช่วงเข้าพรรษา นี่หลายคนมาถือศีลอุโบสถ หลายคนมางดเหล้าเข้าพรรษา ก็อยากจะฝากบอกว่า ในพรรษานี้อย่าเพิ่งทิ้งวัดทิ้งศาสนา เพราะมันเป็นช่วงวิกฤตทางศีลธรรม วิกฤตภัยแล้ง วิกฤตโควิด-๑๙ ที่เป็นโรคระบาด

เพราะฉะนั้น ท่านจึงกล่าวว่า “ยุคที่ศีลธรรมเสื่อมจากมนุษย์นี้ มนุษย์เสื่อมจากศีลธรรมนี้ ไร้ศีลธรรม ไม่ประกอบไปด้วยศีลธรรม ลามกธรรม หายนะธรรม ภัยแล้ง โรคระบาด ข้าวยากมากแพง ก็จะเกิดขึ้น”

“การจำพรรษา” นี่เป็นการช่วงแสวงหา
วิธีการ บรรเทาทุกข์ให้ตน
แต่ในช่วงนี้เรามองดูแล้ว ทุกคนไปหาลาภผล
เงินทอง บวชเข้ามาแล้วก็ยังจะอดไปหาลาภ
ผลเงินทองไม่ได้ ไม่ห้ามรรคผล
แต่ไปเอาลาภผลซะมากกว่า”

เพราะฉะนั้น ช่วยกันแก้ไข ช่วยกันเอาศีลธรรมกลับมา
พระก็อย่าไปมั่วรวมกันแต่วัดที่มีเมรุเยอะ มีรายได้เยอะ ปล่อย
ให้วัดต่าง ๆ ข้างนอกขาดพระ เหลือวัดละองค์ ๒ องค์ บางวัดนี้ไม่น่า
เชื่อ เจ้าคณะอำเภออยู่กับเณรองค์เดียว

อาตมานึกดูแหม ! มันจะไปยังไงกันนี้...เข้าพรรษานี้ก็อยาก
จะชวนญาติโยม มาถือศีลอุโบสถกันให้วัดมันมีความมั่นคงก้าวหน้า
ไม่ใช่ถอยหลังกันลงคลอง...ไปหมดแล้ว ไปจมกันอยู่ในเรื่องแสวงหา
จริง ๆ แต่เรื่องลาภผล มรรคผลไม่หาเนี่ย มันจะพากันทุกข์ใหญ่
ทุกข์หนัก ทุกข์มากขึ้นไปอีก

แล้วก็ในพรรษานี้ อย่าไปเข้าใจผิดคิดว่า อาตมาโดนไล่ที่ ไ้
ออกจากวัด ขนข้าวขนของออกจากวัด ตามหมายสั่งอะไรที่ว่า
ตามบัตรสนเท่ห์ ที่ออกเป็นข่าวไป

“เข้าใจผิด” ที่ดินวัดอาตมาซื้อให้คนจนให้มีงานทำ ตอนนี้อยู่
๒๑๐ ไร่ เป็นปัญหาอยู่เพียง ๑ ไร่ ๑ งาน ๕๕ ตารางวา เท่านั้นเอง
ปากทางเข้าวัด นี่ที่เป็นชายธง อยู่ข้างหน้าวัด

พอพูดถึงที่ชายธง ก็อดนึกถึงคนมาพูดในทางหัวโบราณอะ
“หลวงพ่อดูไม่น่าไปซื้อเลย ไร่ที่ชายธง ไร่ตรงนี้มันสะบัด
ไป สะบัดมา”

นั่นที่แปลงน้ำมันเลยสะบัดไป สะบัดมา เดี่ยวถอน เดี่ยวสั่งออก โหนด เดี่ยวสั่งถอน ถอน ๆ สั่ง ๆ อะไรก็ไม่รู้ สะบัดไปสะบัดมาเหมือน ชายธงเลย

ดังนั้น เข้าพรรษานี้ ขอให้ถือศีลอุโบสถ มาถืออุโบสถกัน เยอะ ๆ เพราะอุโบสถมันจะลดส่วนเกิน ไขมันที่เรากินกินใช้กินกัน นี่เพราะเราไม่อยู่ในศีลอุโบสถ แต่งตัวก็เกิน ที่หมอนที่นอน มุ้ง พูกอะไรมันก็...เกิน

การรับประทานเมื่อคำ มือเย็นก็กินกัน...เกิน

น้ำหอม น้ำมันกระแจะจันทร์ ประดับประดาสวยไว้ก่อนอะไร ทั้งหลาย นี่มันก็...เกิน

ฉะนั้น การเข้าพรรษาเป็นการล้างส่วนเกิน ซึ่งส่วนเกินนี้เป็น ตัวปัญหาที่สุด คนใช้เงินเกิน เลยทำอะไรต้องมาขาด เกินนี้คือ คนสุรุ่ยสุร่าย มหาตมา คานธี ถึงได้กล่าวไว้ว่า

“คนสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่าย แบบฟุ่มเฟือย นี่คือ คนฝึกตน ให้เป็นมหาโจร ปล้นเงินตัวเอง”

โจรนี้ มันจะปล้นมันต้องใช้มีด ใช้ปืนมายิงคนมีทรัพย์ มีเงิน แต่ แปลกนะ ! เราดันฝึกตนให้เป็นมหาโจรโดยการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย เราเลยกลายเป็นคนฝึกการเป็นมหาโจรปล้นทรัพย์ตัวเอง จึงเดือดร้อนกันเยอะมาก

มาช่วยกันลากเจ้าโจร...เจ้าส่วนเกิน กินกินใช้เปลือง ใช้มาก ลากออกจากวิถีชีวิตเรา

ฝึกความไม่เป็นโจรด้วยการถือศีลอุโบสถ ในพรรษากัน จะได้ อานิสงส์มหาศาล มากกว่าทำบุญสร้างโบสถ์ วิหาร เจดีย์

เพราะอุโบสถศีล นั้นมันชำระ ล้างเจ้าส่วนเกินได้ ยอดเยี่ยม ลองมาดูก็แล้วกัน เจริญพร.

“การเข้าพรรษาเป็นการล้างส่วนเกิน
ซึ่งส่วนเกินนี้เป็นตัวปัญหาที่สุด...”

มหาตมา คานธี ได้กล่าวไว้ว่า...
“คนสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่าย แบบฟุ่มเฟือย
นี่คือ คนฝึกตน ให้เป็นมหาโจร
ปล้นเงินตัวเอง”

สี่กั๊กพิเศษ ข้อคิด สะเก็ดธรรม จากหลวงพ่อพยอม

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

“ไร้ศีลธรรม”

ในชีวิตนี้เกิดมา คงไม่มีอะไรเผ็ดร้อนแสบเผ็ด
เท่ากับความรู้ี้ศีลธรรม

ลูกฆ่าพ่อ ทั้งเป็นลูกสาวด้วย ก็ยังฆ่าพ่อ ลูกชาย
ฆ่าพ่อนะก็เยอะมากพอสมควร และฆ่าเมีย ญาติ
ฆ่าพี่น้องสายสายเลือดเดียวกัน มันเผ็ดร้อนมาก !

กระทั่งแม่เอาน้ำยาล้างห้องน้ำ ยาล้างจานกรอก
ลูก เรียกคะแนนสงสาร เผ็ดร้อนเหลือเกิน

คนได้ดูข่าวลวงข่าวหลอก ด้วยความสงสาร เขาเอาความสงสารมาขาย โดยไม่ละอาย เป็นการหาเงินหากรรม หาโกง หาเวร ได้เงินกันคนละ 10 ล้าน 5 ล้าน

แต่ว่าอาตมาคงไม่หลงกลโยม มีโยมพอเห็นคนนั้นเขาได้ด้วยคะแนนสงสาร ก็เลยบอกว่า ท่านทำไม ! ไม่ร้องให้ออกทีวีบ้างอะ ถ้าร้องไปคงไม่ได้สักบาท แต่จะได้ความทุเรศสมเพช กลับมาแทนก็ได้

ยังงั้นนะ !

“อย่าไปหลงไหลได้ปลื้มกับชนะ อย่าไปทุกข์ระทมขมขื่นกับความพ่ายแพ้ จงอยู่ในโลกใบนี้ ด้วยความรู้ทันกันดีกว่า !”

เพราะไปชอบข้างใด ก็ต้องไปชังอีกข้างหนึ่ง ไปชังข้างหนึ่ง ก็ไปชอบอีกข้างหนึ่ง มันก็เสียศูนย์ทางอารมณ์เปล่า ๆ

เพราะเป็นพระ ทำอย่างนั้นมัน **“เสียศักดิ์ศรี ลูกผู้ชายชาติพระ”** ทำไม่ได้หรอกโยม ! เจริญพร.

“
อย่า
ไป
หลงไหล
ได้
ปลื้ม
กับ
ชนะ...
”

ทำใจดี "บวชไม่รัก" ?

ตอน ๑๘

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ประเด็นหนึ่งที่ต้องบอกกันว่า คนเราต้องการอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข และอะไรบ้างที่ทำให้เราอยู่ในโลกนี้อย่างเป็นสุข

หลวงพ่อกุศลทาส ได้เขียนวลีทิ้งมรดกธรรมอย่างเยี่ยมไว้ให้เราได้เอา เจ้าป้ายอันนี้ที่เหมือนลายมือท่าน นี่ไปไว้ที่หน้ากุฏิในสวนท่านบอกว่า...

“ถ้าจะอยู่ในโลกนี้ อย่างมีความสุข อย่าประยุคต์สิ่งทั้งผองเป็นของฉัน”

ถ้าเราไม่ได้บวช ก็คงจะไม่ได้ยินได้ฟัง คำสอน คำเตือนเหล่านี้แน่นอน จะต้องแหวกว่ายไปกับ “กู ของกู”

ถ้าพูดหยาบ ๆ ภาษาเก่า ๆ ภาษาพ่อขุนราม อย่าเที่ยวไป
ประยุต์เอาอะไรต่ออะไร เป็นตัวกูของกู แล้วมันจะอยู่ไม่เป็นสุข
แล้วถ้าอาตมาไม่บวช คงจะอยู่ในโลกนี้อย่างเป็นทุกข์น่าดู
เพราะมันต้องมีลูกมีเมีย มีอะไรต่ออะไรบ้านช่อง รถรา สมบัติ
ก็นั่งประยุต์ไปสิ

**“ไฉนก็ลูกกู ไฉนก็เมียกู ไฉนก็บ้านกู ไฉนก็กู...กู”
แล้วมันจะอยู่เป็นสุขไหมละ ?**

ถ้ามันไปประยุต์อะไรทั้งฟอง เป็นของกู หรือของฉัน
แต่เมื่อได้ถูกอบรมบ่มเพาะ มาจากครูบาอาจารย์ชั้นเยี่ยม
ของพระพุทธศาสนาในยุคนี้

ถ้าเราไม่ได้บวช ก็คงจะไม่ได้ยินได้ฟัง คำสอน คำเตือน เหล่านี้แน่นอน จะต้องแหวกว่ายไปกับ “กฎ ของกฎ”

ประยุกต์สิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นของกฎ ท่วมหัวท่วมตัว แล้วจะอยู่ เป็นสุขได้อย่างไร

ในเมื่อเราเจอคำสอนที่เราอยู่เป็นสุข แล้วจะแส่เลือกไปหา ทุกข์ มันก็คงจะเรียกกันว่า “แส่เปล่า ๆ”

นี่แหละจึงเป็นต้นเหตุให้อยู่มา ได้ ๕๐ กว่าพรรษา ถึงแม้ จะสร้างอะไรต่ออะไรมากมาย

สร้างแล้วเขายึดไปก็มี นี่คนก็มาบอก มันเป็นทุกข์ใหม่นี้ ?

ก็บอก “เราไม่ได้นอนประยุกต์ นั่งประยุกต์” ว่าเจ้า ฟันที่ ๕๐๐ ตารางวาอะไรนี้ ไร่ครึ่งกว่า ๆ “เป็นที่กฎ เป็นของกฎแล้ว”

พูดไปตามกฎหมาย ปากว่า “ของเรา เราซื้อ”

แต่ใจรู้อยู่ว่า

“ยึดไม่ได้...ไว้ย !” “ยึด...ทุกข์ตายนะไว้ย !”

ก็กลายเป็นเรื่องที่ต้องบอกว่า “อยู่ได้เพราะได้บวช และ ได้เจอครูบาอาจารย์ชั้นเยี่ยม”

ได้อบรมสั่งสอน ให้เราได้สังวรในการประยุกต์อะไร ต่อ อะไรเป็นกฎเป็นของฉัน มันก็เลยอยู่สบายไปวัน ๆ

เมื่ออยู่สบาย จะโง่ !

แส่ไปหาทุกข์ทำไม ?

ก็เลยได้อยู่มาจนไม่สึกนี้ ๕๐ พรรษา เจริญพร.

“ยึดไม่ได้...ไว้ย !”

“ยึด...ทุกข์ตายนะไว้ย !”

“
สงบเย็น แต่ไม่มีประโยชน์ ไม่ชอบ
อาตมาชอบ
สงบเย็น ต้องเป็นประโยชน์ด้วย
”

สละ

เกิดป่วย

พระพยอม อยากบอก

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

กฎแห่งกรรม ยุติธรรมเสมอ

พูดถึงประเด็นเด็ด...น่าจะในรอบปีนี้ ! อาตมาถูกคิดขึ้นมา
กับเหตุการณ์ที่เกิดเรื่อง เขาจะขับไล่ให้ชนชาวของ รื้อสิ่งก่อสร้าง
ออกจากที่ดิน กรณีพิพาทโฉนดถูกกล้วยแขก

แต่แล้วก็ประหลาด จู่ ๆ อ.ปรเมศวร์ อินทรชุมนุม, อ.สมบัติ
วงศ์กำแหง ก็เกิดมาทำให้แสงสว่างปลายอุโมงค์ ก็เลยเหมือนกับ
นิทานเรื่อง “**ธรรมเทวบุตร**” (ธรรมชนะอธรรม)

มารกับเทวบุตรธรรมสู้กัน ปรากฏว่า **ตอนนี้มัน**
เหมือนเรานี้เป็นฝ่ายสร้างบารมี ชื่อที่ให้คนจน ฝ่าย
เขานี้เป็นฝ่ายสร้างคดีชนะมาเป็นทนายชั้นเยี่ยม
ชั้นยอดอะไรก็แล้วแต่เขา

เขามีวิกรกรรมสร้างคดียุทธะ ใหญ่ ๆ มา อย่างเชอรีแอน อย่าง
อะไรต่ออะไรก็แล้วแต่เถอะ ของเขาก็เก่ง เป็นนักรบสร้างคดี

แต่เราก็คิดว่า “สร้างบารมี”

เอ๊ะ ! ไป ๆ มา ๆ เมื่อก่อนนี้เราก็เรียกว่า **นักสร้างคดี...ชนะ
แน่นอน !** ก็นึกว่า เอ๊ะ ! บารมีมันไม่ช่วยเราสิ

แต่แล้วในที่สุดก็เป็นอย่างที่ว่า...

**“กฎหมายไม่สามารถ ให้ความเป็นธรรมได้ แก่
คนทุกคน ทุกเรื่อง ทุกกรณี ตามธรรมสัจจะ”**

ถ้าจะพูดอย่างนักกฎหมาย เขาต้องพูดว่า **“กฎหมายดี แต่
คนใช้กฎหมายมันไม่ดี”**

คนรู้กฎหมายเขาไปทำไม่ดี แต่กฎแห่งกรรมน่าคิดมาก ๆ

ไม่รู้ ! ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยมีอะไร มันปิติในชีวิตรว่า ทำไมนัก
ข่าวถึงช่วยเราถึง ๑๐ ช่อง ๒๐ ช่อง นี่เอาไปตีแผ่กัน แล้วทำไมสังคม
ถึงถล่มทลายกัน ชนิดที่เรียกว่า **“ล้นฟ้าล้นแผ่นดิน”**

“กฎแห่งกรรม” มันเอาแน่...เอาจริง...ศักดิ์สิทธิ์ ! ใครที่ทำวิปริต
ในแผ่นดินนี้ ให้ที่ดินที่วัดซื้อเสียเงินเป็น ๑๐ ล้าน ต้องอันตราย ใคร
ทำความวิปริตกับที่ดินอย่างนี้

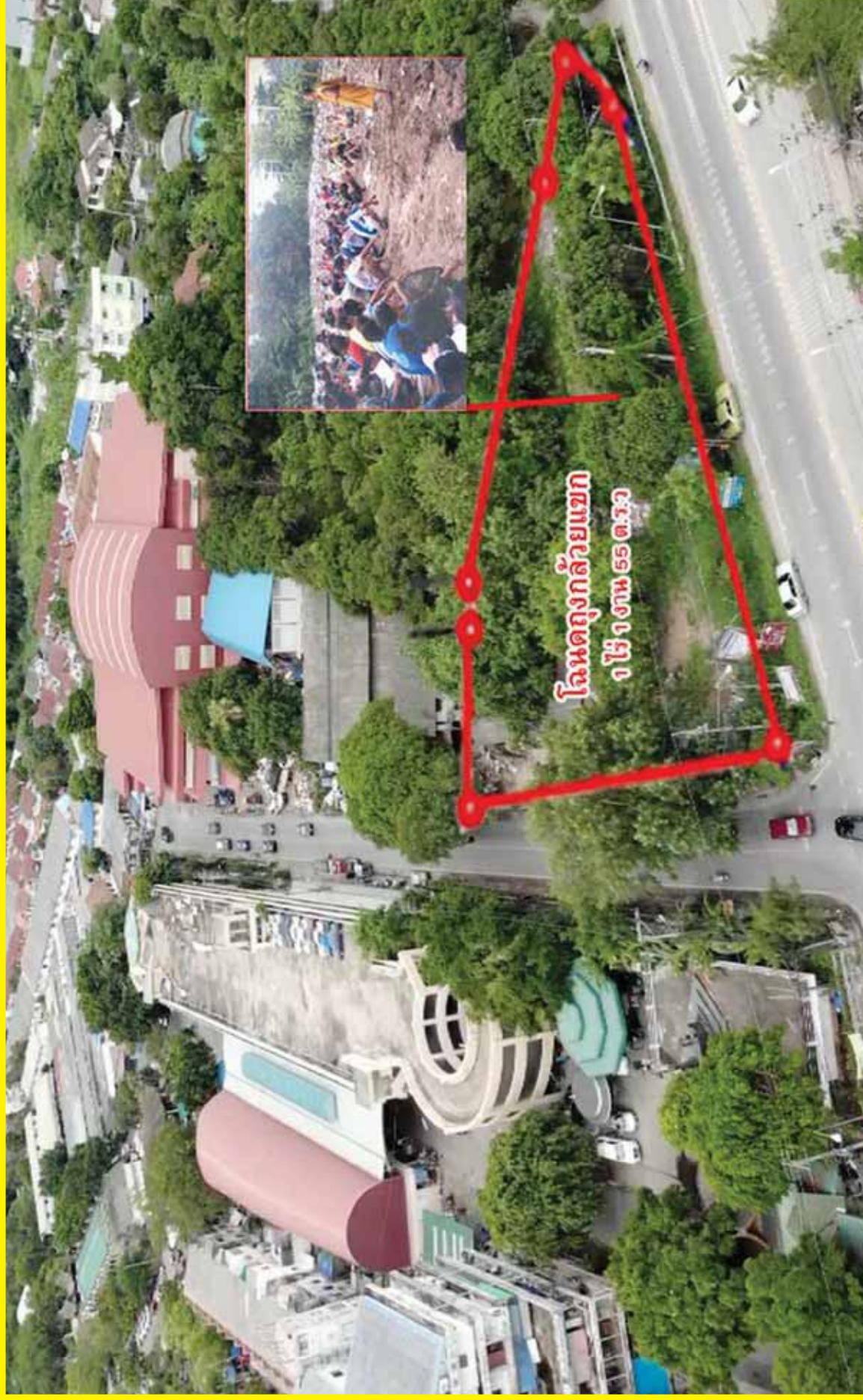
คำว่า **“วิปฐิสาร”** ต้องเจอแน่ คือ **ต้องร้อนใจในภายหลัง** ต่อการกระทำที่ไม่ตรงไปตรงมา

จึงต้องบอกว่า อันนี้ประเด็นเด็ด ในรอบปีในวารสารเล่มนี้ เลย
ขอนำมาเสนอไว้สักหน่อย เพื่อคนจะได้กลัวกฎแห่งกรรมกันบ้าง

ถ้า **“กฎหมาย”** ดีด้วย **“กฎแห่งกรรม”** ดีด้วย
จะช่วยให้โลกน่าอยู่กว่านี้เยอะเลย เจริญพร.

หลวงพ่อยอม อ.ปรเมศวร์ อินทรชุมนุม และคณะ
ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี
เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓

โหนดศูนย์กลางแยก 1 ไร่ 1 งาน 55 ตารางวา

ปรีศนาอรรถาธิบาย ภาพปกหลัง

คำว่า **“สร้างบารมี”** ก็คงจะหมายถึงเรื่องที่ต้องลำบากตรากตรำ ให้เกิดขันติบารมี และที่ความมุ่งหมาย ก็ทานบารมี เพื่อให้เกิดเป็นประโยชน์สุข การได้ให้อาหารการกิน ได้ให้ปัจจัย ๔ แก่เพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย นี่คือ **“ทานบารมี”**

การลำบากตรากตรำ ต้องแบกต้องหาม ก็เป็น **“ขันติบารมี”**

ทั้งหมดทั้งสิ้น ก็คงทำด้วยความรู้ ความฉลาด อยู่ด้วย ก็เรียกว่า **“ปัญญาบารมี”**

ส่วนเมตตาจิตอยากให้สัตว์ทั้งหลายอยู่เป็นสุข คนมนุษย์อยู่เป็นสุข ก็เรียก **“เมตตาบารมี”**

แต่ถ้ามันถึงขั้นช่วยกันไม่ได้ มีเรื่องร้าย ๆ เข้ามา เราก็ต้อง
วางใจเฉย เป็น “อุเบกขาบารมี” ไป

ฉะนั้น รวมแล้วเรานี้ ชาตินี้...บวชมาก็เพื่อ “สร้างบารมี”
แต่ส่วนมันเกิดเรื่องคดี ก็เป็นเพราะมีคนเขาอยากค้าคดี แต่
การค้าคดีเราจะไม่สู้คดี มันก็ไม่ได้

“สู้ไม่ได้” ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่ว่า

“ศาล...เขามี ๒ อย่าง คือ อำนาจกับกฎหมาย”

“ส่วนเรา...ต้องทำตามกฎหมายแบบไร้อำนาจ”

ถ้าพูดอะไรไป ถึงแม้จะเป็นความจริง แต่ถ้าเขาบอก...

มันไม่มี...น้ำหนัก

มันไม่มี...หลักฐาน

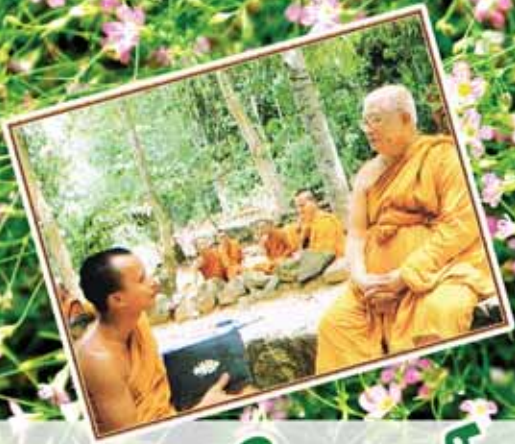
มันไม่มี...ประจักษ์พยาน

“ความจริง” ที่เรารู้อยู่ ถ้าขาดหลักฐาน ขาดประจักษ์พยาน
และอาจจะขาด ง ? (เ็น)

ดังนั้น “เราหนี...สร้างบารมี

เขาจะเก่งกาจ...สร้างคดี”

ก็แล้วแต่ใครจะเลือกทางเดิน.

จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว

สะกิดธรรม

โดย...พุทธทาส

การบ้าน การเมือง

อยากจะระบุว่าเรื่องการบ้านการเมืองนี้เตลิดเปิดเปิงไปไหนแล้ว ก็ไม่รู้ ต้องถอยหลังเข้าคลอง ขอให้หลับตานึกเถิด อาจจะมีเห็น ดังจะกล่าวได้ว่า...

(๑) สมัยแรกเริ่มเดิมทีที่มนุษย์มีขึ้นมาในโลกนี้ อยู่กันอย่างกลุ่มน้อย ๆ อยู่กันอย่างหมู่บ้าน ไม่มีนครใหญ่ ๆ ไม่มีมหานคร แต่อยู่กันอย่างหมู่บ้าน ต่างก็ร่มเย็นเยือกเย็นเป็นธรรมชาติ บางที่มันก็จะคล้ายบริเวณวัดเราอย่างนี้ คือ อยู่กันอย่างใกล้ชิดธรรมชาติ อยู่กันอย่างหมู่บ้านน้อย ๆ และก็ติดต่อกันเท่าที่จำเป็น

แต่เดี๋ยวนี้อยู่อย่างนคร : นครกรุงเทพฯ นครนิวยอร์ก นครอะไรก็ตาม กระทั่งมันเป็นมหานครแห่งคนบ้า นครไหนที่เจริญนัก เป็นมหานครแล้ว คุณก็ขึ้นบนยอดตึกสูง ๆ บนเรือบินสูง ๆ แล้วมองลงมาดู แม้แต่ที่กรุงเทพฯ นี่ขึ้นไปตึกสูงสุดแล้วก็มองดูเถอะ ข้างล่างนั้น มันจะเหมือนกับนครแห่งคนบ้า มันมีความต้องการที่เกินจำเป็น ทำให้ออกมาซื้อรถว่อนกันไปจนเหมือนกับมดกับแมลง มหานครแห่งคนบ้า ! กรุงเทพฯ เราคงจะไม่ได้เศษหนึ่งส่วนสิบส่วนร้อย ของมหานครที่เมืองนอก ซึ่งไม่เคยไปได้เห็นแต่รูปภาพ ยิ่งเห็นว่ามันเป็นมหานครแห่งคนบ้า

หยุดการจัดมหานคร หรือนครแห่งคนบ้า ถอยหลังเข้าคลองไปจัดการเป็นอยู่อย่างหมู่บ้าน ที่อยู่กันอย่างงดงามตามธรรมชาติเป็นหมู่บ้านน้อย ๆ ไม่ต้องถึงขนาดนคร นี้เรียกว่า **ถอยหลังเข้าคลอง** พูดอย่างนี้คนสมัยนี้คงดำ ต่ำว่าอายคนบ้า พูดอย่างนี้ พูดให้ถอยหลังเข้าคลอง แต่ผมเห็นว่าการถอยหลังเข้าคลองแบบนี้จะนำไปสู่สันติภาพ

(๒) อีกแง่หนึ่งก็คือว่า **เดี๋ยวนี้นี้มีแต่การทำลายธรรมชาติ และทำลายทรัพยากรของธรรมชาติ** คุณไปดูเถอะ มันเป็นบ้าเป็นหลังที่ทำให้ธรรมชาติสูญหายไป อย่างว่าน้ำมันเชื้อเพลิงนี้จะหมดแผ่นดินแล้วเป็นต้น เพราะเอามาใช้ในทางที่ไม่จำเป็นเสียเป็นส่วนใหญ่ หรือ**สร้างแล้วทำลาย-สร้างแล้วทำลาย-สร้างแล้วทำลาย** จนกระทั่งว่าหิน

ในโลกนี้ มันจะหมดไปก็ได้หรือว่าน้ำในโลกนี้ มันจะหมดไปก็ได้ โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องเป็นอย่างนั้น

ขอให้ถอยหลังกลับไปแบบเดิม เป็นแบบโบราณโน้น ที่เขาสงวน ถนอมและรักษาสम्บัติของธรรมชาติใช้มันแต่น้อยที่สุด **เขาใช้แล้วใช้อีกให้เป็นประโยชน์มากที่สุด** จากการทำลายธรรมชาติ ขอให้ถอยหลังเข้าคลองไปหา การรักษ การสงวน การถนอมธรรมชาติ หรือ ทรัพยากรของธรรมชาติ

(๓) มาดูกันว่า **การเป็นอยู่สมัยนี้ทำให้เสื่อมสุขภาพอนามัย ผิดธรรมชาติ** การเป็นอยู่ของมนุษย์ผิดธรรมชาติมากขึ้น การกิน การอยู่ การนอน การนุ่ง การห่ม การอะไรต่าง ๆ ผิดธรรมชาติมากขึ้น ทำให้อ่อนแอแล้วก็เสื่อมสมรรถภาพ เสื่อมสุขภาพอนามัย จนมีปัญหายุ่งยากไปหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้ จงถอยหลังเข้าคลอง ไปหาความเป็นอยู่ที่ไม่ฝืนธรรมชาติไม่ขัดหลักธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นการประหยัดชีวิต

เดี๋ยวนี้เราสรุ่ยสร่าย ในการใช้สิ่งที่เรียกว่าชีวิตนี้มากไป มันต้องประหยัดชีวิต เป็นอยู่อย่างที่ทำให้อายุยืนยาวไม่ตายเร็ว ให้มีอนามัยดีทั้งทางกาย ทางจิต อนามัยทางจิตดี แล้วทางกายก็จะดี เดี่ยวนี้เราไปสนใจอนามัยทางกายกันมากเกินไป จนลืมอนามัยทางจิต อนามัยทางกายก็เตลิดเปิดเปิง ไปในแง่ของสำเร็จสำราญเป็นกามารมณ์ไปเสียในที่สุด ขอให้ถอยหลังเข้าคลองกันดีกว่า

เดี๋ยวนี้เราสรุ่ยสร่าย ในการใช้สิ่งที่เรียกว่าชีวิตนี้มากไป มันต้องประหยัดชีวิต เป็นอยู่อย่างที่ทำให้อายุยืนยาวไม่ตายเร็ว ให้มีอนามัยดีทั้งทางกาย ทางจิต อนามัยทางจิตดี แล้วทางกายก็จะดี เดี่ยวนี้เราไปสนใจอนามัยทางกายกันมากเกินไป จนลืมอนามัยทางจิต...

๐๐

หยุดการกระทำชนิดที่มันเป็นการทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป... อย่าไปทำดูหมิ่นดูถูกทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป... ๐๐

(๔) อีกแง่หนึ่ง หยุดการกระทำชนิดที่มันเป็นการทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป ถอยหลังเข้าคลอง อย่าไปทำดูหมิ่นดูถูกทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป ข้อนี้จะยกตัวอย่าง เพราะว่าพวกคุณก็เป็นแพทย์กันอยู่ เป็นอะไรกันอยู่ก็มี ว่าการแพทย์ที่ก้าวหน้าไปอย่างที่เราเรียกว่า **ทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป** หรือตบหน้าธรรมชาตินมากเกินไปนั้น หยุดเถอะ ให้ถอยหลังเข้าคลองกันดีกว่า มันเป็นเรื่องได้ไม่คุ้มเสีย

เรื่องเปลี่ยนหัวใจเรื่องเปลี่ยนอะไรต่าง ๆ นี่ หยุดดีกว่า มันเป็นการทำทนายธรรมชาตินมากเกินไป แล้วความก้าวหน้าหยุ่ม ๆ หยิม ๆ ที่ทำให้คนตายไม่ลง ตายไม่ได้ เอานั่นเข้าใส่ไว้ เอานี้ใส่เข้าไว้ มันตายไม่ลง จนไม่มีสติแล้ว ตายไปอย่างไม่มีสติ

การแพทย์นี้ก้าวหน้ามาก ก็ก้าวหน้าไปอย่างบ้า ๆ บอ ๆ ไม่มีประโยชน์คุ้มกัน อย่างคนโบราณนี้เขาไม่ต้องการอย่างนี้ เมื่อเห็นว่าคนมันควรตายแล้วก็จัดให้ได้ตายอย่างมีสติ ผมก็เคยเห็น ปู่ย่า ตา

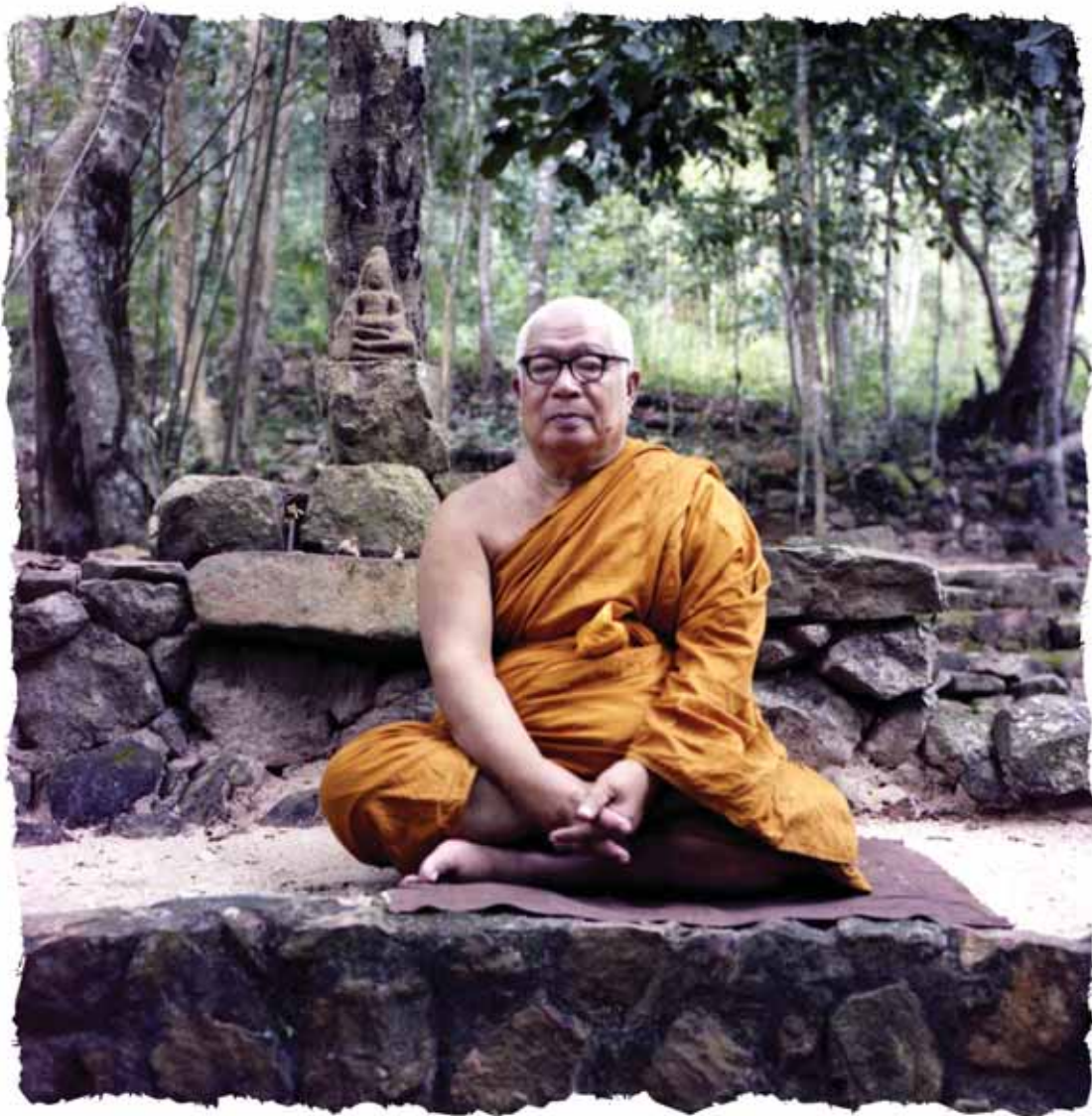
ยาย เขาต้องการจะตายอย่างมีสติ อย่ามากวนเป็นอันขาด เมื่อเห็นว่า จะตายแน่แล้ว เขาก็ไม่กินอาหารแล้ว กินแต่น้ำบ้าง กินแต่ยาบ้าง พอ เห็นว่าจะตายจริง ยาก็ไม่มีกินแล้ว อย่าเอามา ๆ กระทั่งน้ำก็อย่าเอา มา แล้วก็ตาย อย่างที่เขาเรียกว่า **มีสติ** ตายเหมือนกับปิดสวิทช์อะไร ทำนองนั้น ไม่มีการทำทนายธรรมชาตินามากเกินไป

เดี๋ยวนี้แพทย์ปัจจุบันเขาใส่โน้นใส่นี้ ฉีดนั่นฉีดนี้ จนไม่รู้ว่าจะตาย กันอย่างไร นั่นก็คือ **ตายอย่างไม่มีสติ ตายอย่างเลวที่สุด อย่างนี้เรียกว่า เกินไป มันทำทนายธรรมชาตินามากเกินไป** ชีตแล้ว ลดเถอะ ! มาถอยหลังเข้าคลอง ทำให้มัน กลมกลืนกับธรรมชาติ จะได้ตายอย่างสงบหรือจะได้มี อะไรอย่างสงบ

นี่ยกตัวอย่าง ว่าแม้แต่เรื่องการแพทย์อย่างเดียว ก็ทำทนาย ธรรมชาตินามากไป ตบหน้าธรรมชาตินามากไป

(๕) จะมองให้กว้างกว่านี้ ก็คือว่า **ทำสิ่งที่ไม่ต้องทำจนเพื่อเจอ จนเพื่อ ไปดูเถอะที่เขาทำกันอยู่ในโลกเวลานี้ ไม่ได้เป็นไปเพื่อ สันติภาพ มันเพ้อมันเพ้อเจอ ไปในทางที่ไม่สร้างสันติภาพ ต้องถอยหลังเข้าคลอง ถอยหลังเข้าคลอง มุ่งหมายจะทำ แต่สิ่งที่เป็นไปเพื่อสันติภาพ นอกนั้นอย่าไปทำมันเข้า**

เดี๋ยวนี้ ไปทำแต่สิ่งที่ก่อกรรบกวนหรือทำลายสันติภาพ คือ ไปทำสิ่งที่ต่างฝ่ายต่างเห็นแก่ตัวมากขึ้น มันก็ไม่มีทางที่จะสันติภาพ นี่เป็นการจัดบ้านจัดเมือง จัดโลกจัดอะไรไปทำในทำนองอย่างนี้ เรียก ว่าจัดอย่างคนที่ไม่รู้ว่าเป็นมนุษย์ทำไมกัน เป็นมนุษย์ทำไมกัน ก็ไม่รู้ ไม่มีการศึกษาที่ไหนที่สอนให้รู้ว่าเป็นมนุษย์ ทำไมกัน มนุษย์ก็เลยจัด บ้านจัดเมือง จัดการเป็นอยู่ จนไม่รู้ว่าจะไปทางไหนกัน นี่ต้องถอยหลัง เข้าคลองแบบเดิม ที่เขามีหลักตายตัวอยู่แล้ว ว่าเราต้องเป็นมนุษย์ อย่าง ที่ดีกว่าคน เป็นมนุษย์ที่ดีกว่าคน คนนี้สักแต่ว่าเกิด ๆ มา มันก็เป็นคน แต่ถ้าเป็นมนุษย์นี้ ใจต้องสูง มีจิตใจ สะอาด สว่าง สงบ

มนุษย์ แปลว่า ใจสูง หรือว่า เป็นเหล้ากอกของคน
ที่มีใจสูง การจัดบ้านจัดเมือง จัดการเป็นอยู่ จัดระบบของ
ชีวิต หรืออะไรก็ตาม ให้เป็นมนุษย์ที่ดีกว่าคน แต่ก็ไม่ต้อง
เกินเทวดา เดียวนี้เขาจัดจนเป็นเทวดาไปอีก แล้วสำรวจ
สำรวจอะไรมากจนเกินเทวดาไปเสียอีก แล้วก็ยังไม่ได้เป็น
มนุษย์เลย นี่เรียกว่า **เรื่องการจัดบ้านจัดเมือง จัดอะไรกัน**
นี้ ควรจะถอยหลังเข้าคลอง ดังตัวอย่างที่ยกมานี้.

ธรรมโฆษณ์ของพุทธทาส เรื่อง มหิดลธรรม, ลำดับที่ ๑๗.ข บนแถบพื้นสีแดง, เรื่องที่ ๑๔ มาถอยหลังเข้าคลองกันเถิด.
บรรยายเมื่อ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๗, หน้า ๓๒๒-๓๒๖.

ป

ริศนาธรรมไทย

“ชุดกายนครสอนธรรม”

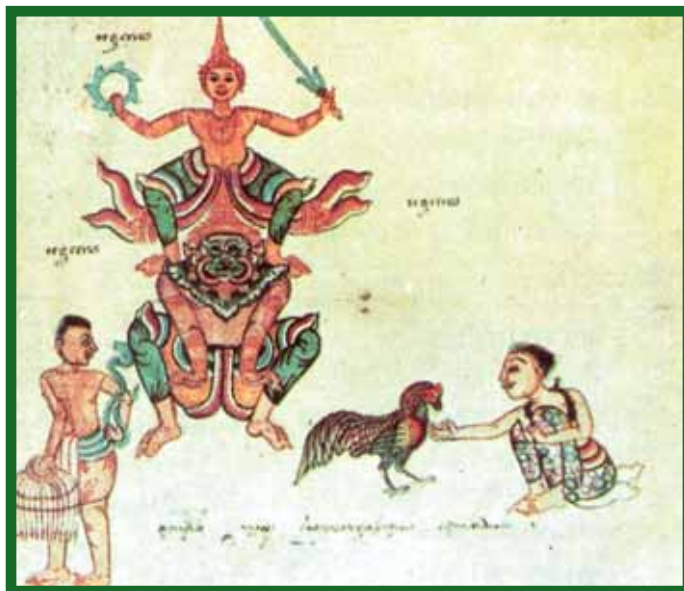
๓

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

ภาพที่ ๑๐

ในภาพนี้ได้ “อุปมาของอริวิชา ๒ แบบ” จะเป็นอย่างไรบ้างลองศึกษาดู
มีภาพครึ่งบนนั้น มีเทวดาถือดาบ ขึ้นนั่งบนคอยักษ์
ส่วนด้านครึ่งล่างนั้น มีคนสุมปลา ได้งูขึ้นมา และมีภาพคนเลี้ยงไก่

เราอยากจะบอกว่า นี่เป็นลักษณะเรื่องราวของกิเลส ๆ นานา ประการ ที่ทำให้หลง

ถ้ามีคำถาม ๆ ว่า นี่เป็นภาพอะไร ?

ก็ตอบว่า นี่เป็นภาพการอุปมาของอวิชชา ที่มาของความหลง ท่านเปรียบเทียบไว้ว่า “**อันความหลงนี้เหมือนสัตว์ เหมือน ยักษ์ใหญ่ที่เป็นไปตามอวิชชา**”

เราจะมีวิธีไหนเอาชนะยักษ์ใหญ่นี้ได้ ? ทำอย่างไร ?

ในหลักพุทธธรรมนั้นเราต้องมีวิชา หรือที่เรียกว่า “**ญาณปัญญา สัมมาทิฐิ**” นี่ให้มาก ๆ เปรียบเหมือนเทวดาทรงอำนาจผู้กล้าหาญ และ ชาญฉลาดอย่างที่สุด จึงต้องถือดาบและถือจักร คือ หมายความว่า ต้อง ใช้ดาบและจักรนี้แหละ เป็นอาวุธอย่างคล่องว่องไว เพื่อขึ้นตัดคอยักษ์ ให้เร็วไวที่สุด

มันจำเป็นต้องขึ้นเหยียบป่าคร่อมหัว แล้วใช้กำลังอย่างวิเศษตัด คอมันให้ได้ ด้วยอำนาจของปัญญาอย่างมหาศาล เพื่อทำลายความ หลง ทำลายอวิชชา-กิเลสตัณหา อุปาทาน นี่เป็นต้น อย่าทำเล่น ๆ กับ มัน มันมีอิทธิฤทธิ์มาก ต้องตัดให้ขาดกระเด็นออกไปให้เร็วที่สุด

ส่วนภาพมุมซ้ายมือนั้น คือ **อาการผู้ที่ยังหลงอยู่ เขาไปลุ่มปลา ในขณะที่นั้นมีอาการสั่นสะเทือนดิน เขาเข้าใจว่า เป็นปลาตัวใหญ่ขึ้น**

เขาจึงล้วงนำขึ้นมา ปรากฏว่าเป็นงู ในมือเขาจึงมีงูอยู่ แต่เขาไม่รู้ ว่าเป็นงู ลำคณผิดว่า เป็นปลา คือ เข้าใจว่างู เป็นปลาว่าอย่างนั้นเถอะ และแล้วจึงนำเข้าสู่บ้านด้วยความหลง

ลักษณะนี้ ชี้ให้เห็นว่า ปุถุชนส่วนมากมักหลงเข้าใจผิด เห็นชั่วเป็นดี จึงดำเนินชีวิตไปก่อปัญหา แต่เข้าใจว่า “**ไปแก้ปัญหา**” เดินทางเข้าไป หาไฟ แต่เข้าใจว่า “**ไปหาความเย็น**”

ตื่นรนไปหาความทุกข์ แต่เข้าใจว่า “**ไปหาความสุข**” เรียกว่า “**เห็นกงจักรเป็นดอกบัว**” เห็นชั่วเป็นดี ไปเห็นกลับอย่างนี้ นี่คือ ความ หลงอย่างแรงท่านทั้งหลาย

อีกมุมหนึ่ง มีภาพคนเลี้ยงไก่สำหรับตีกัน เรียกว่า “**ไก่ชน**” เพื่อ

เล่นการพนัน คือไปเกี่ยวข้องอบายมุขกัน

นี่เพราะความหลงมัวเมาในตัวตน มีอาการยึดมั่นถือมั่นแต่อย่างนี้ คือตั้งต้นทรงตามกิเลสตัณหา อุปาทาน คือ **หลงตัวกู** ส่งเสริมแต่ตัวกู (ภาวะจิตยึดมั่น)

อยู่อย่างไม่รู้ตัวจนตกเป็นทาสของโลกธรรม **ได้ลาภ-เสื่อมลาภ** นี่เป็นต้น และตกเป็นทาสของรูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ ว่า ตัวตน ของตนตลอดเวลา

ลักษณะนี้ นี่เป็นยักษ์ใหญ่อันตรายที่สุด ต้องกำจัดมันต้องฆ่าให้ได้ ทำลายให้สิ้นไป ด้วยสัมมาทิฐิ มากำจัดอวิชชา ให้ผ่านพ้นความหลงมัวเมา และพ้นจากทุกข์ภัยทั้งหลาย ในวัฏสงสาร จนได้รู้ตื่นเบิกบานการต่อไป

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเรื่องนี้เป็นโคลงว่า

๑) สง่างามทศภาพอ้าง	อุปมา
อันหนึ่งคือ “อวิชชา”	วาดไว้
สองหลงบังยักษา	ยิ่งใหญ่
ทั้งคู่ต้องฆ่าให้	หุดเหี้ยนเตียนตาย
๒) นารายณ์หัตถ์จักรจ้อง	จรดจับ
อีกพระขรรค์กำกับ	แกว่นเกล้า
ปัญญาวิชานับ	นามเนื่อง กันนา
หรืออวิชชาถั่งถ้ำ	ถนัดดั่งจางละลาย
๓) มุ่งหมายโยคะเจ้า	จับยักษ
คร่อมชีเหี้ยมบโหมหัก	หันหัว
ความครอบอวิชชาจัก	รานแหลก
ต้องสติตั้งปัญญาล้ำ	หลุดพ้นสังสาร
๔) วิจาร์ปดา, งู, สุ่มยั้ง	อย่าเตา
พลั้งพลาดตุงอกเอย	โอดร้อง
เห็นกงจักรอย่าดูเบา	บานดอก บัวฤ
เมารัก “ตัวกู” ก้อง	กูไถลกลับไถล

๕) ในชาติเกิดชาวกัฐ	ฤๅชา
ตาย, แก่, เจ็บ, เกิดมา	ไม่รู้
สิ้นจบสร้างภพพ	เพราะโง่
หลงยักษ์หลงอวิชาผู้	อกไธอันใจ
๖) อ้าทศภาพคู่อ้าง	อวิชา
เร้งรักตัวตนพา	พรั้งพรัอม
ไผ่ซั้วซั้วจะปร่า-	กฏทุกข
หลงผิด, ดี, ล้วนอ้อม	อิกอ้อมรวมลาม ฯลฯ

ภาพที่ ๑๑

อวิชา และผลของอวิชา

เรามาศึกษาต่อ นี้มีภาพแบ่งเป็น ๒ ส่วน

ส่วนครึ่งบนเป็นภาพเปรียบของวิญสงสารที่ยาวนานที่สุด
ลักษณะนี้ซึ่งมีผลจากความหลง

และมีภาพคนถูกสุนัขกัด

มีภาพคนพลัดตกน้ำ

ภาพถัดมามีราชสีห์ มีอาการดุร้ายมันมาจ่ออยู่ตรงหน้า

ภาพครึ่งล่างเป็นภาพคนหลงเลี้ยงไก่เอาใจใส่เป็นอย่างดี

และมีภาพคนบูชาไฟ ปรากฏว่าไฟลุกโผลง ๆ อยู่ตลอดเวลา

ภาพลักษณะนี้หมายถึงอวิชามันซับซ้อนกัน ให้เราเข้าใจว่า

“ร่างกายและจิตใจ” นี่ที่กำลังเกี่ยวข้องกับด้วยกิเลส ตัณหา อุปาทาน มั่นจับซ้อนหลายประเภท

นี่เพราะความหลง ถ้าใครยังหลงอยู่ ก็ต้องได้รับผลเหมือนภาพครึ่งข้างบนนี้ จะเกิดความทุกข์ทรมานในวัฏสงสารยาวนานที่สุด หมายความว่า จะเกิดภัยที่น่ากลัวถึง ๓ ประการด้วยกันท่านทั้งหลาย คือ “ตกจมในมหาสมุทร” คือ ตกจมอยู่ในกามทั้งหลาย เช่น เกิดราคะรุนแรง เกิดโทสะรุนแรง และเกิดโมหะอย่างรุนแรงที่สุด เหมือน “ถูกขบกัด” ให้เจ็บปวดทุกข์ทรมานตลอดเวลา

และ “ต้องเจออะเจอะอันตรายต่าง ๆ อีกมาก” เพราะความหลงของตนเองที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์

กล่าวต่อไปว่า ภัยทั้ง ๓ อย่างนี้ รวมกันเป็นความหมายของวัฏสงสาร อันเป็นผลผลิตจากความโง่ที่ไปหลง ถ้าเรายังโง่ลุ่มหลงอยู่อย่างนี้ มักก่อปัญหา ต้องเกิดปัญหา คือ ต้องทนทุกข์ทรมานเรื่อย ๆ ไป ในลักษณะนี้ไม่มีใครพ้นไปได้

ส่วนครึ่งล่างนี้ เป็นภาพ “ความหลง” คือ บุคคลหลงเลี้ยวไถ่ คือ หลงเลี้ยวลูกไถ่เพิ่มจำนวนมากขึ้น ๆ เรื่อยมา เขาหลงว่า “ไถ่ของกู” จึงตกเป็นทาสตัวกู-ของกู (ภาวะจิตยึดมั่น)

นี่หมายความว่า ไปหลงหมายมั่น ในรูป-เวทนา-สัญญา-สังสาร และในวิญญาน ว่า “เป็นของกู” กายจิตเป็นของกู จนเกิดปัญหาแห่งความทุกข์ลุ่มเพิ่มไม่มีที่สิ้นสุด

และมีภาพคนนั่งหน้าหม้อไฟที่กำลังลุกโผลงอยู่ ลักษณะนี้เรียกว่า “หลงบูชาไฟ” นี่หมายความว่า เขาเห็นของร้อนเป็นของเย็น เขาเห็นสิ่งเร้าร้อนต่าง ๆ เป็นเครื่องอำนวยความสะดวก ความสนุกสนานเพลิดเพลินมาก ติดอกพอกใจมาก ที่แท้คือความหลงในกามคุณอย่างมอບกายถวายชีวิต กายจิตตกเป็นทาสโดยไม่รู้ตัว

สรุปความหมายได้ว่า ใครที่หลงบูชาไฟ คือ ไฟราคะ ไฟโทสะ และไฟโมหะ เขายังบูชามากเท่าไร ก็ยิ่งเพิ่มพูนราคะ โทสะ และโมหะมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนคนที่หลงเห็นงูเป็นปลา ในภาพที่ ๑๐ นั้นหมายถึง ความ
โง่ไปหลงสำคัญผิด เห็นผิด คือเห็นทุกข์เป็นสุข เรียกว่า “เห็น
กงจักรเป็นดอกบัว” ตามความจริงคนที่หลง พอสรุปสั้น ๆ ได้ว่า
เขาต้องเวียนว่ายอยู่ในความหลง ดังนี้

๑. หลงเลี้ยงไก่ คือหลงอยู่ในทาสของความรัก ความพอใจ
ต่าง ๆ เรียกว่า ตัวกู-ของกู

๒. ผู้ที่หลงบูชาไฟ คือ หลงอยู่ในความร้อนด้วยกิเลสไฟราคะ
โทสะ และโมหะยิ่งเพิ่มปริมาณเรื่อยไป

๓. ผู้ที่หลงเห็นงูเป็นปลา คือ หลงอยู่ในความเห็นผิด จิตเต็ม
ไปด้วยอุปาทาน ความสงบเบิกบานไม่มีเลย

คุณประไพ เอครพานิช ได้เขียนบทสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

๑) ตามที่สืบเอ็ดน้อ	ในภาพ
อวิหามลิตกบ	ก่อกำถน
ออกผลรวดเร็วฉาบ	ฉวยช่อ
วิญญะสงสารสะท้าน	ส่งสะท่อนวนวง
๒) บ่งคนหนีสนัขห่า	เห่ากัด
ตฤทล่มจมน้ำพลัด	พลาดกระช่น
เหินดเหิน้อยหอบฮึดฮัด	หยาฝั่ง
เห็นราชสีห์สีกัดกัน	ฉกฉจ้องถึงทึง
๓) จึ่งเทียบเปรียบมนุษย์	เนาทุกข์
เจ็บปวดรเวร้าวรุก	ค้ำเข้
ฮึดฮัดแลบร้อนจุก	ภัยจ่อ นานา
ตณหาเกิดอุปาทานเข้า	คู่คดล้องควรรปลง
๔) ตรงครึ่งล่างเลี้ยงไก่	“ของกู”
เพิ่มพ่วงทูกวาวรรุ	สะพร้งดัน
“ตัวกู” แซ่กันตรู	ตละตรู
ทาสรักหลงด่อนดัน	ตะล่อมล่อมทุกข์ทวี

๕) เห็นดีดั่งแบบผู้
โทษะไม่หวั่นกลัวไหม ?

ดูงดูจปดไป
ก่งจักรพิศนัศวัดอม

๖) จะขยายความทั้งหมด

โง่ฉลาดอาจตะครุบ

เพลนเพริศวิญญะพลบ

ใครเพิกอวิชาได้

บุชาไฟ

มาภัยอม

งูณก

ไขว่คว้าดูราสลาย

มาสรูป

คลังไคลล์

ผดุนผดุด

ดับพันทุกข์ทำลาย ฯลฯ

ภาพที่ ๑๒

เรามาศึกษาต่อ “อุปมา ความที่ปุถุชนไม่รู้จักกลัวความทุกข์”

ในภาพนี้มี พระโยคาวจร ท่านเป็นผู้ที่มีปัญญาญาณ ขณะนั้น ท่านมานั่งอยู่ บนชะง่อนผาที่ค่อนข้างสูงมาก ท่านได้มองเห็นความจริง หลายสิ่งหลายอย่าง ที่เป็นช่องทางแห่งความทุกข์โทษนานาประการ

ถ้าไปเกี่ยวข้องกับด้วยความไม่รู้สัจจะความจริง จะต้องไปหลงอยู่ใน สังสารวัฏนานแสนนาน อันความผิดพลาดหรือวิญญูสงสาร นี่เป็นสิ่งที่ น่ากลัวที่สุด

แต่คนโง่เข้าไปมุดอยู่โดยไม่รู้กลัวภัยเหล่านี้เลย เพราะอวิชชาครอบงำ อยู่ยังไม่รู้เสียเลย ยังไปยืนอยู่ต่อหน้าสัตว์ที่ร้าย อันตรายกำลังใกล้เข้ามา อย่างกระชั้นชิด แต่เขาก็ยังไม่รู้ตัว ไม่กลัวเลย

“สิ่งที่หน้ากลัว กลับไม่กลัว” นั่นคือกิเลส ตัณหา อุปาทานต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้พระโยคาวจรเห็นว่า มันเป็นพิษภัยที่ร้ายแรงที่สุด แต่ปุถุชนไม่รู้จักกลัว ถูกความยึดมั่นถือมั่นในรูป-เสียง-กลิ่น-โผฏฐัพพะ และในธรรมารมณ์ มันขบกัดอยู่ก็กลัวจักกลัว นี่เพราะความโง่ ความหลง ทำให้ไม่กลัวความทุกข์

แต่พระโยคาวจรผู้มีปัญญาญาณ ท่านชี้แนะบอกให้เขารู้จักกลัวภัยร้าย อันนั้น ด้วยความหลงของตนเอง เขาไม่สนใจใยดีอะไร อะไรหนอทำให้มีติดบอดถึงเพียงนั้น ท่านทั้งหลาย ?

ถ้าจะมีคำถามว่า นี่เป็นภาพอะไร ?

ก็ตอบว่า นี่เป็นอุปมาว่า ปุถุชนเขาโง่ เขาหลงไม่รู้จักกลัวความทุกข์ ไม่รู้จักกลัวโทษภัยในวัฏสงสาร

นี่เตือนให้รู้ว่า เมื่อโง่และหลงอย่างนี้แล้ว มันก็ไม่กลัวสิ่งที่น่ากลัว แต่กลับจะเห็นว่า น่ายินดีด้วยซ้ำไป อะไรหนอมาทำให้เห็นอย่างนั้น ก็อวิชชานั้นแหละ

คุณประไพ เอครพานิช ได้เขียนสรุปเป็นบทโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

บรรยายเรื่องเนืองนี้	ที่สิบสอง
บุถุชนมากมดอง	มิรู้
ถูกความยึดมั่นจอง	จำโทษ
ครหาหนึ่งรัตวิญญะฐ์	เคียดคดล่องไม่ละ
พระโยคะธรร	เลิศปัญญา
เห็นโทษวิญญะพา	พวงพ้อง
นั่งเหนื่อชะง่อนผา	สอณสั่ง
ชี้เช่นราชสีห์จ้อง	จะขย้าขย้ากิน
กลิ่น, รูป, เสียง, รสดีอม	โผฏฐัพพะ
จงจิตจับโลภะ	โมหะซ้ำ
อีกล่อก่อโทษะ	สุดโง่-เง่านา
ล้วนน่าขยาตปลาตล้า	หลีกพ้นพัวพัน

อันผู้รู้เท่า-
ของวิภูษะเทียมโหด
หนีหน่ายบ้ายเบียงโหด
คนโหดโหดเฝ้าเคส้า

ทันโทษ
หากเจ้า
ดั่งกล่าว
ฤๅมคร้ามครัน ๒๗

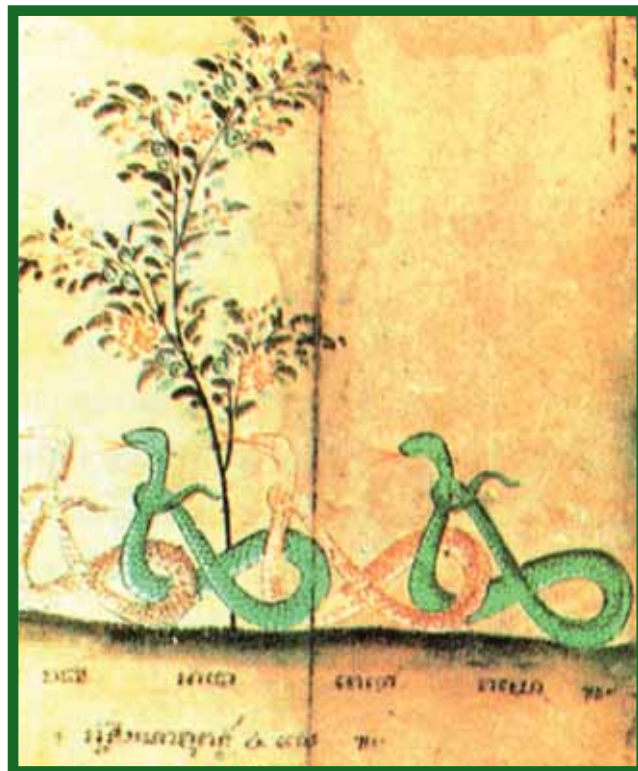
ภาพที่ ๑๓

อุปมา ของอุปาทานทั้ง ๔

เรามาศึกษาอุปมาเรื่อง “ของอุปาทานทั้ง ๔”

ว่า มีความหมายว่าอย่างไร ?

เริ่มว่า มีภาพงู ๔ ตัว ขดพันกันอยู่ งู ๔ ตัวนี้หมายถึง
อุปาทานทั้ง ๔ นี่คือการยึดมั่นถือมั่น ผูกพันกันทั้ง ๔ ประการ
ที่มีภาพเป็นงู นี่หมายความว่า เมื่อเกิดความหลงแล้ว จิตย่อมยึด
มั่นถือมั่นผูกพันอย่างหนาแน่น เหมือนงูรัดประคานนั้น คือ
ภาวะจิตไปกอดรัดเข้าที่กองไฟ ไปหลงใหลที่กองทุกข์อย่างไม่รู้
ตัว มักเกลือกกลั้วกอดรัดในอันตรายอย่างนั้น เพราะอุปาทาน
ทั้งหลาย มั่นมัดแน่นถึง ๔ ประการ

คนอายุน้อยหรือเกิดมานานก็เจอด้วยกันทั้งนั้น นี่เพราะเหตุเรื่อง
กามแท้ ๆ ทำให้สังคมยุ่งวุ่นวายอันตรายเต็มบ้านเต็มเมืองทั่วไปหมด นี่
จึงเรียกว่า กามุปาทาน

กล่าวต่อไปว่า **ทั้งยึดมั่นผูกพันอยู่ด้วยทิลุ** นี่หมายความว่า **ไป**
เห็นมืดเป็นสว่าง เห็นดำเป็นขาว เห็นยาวเป็นสั้น เห็นว่านิจจัง สุขัง
อัตรานี้เป็นต้น มักดื้อรั้นแต่อย่างนี้ เชื่อมมั่นแต่อย่างนี้ ลักษณะนี้เรียก
ว่า **ทิลุอุปาทาน** พร้อมทั้งมีความยึดมั่นผูกพันด้วยศีลวัตร ปฏิบัติคลาด
เคลื่อนไปสู่มีจนาทิลุ หรือเรียกว่า **ผิดฝา ผิดตัว ผิดหัว ผิดหางไม่ตรง**
ต่อธรรมสัจจะ ความจริงในสิ่งนั้น ๆ และไม่ยอมปรับปรุงแก้ไข ลักษณะ
นี้เรียกว่า **สัลลพตูปาทาน**

รวมทั้งการยึดมั่นถือมั่นด้วยอัตรตา ตัวตน ของตนในรูป เวทนา สัญญา
สังขาร และวิญญาณ มีความเข้าใจว่า กายของตน จิตกึของตน ความ
รู้สึกในอารมณ์ต่าง ๆ กิของตน ลักษณะนี้เรียกว่า **อัตรวาทุปาทาน**

เพราะความโง่ ความหลงไม่ตรงต่อธรรมสัจจะ ไม่ตรง
ต่อพุทธธรรม นี่ก็เพราะอวิชชา ความโง่ ความหลงไปผูกพัน
ยึดมั่นดังกล่าว เรียกว่า **เหมือนเครื่องผูกพัน ๔ ประการ**

งานนี้ใหญ่ งานนี้หนักมากที่เราท่านจะผ่านพ้นไปได้ เหล่านี้เป็นต้นเหตุ
ทำให้ติดแน่นอยู่กับปัญหาความทุกข์นานาประการ ชีวิตจึงไม่มีความสงบ
ปรกติได้เลย เพราะงู ๔ ตัวนี้แหละ

คุณประไพ เอกरणนิช ได้เขียนสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

น่ำพรั่นอสรพิษล้วน	เรียงกัน
ครบสี่นภจวักพถัน	โผล่พร้อม
อุบมาอุปาทานอัน	โอบรัด
กามุ, ทิลุ, อัตรวาทุอัอม	อีกทั้งสี่ลพตูปาทาน
การยึดมั่นอยู่ย้อม	เยอกาม กามุนา
อาบทิลุจในความ	ครอบตื้อ
สี่ลพตุงมงาม	งายโง่ อยู่ถุ
อัตรวาทุปาทานอื้อ	อวดอ้าง “ตัวกู”

พิศดูเครื่องผูกซ้ำ	สี่ประการ
นาม, รูป, วัณท์ห้าขนา	ฉะนั้น
แนบแน่นนาบทุกวาร	วนว่าย
เสมือนทาสหมดอิสระหมั้น	หมิ่นม้วยเมามัน
อันสืบสวามภาพเค้า	ควรกลัว
ใครใจยอมม้วยมัว	ยึดหมั้น
เนนัวทุกข์มัดตัว	ตระหนักรัต
แสนทวเรศใหญ่ตระนั้น	เร่งนำวหน้ายพลัน ฯลฯ

ภาพที่ ๑๔

อุปมา ลักษณะของผู้รู้จักอุปาทาน

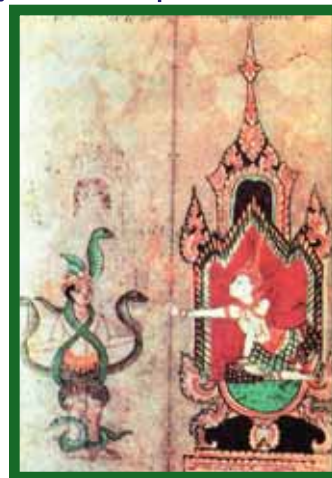
ท่านทั้งหลาย ภาพนี้เป็นภาพที่เปรียบเทียบอุปาทานทั้ง ๔

ที่รัดรั้งปุณชนคนธรรมดา

นี่เพราะความหลงทำให้ติดอยู่กับความทุกข์ รุกร้อนเข้ามา เหมือน
รูป ๔ ตัวพัวพันอยู่ที่แขนที่ขา และที่เรือนร่างของบุคคลนั้น แต่ส่วนบุคคล
ผู้มีญาณปัญญา เขานั่งอยู่ที่สูงอย่างอิสรภาพ มีความสง่างาม นี่เพราะ
เขาไม่มีอุปาทานมาผูกมัด

ซึ่งนี้ให้คุณคนที่ถูกงูเลื้อยขึ้นมาพันรัดจนรอบตัว มีพื้นที่เท่า-เอว
และมีพื้นที่ศีรษะ จนกระดูกกระดูกไม่ได้ นี่แหละปุณชนคนธรรมดาที่
หนาด้วยกิเลส มักถูกมัดด้วยความทุกข์ ๔ ประการอย่างนี้

การถูกงูรัด นี้หมายความว่า เขาถูกกิเลสต่าง ๆ รัดรั้ง จนตรึง
ไปอย่างหนาแน่น คือ ตกอยู่ในภาวะทุกข์หนักลำบากใหญ่ มา
แวดล้อมไปหมดเลย

นี่สาเหตุเพราะความโง่-หลงของเขาเอง ที่ไปเห็นผิดเป็นชอบ หรือเรียกว่า เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ประมาธนั้น ส่วนผู้ไม่ประมาทมี ญาณปัญญา รอบรู้ตามความเป็นจริง ไม่ยึดมั่นถือมั่นในอุปาทานทั้ง ๔ จึงมีแต่ความปลอดภัย เกี่ยวข้องสิ่งใดก็มีอิสรภาพ สงบกายเย็นใจ

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง กันระหว่าง ปุณฺณคนกิเลสหนาด้วยความหลง มักถูกรัดตรึงจนขยับตัวไม่ได้ อะไร ๆ ก็มีแต่ทุกข์ แต่บุคคลผู้มีญาณปัญญา ท่านรู้จักปกป้องคุ้มครองตนไม่ให้ไปหลงใหลอย่างนั้น ความผิดพลาดมิได้มี

ชีวิตนี้เขาอิสรเสรีภาพ คือ ไม่มีความทุกข์อะไรเลย

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

จัดสรรสิบสี่ไร้	เสริมภาพ
อุปาทานหนา	ชนดเข้า
รวมพันธัตตวัตน	แนบแน่น
เดวอก, คีระชะ, เท้า	ทะเท่อทะท้าวท้าวไฉน
ตั้งในบุญชนทั่วถ้วน	ปฐพี
มากทุกข์ทัพบเพราะมี	ไม่หัดสอน
พระอริยะท่านเสรี	สงบสุข
หมดทุกข์หลุดอุปาทานร้อน	เลิกแล้วภพปวง ฯลฯ

ภาพที่ ๑๕

วิภังค์แห่งเหตุและผล

ในภาพวงกลมนี้ หมายถึง วิภังค์สงสาร คือ มีคน ๖ คนวนเวียนอยู่รอบนอก อีก ๔ คนวนเวียนอยู่รอบใน

นี้หมายความว่า ถ้าใครยึดมั่นถือมั่น ด้วยอุปาทาน ๔ ประการนี้ จนเข้าสู่อาภรณ์แล้ว เขาเหล่านั้นจะมีอาการวนเวียนไปเป็นวงกลม คือ เป็นภาพคนติดในวงกลมข้างใน ๔ ข้างนอก ๖ อย่างที่เราเห็นอยู่นี้

เขามีอาการวนอยู่ข้างในซึ่งเป็นตัวผล ๔ ประการ นั่นคือ การเกิด-แก่-เจ็บ และการตาย

แม้ปุณฺชนใดใคร ๆ ก็ผ่านไม่ได้ มันเป็นสภาพเหมือนกันหมดทั่ว ๆ ไป
ลักษณะภาพนี้ มีอาการอยู่ข้างนอก ซึ่งเป็นตัวเหตุ ๖ ประการ คือ
ไปหลงในอารมณ์ทั้ง ๖ ตกจมอยู่ไม่รู้เรื่อง หลงในโลก หรือในอายตนะ
คือ หลงในรูป-เสียง-กลิ่น-รส-โผฏฐัพพะ และธรรมารมณ์ เพราะ
ความไม่รู้ หรือความหลง พอใจติดอยู่ในอวิชชา จึงหลงวนเวียนมาอยู่
ในต้นเหตุ ๖ อย่างนี้เรียกว่า อารมณ์ ๖ นี้

บางคนก็หลงในรูป บางคนก็หลงในเวทนา-สัญญา-สังขาร และใน
วิญญาณ จึงจมอยู่ในวิภังขสสาร วันหนึ่ง ๆ ไม่รู้กี่ร้อยครั้ง ที่มีเหตุเกิดขึ้นใน
ลักษณะ ตัวกู-ของกู เรื่อยไปแล้วก็ผ่าน เดี่ยวอารมณ์ก็มาใหม่ ทำให้เกิดตัว
กู-ของกู ขึ้นมาใหม่อีก แล้วก็ดับไป แล้ว ๆ เล่า ๆ วันหนึ่ง ๆ เกิดตาย เกิด
ตายไม่รู้กี่ครั้ง กี่ครา เรียกว่า นับไม่ถ้วน (นี่คือภาวะจิต)

นี่เป็นการเปรียบเทียบว่า ธรรมดาวงกลมนี้ เหมือนกิเลส กรรม
วิบากไม่มีที่สิ้นสุด มันวนวนไปก็วนมา แล้ว ๆ เล่า ๆ นี้เรียกว่า เวียนไป
ตามอารมณ์ที่สัมผัสต่าง ๆ ทั้ง ๖ อย่าง นี้แหละท่านทั้งหลาย

คุณประไพ เอกธรรมาธิ ได้เขียนสรุปเป็นโคลงในเรื่องไว้ว่า

พวงพวงภาพลึบหัว	หมุนหัน
ดูดูจนเวียนกัน	กลั่นกลั้ว
ในสี่นอกหกทุกประชัน	ประชิด-รอบเอย
มวตมนุษย์ทุกถ้วนหน้า	หนักน้อม “ตัวกู”
อยู่, เกิด, แก่, เจ็บซ้ำ	ชากตาย
ผลสี่นี้ถวายเป็น	ว่างเว้น
วิภังขะหมุนมากหลาย	ตีมันับ
รูป, รส, กลิ่น, เสียงเขม่น	ทะมิกม้วนกายไฉน
ในหกและสี่แวง	วงกลม
วันหนึ่งพบผ่านผลสม	ไล่ไคลล์
“ตัวกู” รักชอบชม	ซังหน่าย “ของกู” หนา
สุดคณนคณนาได้	ดับดินตามใจ ฯลฯ

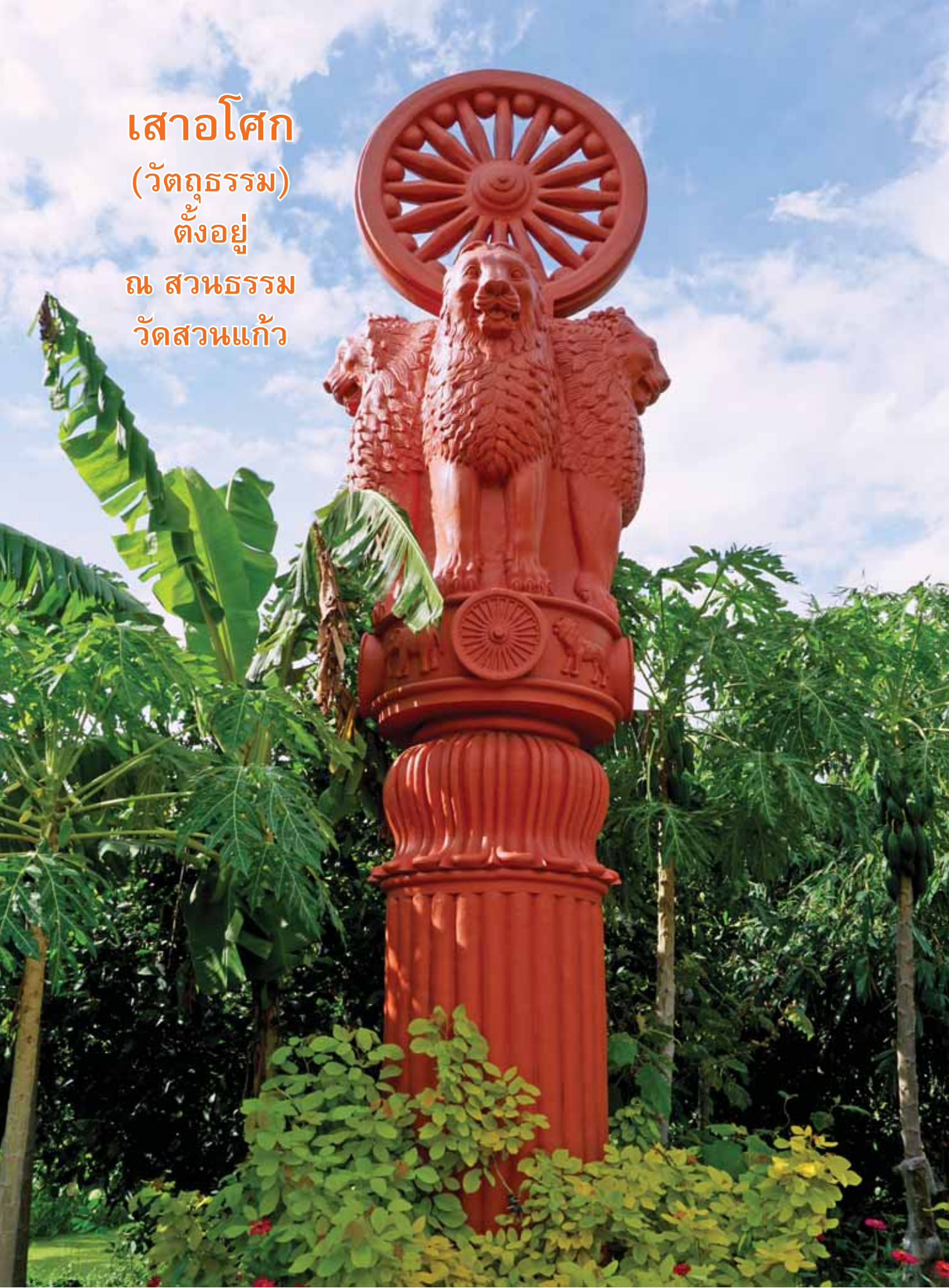
เสาอโศก

(วัดสุธรรม)

ตั้งอยู่

ณ สวนธรรม

วัดสวนแก้ว

ชุมนุม คดี 555H

โดย...ละอองธรรม

ชีวิต
เหมือนโครงเรือน

๒๐ แนะนำ

นำภาษา

มีศัพท์

เป็นเพิ่มไมล์

คำว่าเท่า

โครงเรือน

ที่ถูกต้อง

สะกิด

ก้าวไปหน้า

ให้เคลื่อนไหว

ไว้สองใบ

นำทิศทาง

มิไบหู	รูต้ง	ไว้ฟังเสียง
เป็นสำเนียง	ที่ถูกต้ง	ไว้สองข้าง
มีพระโอรส	เปิดปิด	ชิดข้างปรางค์
ขนงคาง	คู่คิ้ว	คะชีวหา
มีจุมก	ส่องรู	อยู่หว่างตา
มีเกษา	เหมือนพีชไม้	ไว้ปกดิน
สิ่งสำคัญ	ที่ธรรมชาติ	ได้สรรสร้าง
เป็นรูปร่าง	ปรุงแต่ง	แหล่งทรัพย์สิน
มีมือเท้า	ใช้กว้าง่าง	กลางแผ่นดิน
เดินเก็บกิน	ข้าวของ	ท้องธรณิ
คือดินน้ำ	และลมไฟ	เคลื่อนไหวได้
ประจำกาย	รวมญาติ	คือธาตุสี่
หะทะย้ง	นั้นต้งไว้	ใช้อันทรีย์
หกลอย่างมี	เพื่อใช้	ไว้เป็นทัด
คือตาหู	จุมกลิ้นกายใจ	มิไบหน้า
ไว้สะขา	เวทนา	เมื่อสัมผัส
มีรูปเสียงกลิ่นรส โสภณัพพะธรรมารมณ ไว้คมชัด		
เมื่อสัมผัส	คือให้ออก	ว่านอกใน
เมื่อยินดี	และยินร้าย	กลายเป็นทุกข์
เจอของดี	มีสุข	ทุกสมัย
เจอของเสีย	มาปะทะ	อายตนะภายใน
เมื่อสนใจ	จำไว้	ก็ได้ทุกข์
อย่ายึดมั่น	และถือมั่น	ตัวต้งหา
อุเบกขา	จำไว้	จะได้สุข
อย่ายึดมั่น	และถือมั่น	นั่นคือทุกข์
ตลอดยุค	มิได้คลาย	นิราศรา
ต้องวางเฉย	ให้เลยสัน	จึงพ้นทุกข์
อันทุกข์สุข	อย่าปะปน	พ้นปัญหา

เหตุคือเกิด	ตัวบังเหียน	เวียนเข้ามา
แก่ชรา	เจ็บตาย	อยู่ปลายทาง
อย่ายึดมั่น	และถือมั่น	นั้นของกู
สิ่งมีอยู่	ตามปกติ	หมดทุกอย่าง
เข้าแล้วเที่ยง	นั้นเบี่ยงบ่าย	ให้น้ำทาง
มืดสว่าง	มีประจำ	ธรรมดา
ชีวิตคน	มองเหตุผล	เวลาแก่
สวนกระแส	ช่างก้าว	เข้ามาหา
มีสักกร่อน	ตอนเก่า	เฉาชรา
เวทนา	มานั่ง	คอยฟังเสียง
นั่นคือรัง	โรคร้าย	หลายจำพวก
เพิ่มพูนบวก	ร่างกาย	มันไม่เที่ยง
เมื่อติดแล้ว	ก็ต้องดับ	เหมือนกับตะเกียง
เป็นทุกข์เที่ยง	ติดตาม	คือความตาย
มีทุกข์โศก	โรครุม	หนุ่มเฒ่าแก่
สวนกระแส	มาพบ	จบความหมาย
สังขารอันธ	นั้นไม่เที่ยง	ย่อมเบี่ยงบ่าย
เรื่องการตาย	เที่ยงแท้	ย่อมแปรไป
ธาตุทั้งสี่	มาจับกลุ่ม	ชุมนุมธาตุ
นั้นประหลาด	ใครจะเรือน	ให้เคลื่อนไหว

เมื่อลมดิน	สิ้นสลาย	ย้ายกันไป
น้ำดับไฟ	หยุดนิ่ง	ไปทั้งถิ่น
เหลือโครงเรือน	เคลื่อนไหว	ไปไม่ได้
ต้องสลาย	ลงทับ	กับพื้นดิน
จะมนุษย์	รฤรา	ปักขาบิน
เมื่อหมดสิ้น	ขาดธาตุ	พินาศลง
มนุษย์ชาติ	อย่าประมาท	เมื่อเกิดแล้ว
ถูกจัดแถว	เตือนหน้า	อย่ามัวหลง
สิ่งทั้งหลาย	ที่เกิดได้	ไม่มั่นคง
สลายลง	ล่วงลับ	ไปกับกาล
สิ่งปรุงแต่ง	เป็นแหล่ง	ธรรมชาติ
มีอำนาจ	แล้วล่วงลับ	ดับสังขาร
โน้นของกู	นี้ของกูแต่อยู่	มิได้นาน
ต้องคิดอ่าน	คอยระวัง	อย่าตั้งใจ
จะรวบจน	ทุกคน	ที่เกิดมา
ถึงเวลา	หนึ่งเนื้อ	ไม่เหลือใคร
เหลือแต่บุญ	กับกรรม	ที่ทำไว้
สิ่งทั้งหลาย	มองเห็น	เหมือนเช่นเคย
ของก่อนเก่า	ก็เอย	ไปไม่ได้
แม้ร่างกาย	ชีวิต	จริงๆเคย ๒

บทกลอนข้างบนนี้ ข้าพเจ้าได้ขออนุญาต มาเขียนลงหนังสือกัลยาณ
เรียบร้อยแล้ว ท่านผู้นี้เป็นญาติของข้าพเจ้า ท่านชื่อคุณน้าอำนวย เรื่องศรี
เป็นคนเกะสมุย ตอนนี้ท่านมีอายุ ๘๘ ปี ท่านยังแข็งแรงมาก ๆ ท่าน
หวังเขียนกลอนเพื่อสอนลูก ๆ หลาน ๆ และเด็กวัยรุ่น ข้าพเจ้าจึงได้ขอ
บทกลอน มาเผยแพร่เพื่อเป็นธรรมทานคะ.

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

สะเดา สมุนไพรดีที่ออกซ์ รักษาสารพัดโรค

สะเดา : ต้นไม้แห่งยา

สะเดา สมุนไพรรสขม พืชสารพัดประโยชน์ที่ทุกครัวเรือนควรมีไว้ ต้นสะเดาถือเป็นต้นไม้แห่งยา เพราะทุกส่วนของสะเดาล้วนมีประโยชน์ต่อสุขภาพทั้งสิ้น

ตามตำราแพทย์ส่วนใหญ่เชื่อว่า รสขมเป็นรสชาติที่ดีต่อสุขภาพที่สุด แต่กลับเป็นรสชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่ชอบเท่าไรนัก เพราะรสขมนั้นไม่อร่อย ซึ่งอาหารที่มีรสขมที่หาได้ง่ายในบ้านเรา นอกจาก มะระและบอระเพ็ดแล้ว ก็ยังมี ผักสมุนไพรพื้นบ้านอีกหนึ่งชนิด นั่นคือ สะเดา พืชสมุนไพรพื้นบ้านที่คนไทยเรานิยมบริโภคกันมาช้านานแล้ว และนอกจากจะนำมาใช้เป็นอาหารแล้วยังนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการเกษตรได้อีกด้วยละ

สะเดากับเมนูสุขภาพที่อัดแน่นด้วยคุณค่า

สะเดาเป็นผักใบฤดูหนาว และเป็นสมุนไพรที่คนโบราณนิยมนำมากิน เป็นผักเครื่องเคียงกับเมนูต่าง ๆ เช่น ปลาตุ๋นย่าง ปลาทุทอด และกุ้งเผา เพราะการกินคู่กับอาหารอย่างอื่นจะช่วยลดความขมของสะเดา ที่สำคัญคือ เราจะได้ประโยชน์เน้น ๆ จากใบสะเดาอีกด้วย เพราะในใบสะเดานั้น มีสารพอลิแซ็กคาไรด์ (Polysaccharide) และสารลิโมนอยด์ (Limonoids) ช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดเนื้องอกหรือเนื้อร้าย และยังมีสารเบต้าแคโรทีนที่ช่วยป้องกันการเกิดโรคมะเร็งอีกด้วย

สะเดา : เมนูที่นิยม

เมนูจากสะเดายอดฮิตที่นิยมทำ ได้แก่

- ๑) สะเดาน้ำปลาหวาน กับปลาตุ๋นย่าง
- ๒) สะเดาน้ำปลาหวานกับกุ้งเผา
- ๓) ยำดอกสะเดา
- ๔) สะเดาทรงเครื่อง
- ๕) สะเดาจิ้มน้ำพริกหรือน้ำกะทิ กินคู่กับข้าวสวยร้อน ๆ

ลวกสะเดาไม่ให้ขม

ใบสะเดารสขมที่เรานำมาปรุงอาหารนั้น หากปรุงไม่ดีละก็ อาจทำให้เมนูโปรดของเราหมดอร่อยเลยก็ได้ ซึ่งวิธีการดับรสขมของใบสะเดาอยู่ที่เทคนิคการลวกค่ะ ตามสูตรนี้เลย

- ๑) นำน้ำซาวข้าวมาตั้งไฟให้เดือดจัด
- ๒) ใส่เกลือเล็กน้อยประมาณครึ่งช้อนชา
- ๓) นำสะเดาที่เตรียมไว้ลงไปลวกสักครู่ อาจแช่ไว้ประมาณ ๑-๒ นาที
- ๔) นำมาพักในน้ำเย็น

๕) เสิร์ฟคู่กับเมนูโปรดของเราได้เลย ไม่ว่าจะเป็นน้ำปลาหวาน ปลาตุ๋นหรือน้ำพริกก็อร่อยเหาะทั้งนั้น

สะเดา ตัวช่วยไล่แมลงแบบปลอดภัย

สะเดา ถือเป็นพืชสมุนไพรที่เด่นในเรื่องของการไล่แมลง ทำให้ยาฆ่าแมลง หรือสารเคมีไล่แมลงส่วนใหญ่ต้องมีสะเดาเป็นส่วนประกอบด้วยเสมอ

ซึ่งเป็นสารที่ปลอดภัยต่อมนุษย์ และมีคุณสมบัติไล่แมลง ทำให้แมลงไม่ชอบกินอาหาร ยับยั้งการเจริญเติบโตของแมลง ทำให้หนอนไม่ลอกคราบ หนอนตายในระยะลอกคราบ ลักษณะการออกฤทธิ์จะมีผลต่อการสร้างฮอร์โมนของแมลงทำให้มีการผลิตไข่และการฟักไข่ลดน้อยลง สำหรับกากที่เหลือจากการสกัดน้ำมัน จะเรียกว่า นิ้ม เค้ก (Neem cake) สามารถใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นได้ เช่น ผสมกับกากน้ำตาลใช้เป็นอาหารสัตว์ ทำเป็นปุ๋ยยูเรีย และใช้เป็นสารฆ่าแมลงสารฆ่าโรคพืช หรือไล่เดือนฝอยบางชนิด

นอกจากนี้แล้ว **กรมวิชาการเกษตร** ยังได้แนะนำวิธีทำสูตรน้ำมันสะเดาไล่แมลงอีกด้วย ดังนี้

๑) นำเมล็ดสะเดาแห้งที่มีทั้งเปลือกหุ้มเมล็ดและเนื้อเมล็ด มาบดให้ละเอียด

๒) นำผงเมล็ดสะเดาที่บดได้มาหมักกับน้ำในอัตรา ๑ กิโลกรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร จากนั้น ใส่ไว้ถุงผ้าขาวบาง นำไปแช่ในน้ำนาน ๒๔ ชั่วโมง

๓) ควรใช้มือบีบถุงตรงส่วนของผงสะเดา เพื่อสารอะซาไดแรคตินที่อยู่ในผงสะเดากระจายตัวออกมาให้มากที่สุด เพื่อที่เวลานำไปฉีดแล้วสารจะจับกับใบพืชได้ดีขึ้น

๔) ก่อนนำน้ำหมักที่ได้ไปฉีดพืช ควรนำมาละลายกับน้ำก่อน โดยใช้น้ำหมัก ๓ ช้อนโต๊ะผสมกับน้ำ ๕ ลิตร ฉีดพ่นราดทุก ๆ ๓ วัน หรือเว้นช่วงประมาณ ๕-๗ วัน หรือฉีดพ่นทุกวันจนกว่าการระบาดของแมลงจะลดลง

ข้อแนะนำ คือ ควรฉีดพ่นในเวลาเย็นจะเห็นผลดีกว่า และควรใช้สลับกับสารฆ่าแมลงเป็นครั้งคราว แต่ในกรณีที่แมลงระบาดอย่างรุนแรง ก็ควรใช้สารฆ่าแมลงฉีดพ่นแทนดีกว่า จะช่วยลดความเสียหายได้รวดเร็วกว่า

คนท้องกินสะเดาได้หรือไม่ พร้อมข้อควรระวังอื่น ๆ

สะเดาเป็นพืชสมุนไพรพื้นบ้านของเรา ที่ถึงแม้ว่าจะมีประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างมากมาย แต่ก็ยังมีข้อยกเว้นสำหรับคนบางกลุ่ม ดังนี้

๑) เด็กแรกเกิด ไม่ควรใช้น้ำมันสะเดาทาเพื่อลดผื่นผ้าอ้อมในเด็ก เพราะอาจเกิดการระคายเคืองได้

๒) ผู้หญิงที่อยู่ในช่วงให้นมบุตร และผู้หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ เพราะจะทำให้ไม่มีน้ำนม

๓) คนเป็นโรคความดันโลหิตต่ำไม่ควรทาน เพราะสะเดามีคุณสมบัติลดน้ำตาลในเลือด อาจยิ่งทำให้เลือดไหลเวียนน้อยลง เป็นลม หหมดสติ หรือวูบได้ง่าย

๔) สะเดามีรสขม จึงเป็นยาเย็น จึงไม่เหมาะกับคนธาตุเย็น เพราะจะทำให้ท้องอืด เกิดลมในกระเพาะ

๕) คนเป็นโรคไตไม่ควรทาน เพราะสะเดาเป็นอาหารที่มีโพแทสเซียมสูง

๖) คนที่เป็นโรคกระเพาะหรือโรคที่เกี่ยวข้องกับช่องท้อง เช่น โรคกรดไหลย้อน ภาวะเรอเปรี้ยว แสบร้อนกลางอก เพราะรสขมเป็นรสที่ช่วยกระตุ้นสร้างน้ำย่อยให้ออกมากขึ้น

สะเดา ผักพื้นบ้านของไทยเรานี้สุดยอดประโยชน์จริง ๆ เป็นทั้งอาหารบำรุงร่างกาย สมุนไพรรักษาอาการเจ็บป่วยก็ได้ และยังใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรได้อีกด้วย มีประโยชน์ครบครันแบบนี้ ต้องรีบหาซื้อมาไว้ในครัวกันแล้ว พืชรสขมอย่างสะเดามีดีมากมาย **อ่านแล้วผ่านมาวัดสวนแก้ว ช่วงต้น ๆ เข้าพรรษา มาหาดูได้อิ่มท้อง อิ่มบุญกันเลยทีเดียว.**

อ้างอิง : คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรมส่งเสริมการเกษตร
สำนักงานข้อมูลสมุนไพร มหาวิทยาลัยมหิดล
ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังเก็บเกี่ยว
<http://pagenews.net/?p=2014>
https://med.mahidol.ac.th/patient_care/th/health_issue/06082015-1153-th
<https://health.kapook.com/view111408.html>
<https://www.wongnai.com/restaurants/460366yr>

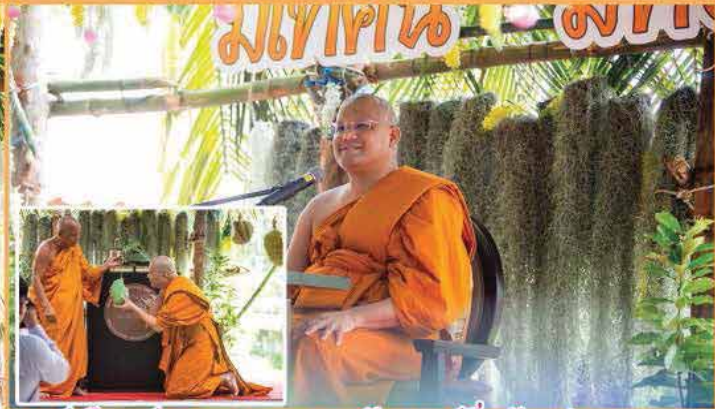
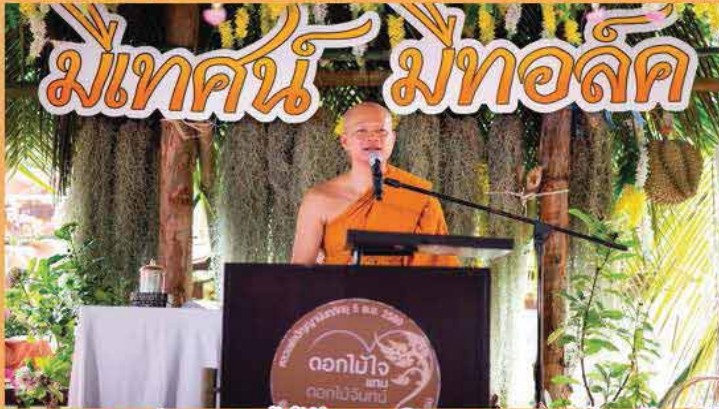

ภาพ...พัชรา

เจ้าประคุณสมเด็จพระมหาธีรจารย์ เป็นประธานเปิดสวนธรรม อุทยานการศึกษา ณ วัดสวนแก้ว
 ได้มีผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนจังหวัดนนทบุรี และคณะศิษยานุศิษย์หลวงพ่อยอม
 เข้าร่วมเปิดงานในครั้งนี้ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

หลวงพ่อยอม ได้จัดงานเปิดสวนธรรม โดยฟัง “มีเทศน์ มีทอล์ค” จาก ๓ พระนักเทศน์ชื่อดังแห่งยุค และถกธรรมวาที “สวนธรรมนำชีวิต” โดยคณะอาจารย์นักพูดรายการทีวี เข้าร่วมในครั้งนี้ ในการนี้ คุณอรุมา เกษตรพิชผล และคณะ ร่วมเป็นพิธีกรด้วย ระหว่างวันที่ ๔-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ที่ผ่านมา

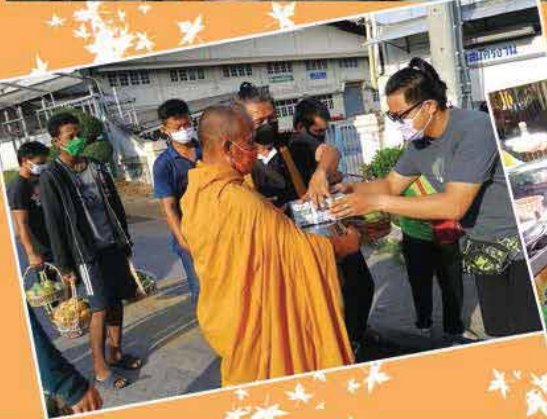

คณะอาจารย์นักพูดชื่อดัง เข้าร่วมงานอย่างคับคั่ง

แม้ว่าสถานการณ์โรคโควิด-19 ได้แพร่ระบาดไปทั่วประเทศที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ได้ออกบิณฑบาต
ทุกวันในตอนเช้า ท่านป้องกันใส่หน้ากากอนามัย พร้อมทั้งแจกผลไม้-หนังสือธรรมะให้กับประชาชนที่ใส่บาตรท่าน

ช่วงเดือน เมษายน-พฤษภาคม-มิถุนายน ฯลฯ
ทางวัดสวนแก้ว ได้มีการป้องกันเบื้องต้น
จากโรคโควิด-19 ด้วยการวัดไข้ ผู้เข้า-ออกจากวัด
อย่างเข้มงวดตามประกาศของรัฐบาล

ในช่วงวิกฤตโรคโควิด-19 แพ้ระบาดอยู่นั้น ได้มีภาคเอกชน-ภาคประชาชน มาร่วมทำบุญกับหลวงพ่อยอม
ด้วยการป้อนสุขของอุปโภค-บริโภคมาบริจาค และแจกอาหารให้กับสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว-นักเรียนฯ ขอนุนโมทนา

...ความยุติธรรม

ไทยรัฐออนไลน์

พระราชธรรมนิเทศ (หลวงพ่อย่อม)

พร้อมด้วย นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม

อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีอาญาธนบุรี

ได้แถลงข่าวถึงปมขัดแย้งเรื่องที่ดิน

ซึ่งมูลนิธิวัดสวนแก้วได้ซื้อมา

ในราคา ๑๐ ล้านบาท จากผู้ครอบครองปรปักษ์

ณ วัดสวนแก้ว วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓

หลวงพ่อย่อม : พัฒนาพื้นที่ใหม่ เพื่อทำเป็น “ธนาคารน้ำ และอุทยานการศึกษา”
 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบริเวณสวนธรรม เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้และที่เก็บกักน้ำในฤดูฝนที่จะมาถึงนี้
 และเก็บกักน้ำไว้ใช้แก่แล้ง แห่งเดิม ได้อย่างเพียงพอ (ภาพวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓)

หลวงพ่อพยอม : ได้พาสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว
สร้างจิตอาสาในช่วงหลังเลิกงานประจำ พร้อมด้วยนักเรียนที่มาหาทุนการศึกษาช่วงปิดเทอม
ร่วมกันพัฒนา “ธนาคารน้ำ” เพื่อรอฤดูฝนจะมาถึง เพื่อใช้ประโยชน์ได้ทันตามวัตถุประสงค์
มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการที่ใช้ในเกษตรกรรมแปลงใหญ่วัดสวนแก้ว
(ภาพ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓)

ในช่วงที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ใช้วิกฤตเป็นโอกาส เนื่องจากได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

กระจายผลไม้ของวัดสวนแก้วที่ออกผลผลิตมามาก เพื่อแก้ปัญหาผลไม้ล้นวัด

ด้วย "กิจกรรมผลไม้กระจายบุญ" ช่วยเหลือสมาชิกวัดโพธิ์แก้ว มูลนิธิสวนแก้ว

ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

นิว นอร์มอล” (New Normal)
“ชีวิตที่เหลืออยู่”

โดย...โยมแก้ว สังฆทาน

“เคล็ดลับ” ของการอยู่เป็นโสด...

รู้จักเก็บเกี่ยวความสุข...เล็กๆ จากสิ่งใกล้ตัว เช่น อาหารอร่อย

มีความสุข...มีเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ร่วมโลกดี ๆ

ได้ท่องเที่ยวธรรมชาติสวยงาม...ทั่วไทย และต่างประเทศ

ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย...เพื่อรบกวนตัวเอง และคนอื่นให้น้อยที่สุด

แบ่งเวลาทำประโยชน์...เพื่อสังคม + ศาสนา

เข้าใจธรรมชาติของชีวิตว่า “ทุกข์ + สุข ไม่จีรัง” เพื่อละวางจากความยึดติด

ใช้ชีวิตอย่างมีระเบียบวินัย...กินอาหาร + ออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพที่ดี

ไม่เป็นภาระ...ให้ลูกหลาน

ให้ความสำคัญ และมีความสุข...กับเพื่อน ๆ น้อง ๆ ลูกหลาน + บริวาร...

แค่นี้ก็แสนสุข

ฮิตาหมินใจ

โดย...นายมะนาว

คน ๕ คุณ

“คุณสมบัติ” ...มักเป็นเครื่องวัดว่า...

คนหนึ่ง...คนใด...ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้...หรือไม่...?

ฝึก...“คุณวุฒิ” คือ ความรู้...

พัฒนาไปสู่...ความเป็นคน...“คุณภาพ”

ที่เรียนจำ...ทำเป็น...ทำได้...ทำถูก...

แล้วปลูก...“คุณประโยชน์” ...ให้มาก

โดยเริ่มจาก...ตัวเราเองก่อน

จากนั้น...จึงค่อย ๆ แผ่ขยายไปสู่ผู้อื่น

อย่าลืม...“คุณธรรม” ...ที่ต้องบำเพ็ญ...ตลอดชีวิต

เพราะ...คุณวุฒิ คุณภาพ คุณประโยชน์ และคุณธรรม

คือ...“คุณสมบัติ” ...ที่มีอยู่ใน...คนทุกคน

คุณ...มีพร้อมหรือยัง...?

งบปี แสดงรายรับ รายจ่าย และเงินคงเหลือ
วัดสวนแก้ว ตำบล บางเลน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัด นนทบุรี
 สำหรับปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2561 ถึง 30 กันยายน 2562

ทบว. ๖

รายรับ	จำนวนเงิน	รายจ่าย	จำนวนเงิน
ยอดคงเหลือยกมา 1 ตุลาคม 2561		ค่าครองชีพและสงเคราะห์พัฒนาผู้ตกไว้	55,679,536.00
- เงินฝากธนาคาร	13,752,214.04	ทุนการศึกษาช่วยเหลือยากจน	4,733,731.00
เงินบริจาคจากแผนกของเก่า	106,361,973.00	ค่าก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	19,411,117.50
เงินบริจาคแผนกทั่วไป	34,285,531.00	ค่าเบี้ยสงเคราะห์แรงงานและค่าตอบแทน	4,979,019.00
เงินบริจาคจากสาขา ต่างจังหวัด	20,133,489.00	บริหารจัดการผลประโยชน์	30,049,968.71
เงินบริจาคจากเจ้าอาวาส	16,768,020.00	ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา	21,334,235.70
รับบริจาคจากผู้ประมุขของเก่า	16,585,847.00	ค่าสาธารณูปโภค(ไฟฟ้า ประปา)	7,581,365.71
รับบริจาคแผนกปลูกปลอตสารพัด	9,814,183.00	ค่าจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์	4,062,892.15
รับเงินบริจาคหน้ากุฏิและเงินทอดกฐิน	6,075,034.93	ซื้อเครื่องจักรเครื่องมือเครื่องใช้	1,296,000.00
เงินรับบริจาคจากผู้บริจาค	5,600,841.00	ค่าใช้จ่ายสงเคราะห์สัตว์	1,051,439.00
รับบริจาคจากผู้ขอใช้สถานที่วัด	5,230,265.00	ค่าสวัสดิการ	161,415.50
เงินรับบริจาคตามใบอนุญาตประกอบ	4,068,041.00	ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ	640,800.00
รับบริจาคจากเงินปันผลขาด	3,111,943.00	ทำบุญบริจาคการกุศลและของแจก	280,243.66
เงินบริจาคบำรุงค่าน้ำค่าไฟและเงินบริจาคอื่น	3,033,467.24	กิจกรรมงานวันเด็ก	139,148.00
รับเงินบริจาคผ่านบัญชีธนาคาร	469,316.91	เงินสงเคราะห์พิเศษผู้สูงอายุและผู้พิการแรงงานในวาระวันสำคัญ	989,000.00
ดอกเบี้ยรับ โอนเข้าบัญชีธนาคาร	63,245.93	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย(จากดอกเบี้ยธนาคาร)	7,303.83
รับเงินจากมูลนิธิรับบริจาคเข้า บข เงินสละย่อย	1,286,783.00	ซื้อที่ดิน	15,000,000.00
		ขายเงินมัดจำค่าที่ดิน	3,000,000.00
รวมรับ	246,640,195.05	รวมจ่าย	170,397,215.76
		ยอดคงเหลือ ณ 30 กันยายน 2562	76,242,979.29
รวมเงิน	246,640,195.05	รวมเงิน	246,640,195.05

หมายเหตุ ยอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2562 จำนวน 76,242,979.29 บาท ประกอบด้วย :-

- เงินสดค้ำนำฝากวันต้นงวดคงเหลือ	296,430.21 บาท	- เงินฝากธนาคาร	71,813,688.57 บาท
- เงินสละย่อยคงเหลือ	1,132,860.51 บาท	- ลูกหนี้มูลนิธิ(เงินมัดจำค่าซื้อที่ดินของมูลนิธิ)	3,000,000.00 บาท

ไวยาวังกร

ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

ผู้ตรวจสอบบัญชี

เกษตรแปลงใหญ่ ชาวเกษตรพัฒนา

“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด บุญบุบชีวิต” ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด-ชู้บชีวิต กับพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

1. **บุญช่วย** : ช่วยให้มีน้ำ แก้วกฤตยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง

“กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4**

2. **บุญพาวาสนาส่ง** : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขา
ตกต่ำยามอายุสูงส่ง ปล่อยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4**

3. **บุญรอด** : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีจลาชีพมียะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย
เพราะฉะนั้น สังคมก็ต้องรอดด้วย

“กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5**

4. **บุญชู้บชีวิต** : ไฟไหม้บ้านเรือนเสี่ยงหาย ปล่อยให้เขาแร่รอต่อหน้าต่อตา ต้องช่วยกัน
ยามวิกฤตให้พ้นพิบัติภัยไม่ปล่อยให้บาปข้ามกรรมชู้ต มีบุญมาชู้บชีวิตกันได้คืนชีพใหม่ เร็ว ๆ ใด ๆ

“วัดสวนแก้ว เพื่อกองทุนชู้บชีวิตยามตกอับ” : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 049-8-45130-6**

ติดต่อสอบถามข้อมูลกองทุน โทร. 08 5658 1221

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 1,000 บาท
3. คุณพรณทิยาภรณ์ มณฑลพลิต	จำนวน 500 บาท
4. คุณนวลละออ ลำแดง	จำนวน 500 บาท
5. คุณประจวบ มีเจตน์งาม	จำนวน 500 บาท
6. คุณสนธิ์ เล่าหะวิริยศาล	จำนวน 400 บาท
7. คุณศุภลักษณ์ ทั้งสุญ	จำนวน 300 บาท
8. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน 200 บาท
(1) คุณสิทธิศักดิ์ คูหพันธ์	(2) คุณปราณี ตำนวัฒมนานุสรณ์
(3) คุณเกียรติขจร บวรพิชยานุรักษ์	(4) พลเอกสุนัย สัมปัตตวนิช
(5) คุณปราณี จุลเสวก	(6) น.ท.สุเทพ เจริญวานิช
(7) คุณดรุณี อนันตานนท์	(8) คุณทองแดง เกาหอม
(9) คุณดอน เกาหอม	

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ทำรูดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรุดเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้

เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 กด 1

09 2940 3125, 09 8310 3956

Line ID : 025951444

Fax : 0 2595 1222 E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

เวลาทำการ 08.00-17.00 น. ของทุกวัน

สมาคมธรรมสารกัลยาณ

ฉบับที่ ๓๗

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทร..... อีเมล.....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกวารสารกัลยาณ

- ☐ 1. สมัคร 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
- ☐ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
- เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว โดยพระราชธรรมนิเทศ

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้วฯ (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

โทร. (Tel.) 0 2595 1444, 0 2921 5023 กด 0
แฟกซ์ (Fax) 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้วฯ
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่
มูลนิธิสวนแก้ว
โดยพระราชธรรมนิเทศ
เลขที่บัญชี 269-2-12533-1
วัดสวนแก้ว ต.บางเลน
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

มูลนิธิสวนแก้วฯ

Tel. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4,
0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946,
0 2595 1947, 0 2921 6262
Fax : 0 2595 1222

ติดต่อสอบถามเรื่องอื่น ๆ
กด 0

รับบริจาคสิ่งของ
กด 1 หรือ 09 2940 3125, 09 8310 3956
Line ID : 025951444

E-mail : kanlayano@gmail.com

รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม
กด 2

E-mail : bookkan54@gmail.com
Line ID : 0856581221

โครงการมูลนิธิสวนแก้วฯ

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลับมาฟื้นฟู
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือเจือจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและ
สิ่งแวดล้อม
15. โครงการปอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

กระบอกสมทบสร้างธนาคารน้ำ

พระพยอม กัลยาโณ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,

0 2921 5023, 0 2921 5602-3,

0 2921 6262 กด 0

โทรสาร 0 2921 5022

สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ทำบุญอย่าให้กระทบฐานะ
และโรคะของตน

หมา ที่น่าสงสาร น่าอนาถใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด หรือหมาวัด
ที่คนเอามาทิ้ง และคนก็ช่างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันพ่นพ้านอยู่ตามบริเวณวัด
เวลามีลูกมันจะดุ...เลขต้องทำเป็นที่เลื่องลือให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
จึงเกิดโครงการ “คอนโดสุนัข” วัดสวนแก้ว นนทบุรี
ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)

ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)

Ins. 0 2921 5023 กด 0

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

ทำบุญเล็ก ๆ
แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ
ปันน้ำใจให้หมา-แมว

เขาเก่ง...สร้างคดี เราหนัด...สร้างบารมี

“
ศิษย์พระพยอม
ร่วมพลัง...เตือนหน้าผู้
ทอง...ความยุติธรรม
สืบ...วัดสวนแก้ว

บรมครู อินทรชุนชุม
สมเด็จ องค์ก้าทอง

